

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۰۶۹۱

بازدید شد
۱۳۸۴

۱۱۲۸۶-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه نظم و نثر اشعار سید محمد باقر
مؤلف: سید محمد باقر
موضوع: اشعار و نثر
تألیف: سید محمد باقر
۱۰۶۹۱

شماره ثبت کتاب

۸۷۷۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی
۱۰۶۹۱	

ترکمی (تقریباً) ۲۴۲

۲۴۸
گناه خورده برادر
۲۴۷
سال بسیندر

۲۸۰
تسلیم شد
۲۴۹
گناه خورده برادر

محمد بن علی

۱۱۱
۵۶
۲۸۱
تسلیم شد
۸۷۷۷۱
۴۵

۸۷۷۷۱

تاریخ و سنی انتهای اسلامی مرقوم الدین

۱۲	۷	۷	۱۲
شیخ الاسلام شریف	نواب والاچاه	نواب امیر الامرا	نواب امیر الدوله شریف
۱۲۱۳	۱۲۱۳	۱۲۱۳	۱۲۱۳
۲۸ ذی قعدہ	۲۹ ربیع الاول	۲۳ جمادی الثانی	۱۵ شعبان
نواب غلام محمد هوت	نواب غلام جواد	نواب عظیم الدوله	عبدالله الامیر
۱۲۱۳	۱۲۱۳	۱۲۱۳	۱۲۱۳
۲۲ محرم	غیر ربیع الثانی	۱۲ شوال	۱۲ ربیع الاول
۲۵ ذی قعدہ	نواب محمد شریف	عالم گیرانہ	نواب محمد عظیم الدوله
نواب محمد دوکد خان	نواب غلام محمد	۱۱۱۶	۱۲۱۳
۱۲۱۳	۱۲۱۳	۱۱۱۶	۱۲۱۳
غلام شریف در چار شنبہ	نواب غلام جواد	نواب ناصر الدوله	۲۱ رمضان
	۱۲۹۰	۱۲۱۳	۱۲۱۳

تاریخ و سنی انتهای اسلامی

ماه محرم زربین اندر صفرین اینده اول ربیع ابی و آفرغتم ای مه نگر
 اول ماه نو درین پیر به بین در آخرین ماه چهرم به بین شعبان گیتی سبزه تر
 ششصد و هشتاد و نه سال شوال حاکم زین و بقدر رو گوئی دلچیز خوش تر

نسب نام حضرت سید ظفر المحاطب به طبل عالم ۳

حضرت علی اکرم الله وجهه حضرت خباب امام احمد علی علم الهدی علیه السلام حضرت خباب امام زین العابدین علیه السلام حضرت علی اکرم الله وجهه
 حضرت ابوالعالم قدس سره حضرت سید حسین علی حضرت سید تقی حضرت سید تقی
 حضرت سید احمد علی قدس سره حضرت سید احمد علی یک و دو فرزند فرزند اول حضرت سید شاهر و بی قدس سره
 فرزند دوم حضرت سید جلال الدین

برندانه سید مریدی
 حضرت سید بابا اسماعیل حضرت سید جلال محمد
 باشند شهر حر مرید ساجد

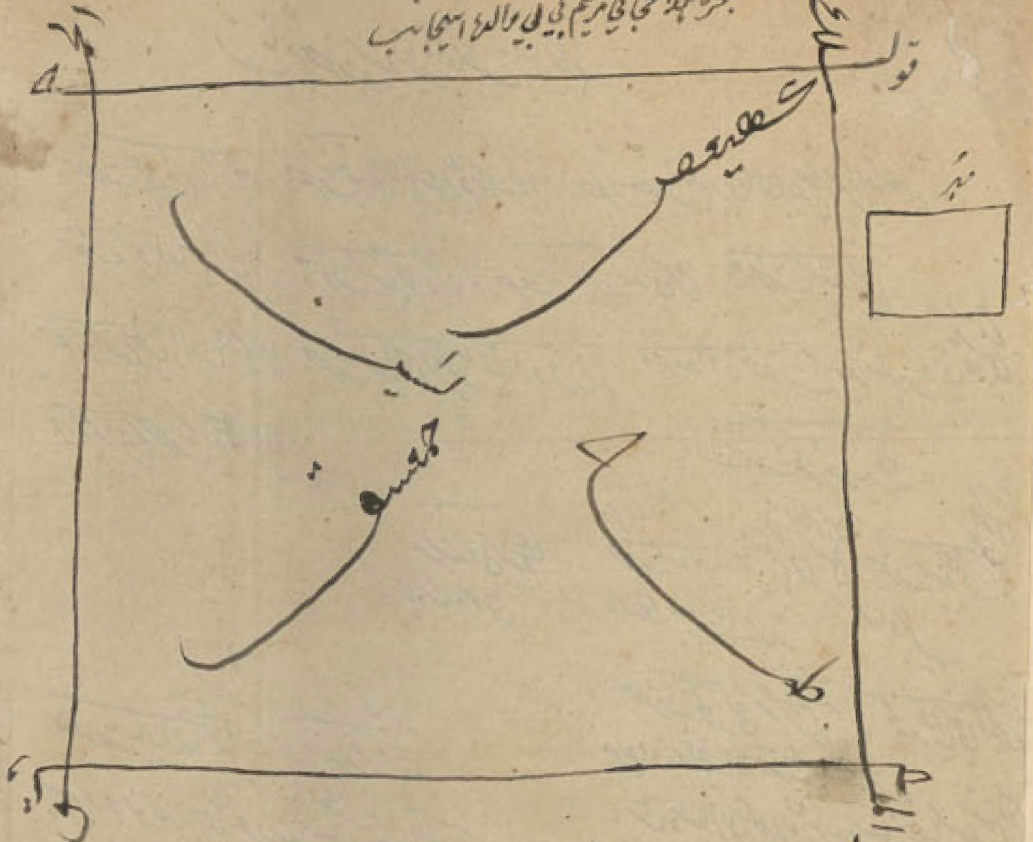
مرشد اول سید علی
 باشند جلال

حضرت بابا شمس محمد سید مرتضی
 بیست و دو نوحه جان فرزند سید محمد
 بابا شاه سیرستان

حضرت محمد تقی خراسانی حضرت محمد علی تقی قدس سره
 مریدان و فقیران حضرت سید ظفر
 شیخ عبدالحق صدیقی مرید و جلیوه حضرت سید شاهر
 لقب لال نوری

شمس لال شمس بران لولو قلندر
 ابو قلندر شهاب قلندر الکی قلندر
 بابا خرم برهم عطای تقی بابا خرم
 همزه امیر سلیمان ماما جیوین
 هفت حضرت سید ظفر ولی در ۱۲۸۴

شجره نهدا حجابی مری بی بی والدہ انجیانب

بسم الله الرحمن الرحيم
 الہی جہت رازونیا حضرت سلطان الانبیاء ابی احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 الہی جہت رازونیا حضرت شہ مردان عیاض کرم اللہ وجہہ الہی جہت رازونیا حضرت امام حسین شہید کربلا
 الہی جہت رازونیا حضرت امام زین العابدین رضی اللہ عنہ الہی جہت رازونیا حضرت امام محمد باقر رضی اللہ عنہ
 الہی جہت رازونیا حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ عنہ الہی جہت رازونیا حضرت امام کاظم رضی اللہ عنہ
 الہی جہت رازونیا حضرت امام علی محمد رضا رضی اللہ عنہ الہی جہت رازونیا حضرت خواجہ معروف رومی رضی اللہ عنہ

الہی جہت رازونیا حضرت خواجہ سید علی ہمدانی الہی جہت رازونیا حضرت خواجہ سید عبدالقادر
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ ابابکر بنی قریظ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ ابوالقاسم احمد بنی قریظ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ احمد بن عبدالغفر بنی قریظ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ یوسف طوسی
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ ابوعلی قرظی بنی قریظ الہی جہت رازونیا حضرت قطب الاقطاب شیخ ابوبکر
 الہی جہت رازونیا حضرت قطب الاقطاب سلطان الجن والانس محبوب میران محمد الدین عبدالعزیز بنی قریظ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالواقد قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالتمیم قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ ابراہیم حسین قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ جعفر احمد حسین قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ علی حسین قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ محمد تقی قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت محمد عبدالقادر بنی قریظ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ محمد تقی قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالوہاب قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالوہاب قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ علاء عرفان قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ ابوالفتح ہدایت کرم قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت سلطان الموحید شیخ ابوہریرہ قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ محمد غوث کوہ الہی قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ لکھنؤ عارف باکرم قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالتمیم قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالقدوس قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالرزاق قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ سید محمد مجتبیٰ قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالکبار قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبداللہ بن محمد قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالغنی قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالغنی قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالغنی قدس سرہ
 الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالغنی قدس سرہ الہی جہت رازونیا حضرت شیخ عبدالغنی قدس سرہ

شجره
یا فتاح

شجره قادریه
بدرید باید دارد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خصَّ أوليائه بهدايت العرفان
وشرح صدورهم بنور الايمان واكره اليهم الكفر
والفسوق والعصيان وجعلهم الهديت الي سبيل الحق
مستعدين بغض الرحمت والغفران وهم يرشدون الخلق
الي حضرت الرحمان كما قال الله تعجل جلاله ان الدين
يباعونك انما يبيعون الله يد الله فوق ايديهم
وقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من ليس له شجر
فشجرة الشيطان فيظهر منهم في الافاق انواره
وفي جميع العالم اثاره والصلوات علي صاحب السعاده
الغراء والطريقه الزمرد سلطان الانبياء والمرسلين

بشراً نظيراً طه منير ادعياً باذن الله سراجاً مبيناً اما
بعد خصوص الخلق واجازة البيعة كما ورد من آل
الراشدين واصحابهم المجاهدين الواصلين الى مقام
العلمين بعنايت الله تعالى الى فقير الحقير سيد بهادر
عرف بهولي بادشاه قادري الشاري نور الله قلبه بنور
العرفان كما اقلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من
يد الشيخه ووالده حضرت امام العاشقين مقتدا الصالحين
عارف بالله سيد حسين بياري جان الله عرفه ادا
بادشاه قدس الله سره كما اقلت اليه لبسة الخرقاة
المذكورة من يد الشيخ سيد محمد ربهان پوري قادري نفعنا
به كما اقلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ
سيد مصطفی قادري نفعنا الله به كما اقلت اليه لبسة
الخرقاة المذكورة من يد الشيخ سيد ابراهيم قادري نفعنا الله به

طه القدر

عاجي صاحب

كما اقلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ سيد
شاه مصطفی قادري نفعنا الله به كما اقلت اليه لبسة
الخرقاة المذكورة من يد الشيخ الرئي الوافي سيد شاه مرتضى
قادري ابن حضرت سيد شاه علي قادري نفعنا الله به كما
اقلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ امام
الكامل سيد شاه محي الدين نفعنا الله به كما اقلت اليه
لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ الامام جمال الانام مصباح
الظلام بركات الامام سلطان العارفين حضرت سيد محمد كنج بخش
معشوق الله قادري نور الله مضجعه وعطر مشهده ابن
صاحب السرير والتاج نافذ الامر في الباطن والظاهر سيد
عبد الله ابن سلطان سيد طاهر نفعنا الله به كما اقلت
اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ العصر سلطان
العاملين امام الواصلين قطب الدنيا حضرت مير احمد قادري

شعبي قادري

عصام

ابن شمس الله والدين حضرت عصام الدين السهروردي
نفعنا الله به كما اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة
من يد الشيخ برهان الدين ابن ابراهيم ابن شيخ سعيد
ابن ابي بكر عاص المديني القادري نفعنا الله به كما
اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ
عتيق الدين عبد القادر الجيلي نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ فخر الدين
بن عمر فقيه بن جمال الدين نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ ابوالبقا
بن ابراهيم بن عبد الله جمعان نفعنا الله به كما
اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ
شمس الدين محمد حنيد البغدادي نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ امام الغيار

شهاب الدين

شجرة قادري

شهاب الدين ابو حفص عمر بن محمد السهروردي نفعنا الله
به كما اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة من
يد الشيخ السيد الامام العامل الكامل صاحب المذهب
والكرامة الباهرة غوث الصمداني الذي رقايا الاولياء
لعهديه المشرقين والمغربين سلطان الاولياء في الدين
ابو محمد سلطان سيد عبد القادر جيلاني بن ابي صالح مونس
جگني دوكت نفعنا الله به كما اتصلت اليه لسبب الخرقه
المذكورة من يد الشيخ ابوسعيد مبارك المخرومي نفعنا الله
به كما اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ
ابوالحسن علي بن محمد بن يوسف القرشي الهنكاري نفعنا الله
به كما اتصلت اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد
الشيخ ابوالفرح طرطوسي نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لسبب الخرقه المذكورة من يد الشيخ ابوالفضل

عبد الواحد بن عبد العزيز الميمني نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لبسة الخرقه المذكورة من يد الشيخ اوستاذي الي
بكر عبد الله شتبي نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبسة
الخرقة المذكورة من يد الشيخ ابوالقاسم حنيد البغدادي
نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبسة الخرقه المذكورة
من يد الشيخ سري السقطي نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لبسة الخرقه المذكورة من يد الشيخ معروف كوفي
نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبسة الخرقه المذكورة
من يد الشيخ دود طاي نفعنا الله به كما اتصلت اليه
لبسة الخرقه المذكورة من يد الشيخ جيب عجي نفعنا الله
به كما اتصلت اليه لبسة الخرقه المذكورة من يد الشيخ
حسن البصري نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبسة الخرقه
المذكورة من يد الشيخ امير المؤمنين اسد الله الغالب

عليه

علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه نفعنا الله به كما اتصلت
اليه لبسة الخرقه المذكورة من يد سيد المرسلين خاتم
النبيين محمد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم ولبسة النبي صلي الله
عليه وآله وسلم في ليلة المعراج من يد الله تعالى بلا واسطة
منه اليه قال رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم لما وضع
الحق جل جلاله بيده المنزلة عن الشبهة والمثال
علي ظهري فاحسها في كبدي وصلي الله علي خير خلقه
محمد وآله وصحبه اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين نا الي
صدي من عندك حمدي واليك معتقدي بسم الله الرحمن الرحيم
شجرة سلة حفرت سيد محمد صاحب برهان پوري كه مزار ايشان در شاه
راه ميلاد پور متصل ثا به كننه واقع در شهر ترمكهرى متصل حنين
بسم الله الرحمن الرحيم

حفرت سيد محمد صاحب مكارم برهان پوري ابن حفرت سيد مصطفى قاري

ابن حضرت سید ابراهیم قاکوری ابن حضرت سید مصطفی قاکوری ابن حضرت
 سید مرتضی قاکوری ابن حضرت سید علی قاکوری ابن حضرت سید
 محمد کبیر بخش قاکوری ابن حضرت سید عبداللہ قاکوری ابن حضرت
 سید طاہر قاکوری ابن حضرت سید شمس الدین قاکوری ابن حضرت
 سید جلال الدین قاکوری ابن حضرت سید نور الدین قاکوری ابن
 حضرت سید یعقوب الدین قاکوری ابن حضرت سید عتیق الدین
 قاکوری ابن حضرت سید جمال الدین قاکوری ابن حضرت سید
 کمال الدین قاکوری ابن حضرت سید جلیل الدین قاکوری ابن
 حضرت سید امیر الدین قاکوری ابن حضرت سید قیام الدین قاکوری
 ابن حضرت سید افتخار الدین قاکوری ابن حضرت سید یعقوب الدین
 قاکوری ابن عبدالوداد قاکوری ابن حضرت غوث الصمدانی محبوب
 سبحانی سیدان محی الدین عبدالقادر جیلانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 وازداد ابن حضرت سید ابوصالح موسیٰ حکنی دورکت ابن حضرت سید

عبداللہ

عبداللہ سندانی ابن حضرت سید کبیر زاہد ابن حضرت سید محمد
 شاہ داؤد ابن حضرت سید موسیٰ ثانی ابن حضرت سید عبداللہ ثانی
 ابن حضرت سید موسیٰ الجونی ابن حضرت سید عبداللہ المحض
 ابن سید حسن ثانی ابن حضرت سید امام حسن علیہ السلام ابن
 حضرت امیر المومنین امام المشرق والمغرب حضرت علی ابن
 ابی طالب اکرم اللہ وجہہ فکرم بسم اللہ الرحمن الرحیم زبانیہ والذ
 حضرت غوث الاعظم علیہم النجۃ والسلام فاطمہ بنت عبداللہ
 ضومعی ابن سید ابوجہر ابن سید محمد ابن سید ابوجہر ابن سید
 طاہر ابن سید عطا ابن سید عبداللہ ابن سید ابوکھار ابن سید
 عیسیٰ ابن سید ابوعلی والدین ابن سید محمد ابن سید علی التوئیج
 ابن حضرت سید امام جعفر صادق علیہ السلام ابن حضرت سید امام محمد
 باقر علیہ السلام ابن حضرت امام زین العابدین علیہ السلام ابن حضرت
 سید الشہداء امام حسین علیہ السلام ابن حضرت امیر المومنین امام المشرق

ابن حضرت سید ابی طالب اکرم اللہ وجہہ فکرم بسم اللہ الرحمن الرحیم زبانیہ والذ
 حضرت غوث الاعظم علیہم النجۃ والسلام فاطمہ بنت عبداللہ

والمغارب علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه
 شجرة خلافت خاند عشقيه حضرت پيران شطاريه قدس الله
 سرارهم بسم الله الرحمن الرحيم واصل علينا انوارهم
 ابي كرم خرقه خلافت بر فقير حقير راجي اليه الله سيد بهمه علي
 الشطاري عفي الله دنوبه ابي كرم خرقه خلافت حضرت امام
 العاشقين مقتدا العادقين حضرت مرشدي وقيد كاهي پيار
 جان الله عرف ادا بادشاه قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شاه بهوي بادشاه قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شيخ شهاب الدين شطاري قدس سره ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شاه برهان الحق والدين راز ابي قدس الله سره ابي كرم
 خرقه خلافت حضرت قبله الموحدين شيخ عبد القدوس قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت حضرت معروف العليين ابو البركة مسيح
 الاوليا عليين العرفا حضرت شيخ عبد الله ابن شيخ قاسم و

والله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم
 ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت پيران شطاريه قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت مرشدي وقيد كاهي پيار
 جان الله عرف ادا بادشاه قدس الله سره
 حضرت شاه بهوي بادشاه قدس الله سره
 حضرت شيخ شهاب الدين شطاري قدس سره
 حضرت شاه برهان الحق والدين راز ابي قدس الله سره
 حضرت قبله الموحدين شيخ عبد القدوس قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت حضرت معروف العليين ابو البركة مسيح
 الاوليا عليين العرفا حضرت شيخ عبد الله ابن شيخ قاسم و

والد حضرت شيخ فتح محمد محدث صاحب كتاب مفتاح الصلوة برهان پوري
 قدس الله سرارهم ابي كرم خرقه خلافت سلطان المحققين قدس
 العارفين علم المعروف حضرت شيخ محمد عارف كنج لشكر قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت حضرت قدوة الواصلين حاجي حميد عرف
 شيخ محمد غوث كواريري قدس الله سرارهم ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شيخ ظهرو حاجي حضور قدس الله سرارهم ابي كرم خرقه خلافت
 شيخ ابو الفتح هدايت الله شمرت قدس الله سرارهم ابي كرم
 خرقه خلافت حضرت شيخ فاضل قدس الله سرارهم ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شيخ شاه عبداله شطاري قدس الله سرارهم ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت شيخ محمد عارف قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت حضرت
 شيخ محمد عاشق قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت حضرت شيخ خد اعلي
 ماوراء النهر قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت حضرت شيخ ابو الحسن
 خرقاقي قدس الله سره ابي كرم خرقه خلافت حضرت شيخ مولانا

شيخ عشقيه
 بسم الله الرحمن الرحيم
 ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت پيران شطاريه قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت
 حضرت مرشدي وقيد كاهي پيار
 جان الله عرف ادا بادشاه قدس الله سره
 حضرت شاه بهوي بادشاه قدس الله سره
 حضرت شيخ شهاب الدين شطاري قدس سره
 حضرت شاه برهان الحق والدين راز ابي قدس الله سره
 حضرت قبله الموحدين شيخ عبد القدوس قدس الله سره
 ابي كرم خرقه خلافت حضرت معروف العليين ابو البركة مسيح
 الاوليا عليين العرفا حضرت شيخ عبد الله ابن شيخ قاسم و

١٩
 ابو المظفر ترك طويس قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 خواجه اعرابى بايزيد عشقي قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 خواجه محمد مغربي قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت سلطان العارفين
 بايزيد بطامي قدس الله تعالى اسرارهم الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 امام جعفر صادق وعلي بن جبره عليه الصلوة والسلام الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت امام محمد باقر وعلي بن جبره عليه الصلوة والسلام الهى كرمته خرقه
 خلافت حضرت امام زين العابدين وعلي بن جبره عليه الصلوة والسلام
 الهى كرمته خرقه خلافت حضرت امام سيد الشهدا امام حسين شهيد دشت
 كربلاء عليه الصلوة والسلام الهى كرمته خرقه خلافت حضرت امير المؤمنين
 امام المتقين امام المشرق والمغرب حضرت علي بن ابي طالب
 كرم الله وجهه الهى كرمته خرقه خلافت حضرت سلطان الانبياء
 الاصفى احمد مجتبي محمد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم
 الهى كرمته خرقه خلافت خاندان حضرات برائى حبيبت قدس الله اسرارهم واصل عليا

از نجف خانوادۀ عشق
 حابر شد
 از حضرت بايزيد
 خواجه حسن الهى
 خواجه جعفر
 مقدس سره

الهى كرمته خرقه خواجه
 حسين بن محمد
 الهى كرمته خرقه خواجه
 حسين بن محمد
 الهى كرمته خرقه خواجه
 حسين بن محمد

خواجه محمد باقر
 خواجه محمد باقر
 خواجه محمد باقر
 خواجه محمد باقر

بسم الله ائمتنا الراحمين الهى كرمته خرقه
 خلافت برقيق حقيق سيد مبادر علي عفي الله ذنوبه الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت سيد العاشقين سيد بيابان الله
 عرف حضرت داد بادشاه قدس الله سره الهى كرمته خرقه
 خلافت حضرت شاه بهلولي بادشاه قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ شهاب الدين قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ برهان الحق والدين راز الهى قدس الله
 سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ عبد القدوس قدس الله
 سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت معروف العين ابوالبركة
 عين العرفا مسيح الاوليا حضرت شاه عيسى ضد الله ابن
 شيخ قاسم قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 سلطان المتقين قدوة العارفين علم المعروف حضرت
 شيخ الشكر محمد عارف قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت

الهى كرمته خرقه
 الهى كرمته خرقه

حضرت حاجی حمید عرف شیخ محمد غوث گوالمیری قدس سرہ السلام
الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت سلطان الموحدين شیخ ظہور
حاجی حضور قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ
ابوالفتح مدایت اللہ مرت قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ
خلافت حضرت شیخ قاضی قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت
حضرت شیخ میران سید زہد سارمائی قدس سرہ السلام الہی کریمت
خرقہ خلافت حضرت شیخ محمد علی جوہری قدس سرہ السلام الہی
کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ فتح اللہ اودھی چشتی قدس سرہ
سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ صدر الدین ابن
حضرت شیخ شہاب الدین ناگوری قدس سرہ السلام الہی کریمت
خرقہ خلافت حضرت شاہ نصیر الدین محمود اودھی چشتی چراغ
دہلی قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ
نظام الحق والدین حضرت خواجہ نظام الدین اولیا المعروف

سلطان الحق

شیخ چشتی

بہ سلطان المشايخ قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت
حضرت شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ فرید الحق والدین
المشہور شیخ فرید شکر گنج قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ
خلافت حضرت خواجہ قطب الدین نجیب راولشی المعروف بہ کاکي
قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ معین
الدین چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت
شیخ عثمان ثارونی قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ خلافت
حضرت خواجہ حاجی شریف زندانی قدس سرہ السلام الہی کریمت خرقہ
خلافت حضرت خواجہ مودود چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت
حضرت خواجہ نصیر الدین ابو یوسف چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت
خرقہ خلافت حضرت خواجہ ابو محمد چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت
خرقہ خلافت حضرت خواجہ ابی احمد چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت
خرقہ خلافت حضرت خواجہ ابواسحاق چشتی قدس سرہ السلام الہی کریمت

خرقه خلافت حضرت خواجہ میثاد علوی الدنوری قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ بہر المریدی قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ خذیفۃ المرعشی قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ سلطان اسماعیل بن علی قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ فضل عیاد قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ عبدالواحد قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت خواجہ حسن بصری قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت امیر المومنین اسد اللہ الغالب
 علی ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ الہی کرمت خرقہ
 خلافت حضرت سلطان الانبیاء برہان لا اصفیا احمد مجتبیٰ
 محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 شجرہ خلافت خاندان حضرت پیران سہروردی قدس سرہ السلام
 واصل علینا انوارہم بسم اللہ الرحمن الرحیم
 الی الخ

الہی کرمت خرقہ خلافت بر فقیر حقیر سید بہار علی فاکری الطاری
 اعظمی غفر اللہ ذنوبہ الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت امام العارفین
 معتمد الصادقین عارف باللہ سید حسن باری جان اللہ
 عارف ادب اور شاہ قدس سرہ الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت
 بیوی بادشاہ قدس سرہ الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت مالک
 دنیا و دین حضرت شیخ شہاب الدین قدس سرہ الہی کرمت خرقہ
 خلافت حضرت شیخ برہان الحق والدین راز الہی قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت شیخ عبدالقدوس قدس سرہ
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت معروف العین ابوالبرکات عین
 العرفان شیخ الاولیاء شیخ عبید اللہ ابن شیخ فاضل الکرام
 الہی کرمت خرقہ خلافت حضرت سلطان المتحققین قدوس العارفین
 علم المعروف شیخ رشک محمد عارف قدس سرہ الہی کرمت خرقہ
 خلافت حضرت حاجی حمید عرف حضرت شیخ شاہ محمد غوث کوہ المرادی

قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت سلطان الموحدين
 شيخ ظهور حاجي حضور قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت
 حضرت شيخ ابو الفتح مهابيت الله سرته قدس الله سره الهی کریم
 خرقه خلافت حضرت شيخ قاض قدس الله سره الهی کریم خرقه
 خلافت حضرت شيخ ركن الدين جويني قدس الله سره الهی کریم
 خرقه خلافت حضرت ابوتاج الدين بخاري قدس الله سره الهی کریم
 خرقه خلافت حضرت مخدوم جهانبا جهان گير سيد جلال بخاري قدس
 سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت شيخ ركن الدين ابو الفتح
 قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت شيخ صدر الدين لؤلؤ
 ابو الفتح قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت ابوالبركات
 بهاء الحق والدين شيخ بهاء الدين ذكرى ملتاني غوث العالم
 قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت شيخ الشيوخ
 شيخ شهاب الدين سهروردي قدس الله سره الهی کریم خرقه

خلافت حضرت

خلافت حضرت شيخ ضياء الدين ابوالنجيب قدس الله سره الهی کریم
 خرقه خلافت حضرت شيخ وجهه الدين ابوالخضر قدس الله سره
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت شيخ محمد المعروف بعمومية قدس الله
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت شيخ السعد ديبوري قدس الله سره الهی
 کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ محمد علوي ديبوري قدس الله سره
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت سيد الطاليفه خواجہ حبيب بغدادي
 قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ سري مقلبي
 قدس الله سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ معروف كرخي قدس
 سره الهی کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ داود طاي قدس الله سره
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ حميد عجي قدس الله سره
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت خواجہ حسن بيري قدس الله سره
 الهی کریم خرقه خلافت حضرت امير المؤمنين اسد الله الغالب
 مردان علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه الهی کریم خرقه خلافت

شيخ
 سهروردي

حضرت سلطان الانبياء برهان الاصفيا الحمد مجتبه محمد مصطفی صلی
 علیه وآله وسلم ^{۱۱} شجره خلافت خاندان حضرات برهان
 طیفوریه قدس الله سرهم و اوصل علینا انوار ^{۱۲} بهم
 بسم الله الرحمن الرحيم

^۱ الهی کرمیت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید محمد علی غفر الله ذنوبه
^۲ الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت سید العاشقین برهان الواصلین
 عارف بالله سید حسین بیارجان الله عرفه او ابوشاه قدس الله
^۳ سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شاه بهیوی بابوشاه قدس الله
^۴ سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ شهاب الدین قدس الله
^۵ سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ برهان الحق والدین
^۶ راز الهی قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ عبد
 القدوس قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت معروف
 العین ابوالبرک

العین ابوالبرک عین العرفا میح الاولیا شیخ عبد خدیقه
 ابن قاسم قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت
 غوث الاسلام والمسلمین بندگی شیخ محمد عارف گنج شکر
 قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت غوث الاسلام
 بندگی حضرت حاجی حمید عرف شیخ محمد غوث لوالکیری قدس الله
 سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت سلطان الموحدين
 حضرت شیخ ظهیر حاجی حضور قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت
 حضرت شیخ ابوالفتح هدايت الله سریت قدس الله سر الهی
 بحرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ قاضی قدس الله سر الهی
 بحرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ حمام الدین ملا متی مداری
 قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ بدیع الدین
 شاه مدار قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ
 طیفور شامی قدس الله سر الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ

شجره طیفوریه

۱۷
 یحییٰ الدین شافعی قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت
 حضرت شیخ عبداللہ علم دار محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم قدس سره
 سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
 کریم اللہ وجہہ الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سلطان الدنیا
 برهان الاصغیا احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 شجرہ حضرات پیران نجاریہ کہ از آبا و اجداد خود رسیدہ اند
 اسرارہم بسم اللہ الرحمن الرحیم

۱۸
 الهی بحرم خرقه خلافت برقعہ حقیر سید بہار علی غفر اللہ عنہ
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید العاشقین قطب الدرعان
 باب اللہ سیدین پیر جان اللہ عز و اد ابوشاہ قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت شاہ بہوی باب شاہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت شیخ الشیوخ شیخ شہاب الدین قدس سره
 الی اللہ

۱۹
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت برهان الواصلین شیخ برهان
 الحق والدین قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت شاہ
 عبدالقدوس قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت
 مسیح الدولیا عین العرفا حضرت ابوالبرکہ شیخ عبد اللہ
 ابن شیخ قاسم قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت
 حضرت شاہ گنج شکر محمد عارف قدس سره غنی فائدہ حضرت
 شاہ محمد عارف گنج شکر ابچار سلسلہ بیعت از شاہ عالم فرزند
 قطب عالم قدس سره رسیدہ است
 گنج شکر مرید قاضی محمود و قاضی محمود مرید شاہ جمال
 مرید حضرت شاہ عالم قدس سره اسرارہم دیگرانکہ حضرت شاہ محمد عارف
 گنج شکر مرید سید جمال الدین و سید جمال الدین مرید حضرت شاہ بابو ابن
 شیخ جی و حضرت شاہ بابو مرید حضرت سید محمود و ابو حنیفہ حضرت شاہ
 عالم قدس سره اسرارہم سیم انکہ حضرت شاہ محمد عارف گنج شکر مرید

حضرت سید عبدالوهاب و سید عبدالوهاب مرید حضرت شاه عالم ابن مران عظیم
خلیفه والد شاه عالم یعنی قطب عالم و قطب عالم مرید حضرت شاه راجن فرزند
و خلیفه و جانشین حضرت شاه عالم و شاه راجن مرید حضرت محمد شاه عالم ابن
قطب عالم قدس سره اسراریم و چهارم آنکه حضرت شیخ محمد گنج شکر مرید حضرت
میرزا حسن محمد انصاری قدس سره و حضرت موصوف مرید حضرت عرشه
از پدر خود و شاه صاحب بدخود مرید حضرت شاه راجه از سید ناصر الدین
محمود فرزند مخدوم جهانیا باید دانست که شاه راجه برادر مخدوم جهانیا
و سید احمد کبیر والد مخدوم جهانیا شاه راجه برادر حقیقی و نیم خاله زاده
و خلیفه و جانشین حضرت مخدوم جهانیا است تمام نه چهار سلسله مذکوره
الهی بحرم خرقه خلافت حضرت قطب عالم سید برهان الدین قدس سره
سره الی بحرم خرقه خلافت حضرت سید ناصر الدین محمود قدس سره
سره فرزند حضرت مخدوم جهانیا قدس سره الی بحرم خرقه
خلافت حضرت شاه راجه قتال قدس سره الی بحرم خرقه خلافت

صلوات

حضرت مخدوم جهانیا جهانگیر قدس سره الی بحرم خرقه
خلافت حضرت سید احمد کبیر از پدر خود قدس سره الی بحرم
خرقه خلافت حضرت سید شاه حلال کبیر قدس سره است نهائیت
سلسله حضرت شاه ولایت الی بحرم خرقه خلافت حضرت
سید علی قدس سره الی بحرم خرقه خلافت حضرت سید جعفر
قدس سره الی بحرم خرقه خلافت حضرت سید محمود قدس سره
سره الی بحرم خرقه خلافت حضرت سید احمد قدس سره
الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید عبدالقادر قدس سره
الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید علی اصغر قدس سره
الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید جعفر قدس سره الی
بحرم خرقه خلافت حضرت سید علی قدس سره الی بحرم
خرقه خلافت حضرت سید محمد خواجہ از پدر بزرگوار خود قدس سره
الهی بحرم خرقه خلافت حضرت امام علی موسی رضا علیه التحیه و السلام

شیخ جان

٢٥
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت امام موسى كاظم عليه التحية والسلام
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت امام جعفر صادق عليه التحية والسلام
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت امام محمد باقر عليه التحية والسلام
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت امام زين العابدين عليه التحية والسلام
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت امام حسين شهيد دشت كربلاء
 سيد الشهدا عليه التحية والسلام الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت شاه ولایت الله
 الغالب علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه الهى بحرمته خرقه خلافت
 حضرت سيد المرسلين وختم المرسلين احمد مجتبي محمد مصطفى صلى الله
 عليه وآله وسلم رحمك يا ارحم الراحمين
 شيخ بيرايان فردوسي كروه سپرديه كه حضرت شاه قاضى قدس
 اسرار هم بدو فرج خلافت رسيد بسم الله الرحمن الرحيم
 الهى بحرمته خرقه خلافت بر فخر حقير سيد باقر عليه التحية والسلام غفر الله
 له

الكرمه غفوره

٢٦
 وستره غفوره الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت سيد المفتح عارف بالله
 سيد حسين پيارى جان الله عرف حضرت دادا بابوشاه قدس الله
 سره الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت بهلولي بابوشاه قدس الله سره
 الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت شيخ الشيوخ شيخ شهاب الدين قدس الله
 سره الهى بحرمته خرقه خلافت حضرت قطب الاولين برهان الحق
 والدين حضرت شاه برهان راز الهى قدس الله سره الهى بحرمته خرقه
 خلافت حضرت شيخ عبدالقدوس قدس الله سره الهى بحرمته خرقه
 خلافت حضرت شيخ الاوليا حضرت شيخ عيسى خذ الله ابن شيخ قائم
 قدس الله سره الهى بحرمته خرقه خلافت خذ الله في الدراض حضرت
 شاه گنج لشكر محمد عارف قدس الله سره الهى بحرمته خرقه خلافت
 حضرت الاوليا شيخ محمد غوث كوايري قدس الله سره الهى بحرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ ظهير حاجي حضور قدس الله سره الهى
 بحرمته خرقه خلافت حضرت شيخ ابو الفتح مديت الله

شيخ مودودي

سرست قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت ابوالعلی
 المعروف شیخ قاضی قدس الله سره با بیدارانت که حضرت ابن
 بدو شعبه خلافت رسیدند هر دو شعبه تعلیم می درآید الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت شیخ علی بدو الهی قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت شیخ کریم الدین اودینی قدس الله سره الهی
 کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ حماد الدین قدس الله سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ محمد مظفر قدس الله سره
 و شعبه دیگر نیز تا باین حضرت شیخ محمد مظفر قدس الله سره باین
 اسمی از حضرت شیخ قاضی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ ابوبکای قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ محمد میرام قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ محمد حسن معز شمس بلخی قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت شیخ محمد مظفر قدس الله سره که سابق درویش

اول رقم

اول مرتوم شد میرسد ملحق میگردد الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ شرف الدین احمد کبیری قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت خواجہ نجم الدین فردوسی قدس الله سره الهی
 کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ برکن الدین فردوسی قدس الله سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ بدر الدین سمرقندی قدس الله
 سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ سیف الدین باقری
 قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ نجم الدین کبری
 قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ عمار یا قدس الله
 سره باقی اسمی گرامی این سلسله عالی از طریق سرور و پدین
 موجب است قدس الله سره الهی کریمت حضرت خواجہ عمار یا قدس الله سره
 ابونجیب سرودی شیخ و جیه الدین ابوجعفر شیخ محمد عبداللہ
 عموی شیخ احمد اکو و سنوری خواجہ مهمل اعلوی دینوری
 خواجہ حیدر بغدادی خواجہ سیری یقطی خواجہ معروف کرجی

^{٢٩} قدس الله اسرارهم حضرت امام علي موسى رضا عليه السلام حضرت امام موسى
^{٣٠} كاظم عليه السلام حضرت امام جعفر صادق عليه السلام حضرت امام محمد
^{٣١} باقر عليه السلام حضرت امام زين العابدين عليه السلام حضرت امام حسين
^{٣٢} سيدنا عليه السلام حضرت امام الهادي عليه السلام حضرت امام محمد باقر
^{٣٣} عليه السلام حضرت جابر خاتم النبیین و سيد المرسلین صلوات الله عليه و آله الطاهرين
^{٣٤} و سلم ^{٣٥} شجرة خلافت حضرت پيران محمد انبیه بواسطه حضرت
^{٣٦} سيد علي محمد انبي قدس الله اسرارهم بسم الله الرحمن الرحيم
 الهی کریمت

الهی کریمت

^{٣٧} الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ پیران الحق و الدین راز الهی
^{٣٨} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ عبد القدوس
^{٣٩} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت مسیح الدولیان شیخ عیسی
^{٤٠} جند الله ابن شیخ محمد قاسم الهی کریمت خرقه خلافت حضرت سلطان
^{٤١} الموحدين حضرت شاه شکر محمد عارف قدس الله سره الهی کریمت
^{٤٢} خرقه خلافت حضرت عوث الاسلام و المسلمین حضرت شیخ محمد عوث
^{٤٣} گوالیری قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ ظهور
^{٤٤} حاجی حضور قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ
^{٤٥} ابو الفتح مہدایت الله سرست قدس الله سره الهی کریمت خرقه
^{٤٦} خلافت حضرت شیخ محمد قاضی قدس الله سره الهی کریمت خرقه
^{٤٧} خلافت حضرت شیخ عبد الله شطار قدس الله سره الهی کریمت
^{٤٨} خرقه خلافت حضرت سید اسد امجد ربانی حضرت سید علی محمد انبی
^{٤٩} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ زین الدین خوانی

الهی کریمت

قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ نور الدین عبد الرحمن
مصری قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ جمال الدین
ابو یوسف گورکانی قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت
شیخ نجم الدین اصفهانی قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت شیخ نور الدین عبد الصمد نظری قدس الله سر الهی کرمت
خرقه خلافت حضرت شیخ نجیب الدین علی برغش قدس الله سر الهی
کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ شهاب الدین سرور دی قدس الله سر
الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ ضیاء الدین ابو النجیب سرور
قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ وحید الدین ابوالغنی
قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ محمد عبد الله المعزی
بعموم قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ احمد
دینوری قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت حضرت شیخ
خواجہ محمد دعلوی دینوری قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
مکرم

حضرت خواجہ جنید بغدادی قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت خواجہ سری سقطی قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت خواجہ داود طائی قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت خواجہ حبیب عجیب قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت خواجہ حسن بصری قدس الله سر الهی کرمت خرقه خلافت
حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیه السلام کرم الله وجهه
الهی کرمت خرقه خلافت حضرت سید المرسلین خاتم النبیین
احمد محبت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم
شجره خلافت حضرات پیران حبشیہ قدس الله سر الهی
بواسطه حضرت شاه باجن صاحب قدس الله سر الهی
سکن برهان پور علی بسم الله الرحمن الرحیم
الهی کرمت خرقه خلافت برقیہ حقیر سید بہادر فاکر الشکار

غفر الله ذنوبه الهى كرمته خرقه خلافت حضرت برهان العارفين مقدا
 والصالحين الصالحين حضرت سيد حسين بن علي بن ابي طالب الله عرف
 حضرت دادا بادشاه قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت شاه بهلول بادشاه قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت شيخ شهاب الدين قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت شيخ شاه برهان الحق والدين راز الهى قدس الله سره
 الهى كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ نعيم الرشيد حضرت شاه
 فرید قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ المشايخ
 شيخ شاه جى صاحب قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 شيخ عبد الحكيم قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت قطب
 العارفين حضرت شيخ بهاء والدين المعروف بشاه باجن جى صاحب
 برهان پوري قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت سلطان
 الموحدين حضرت برهان الدين غريب قدس الله سره الهى كرمته خرقه

خلافت حضرت

نوح عليه السلام

خلافت حضرت خواجه نظام الدين احمد بدواني المعروف به
 نظام الدين اوليا سلطان المشايخ قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت مخدوم شيخ فرید الدين مسعود الميهوري شيخ
 فرید شيخ المشايخ قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت خواجه
 قطب الدين نجيب راوشي المعروف بكافي قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت خواجه نيرك ديناودين حضرت خواجه معين الدين
 حشمتي اجميري قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ
 عثمان داروني قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت حضرت
 خواجه حاجي شريف زندي قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت خواجه مودود حشمتي قدس الله سره الهى كرمته خرقه خلافت
 حضرت خواجه نصير الدين ابويوسف حشمتي قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت ابو محمد حشمتي قدس الله سره الهى كرمته
 خرقه خلافت حضرت خواجه ابی احمد حشمتي قدس الله سره الهى كرمته

^{٢٢} خرقه خلافت حضرت خواجہ ابواسحاق حبشی قدس سرہ الہی کریمت
^{٢٣} خرقه خلافت حضرت خواجہ مرثا دعلوی دینوری قدس سرہ الہی
^{٢٤} بحرمت خرقه خلافت حضرت خواجہ میرت المصبری قدس سرہ الہی
^{٢٥} بحرمت خرقه خلافت حضرت خواجہ خدایفہ المرحشی قدس سرہ
^{٢٦} سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت خواجہ سلطان ابراہیم اہم
^{٢٧} بلخی قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت خواجہ فیصل بن
^{٢٨} عباس قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت خواجہ
^{٢٩} عبد الواحد بن زید قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت
^{٣٠} خواجہ حسن اہری قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت
^{٣١} امیر المؤمنین اسد اللہ الغالب علی ابن ابی طالب علیہ السلام
^{٣٢} نور اللہ و جلیل الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت سلطان الانبیاء
^{٣٣} برهان الاتقیاء احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
^{٣٤} شجرہ خلافت اولیہ قدس سرہ الہی اسرارہم بسم اللہ الرحمن الرحیم
 الی آخر

^{٣٥} الہی بحرمت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید سید قادری انصاری
^{٣٦} غفر اللہ ذنوب الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت قطب الدہر
^{٣٧} سخی العصر حضرت سید حسین بیار خان اللہ عرف حضرت داود
^{٣٨} بادشاہ غریبہ از قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت
^{٣٩} حضرت شاہ بیویہ بادشاہ قدس سرہ الہی بحرمت خرقه
^{٤٠} خلافت حضرت شیخ شہاب الدین قدس سرہ الہی بحرمت
^{٤١} خرقه خلافت حضرت شاہ برہان الدین راز الہی قدس سرہ
^{٤٢} الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت شیخ شاہ عبد القدوس قدس سرہ
^{٤٣} سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت حضرت مسیح الاولیا حضرت شیخ
^{٤٤} عبد حیدر اللہ ابن شیخ قاسم قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت
^{٤٥} حضرت شاہ گنج شکر محمد عارف قدس سرہ الہی بحرمت خرقه خلافت
^{٤٦} حضرت غوث الدار السلام والمسلمین حضرت شاہ محمد غوث نوالہری قدس سرہ

٢٢
 شجرہ الہی

١٠ سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ ظهري حاجي محمد حضور قدس سره
 ١١ الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ علي شيرازي قدس سره الهي
 ١٢ بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ عبدالله مصري قدس سره الهي
 ١٣ بحرم خرقه خلافت حضرت خواجہ اولس قرني قدس سره الهي
 ١٤ بحرم خرقه خلافت حضرت امير المؤمنين اسد الله الغالب المؤمنين
 علي ابن ابي طالب عليه السلام وكرم الله وجهه الهي بحرم خرقه خلافت
 حضرت سيد المرسلين خاتم النبيين احمد مجتبي محمد مصطفی صلي الله
 عليه وآله وسلم ١٥ وعلى هذا العيان زبدة عشيقه القادر
 تا حضرت غوث الاسلام نير ظريق اوليه جاريست ظاهر ملاحظه
 شيخه خلافت پيران محمد بن يوسف كه شعبه سلسله سروردي است
 قدس الله اسرارهم بسم الله الرحمن الرحيم

١ الهي بحرم خرقه خلافت بر فخر حقير سيد علي قايوم الشكاري غفر له
 الى ابد

٢ الهي بحرم خرقه خلافت حضرت قطب الاقطاب سيد حسين پيار
 جان الله عرف حضرت داود ابدا شاه قدس الله سره متوطن برمان
 پوري الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شاه بهويي باكي شاه قدس الله
 سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ شهاب الدين قدس الله
 سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ شاه برهان الحق والدين
 شاه برهان راز الهي قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت
 شيخ شاه عبدالقدوس قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت
 حضرت مبيع الاوليا حضرت شاه عيسى حبيد الله ابن شيخ ماسم
 قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شاه كنج شكر محمد غفر
 له قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شاه محمد غوث كواكبي
 قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ ظهري حاجي حضور
 قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت شيخ ابو الفتح
 مديت الله سرست قدس الله سره الهي بحرم خرقه خلافت حضرت

شیخ قاضی قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ
رحمت الله قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ
عمر قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ مردان
قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ فخر الدین قدس
سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ حسین زندہ دل و منکر پوش
قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ سلیمان و منکر پوش
قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت تعی الدین قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ احمد شیبی قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ سہاب الدین سہروردی
قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ضیاء الدین
ابو النجیب قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ
وجیبہ الدین ابو الحنفی قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت
حضرت شیخ محمد المعروف بجموہ قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ

خلافت حضرت

خلافت حضرت شیخ احمد السعدی قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ
خلافت حضرت خواجہ مشکوعلوی قدس الله سره الہی کرمیت
خرقہ خلافت حضرت سید الطائفہ خواجہ حبیب بغدادی قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ سری سقطی قدس الله سره الہی
کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ معروف کرخی قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ داؤد طائی قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ حبیبی قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ حسن بصری قدس الله سره
الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امیر المومنین اسد الله الغالب
علی ابن ابی طالب علیہ السلام کرم الله وجہہ الہی کرمیت خرقہ
خلافت حضرت جناب سید المرسلین سلطان الانبیاء محمد مصطفی
ص الله علیہ وآلہ وسلم شجرہ خلافت حضرت پیران
خلوتی قدس الله سره الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت

شیخ خلوتی

١
 الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت سید محمد باقر علیه السلام و آقا محمد باقر علیه السلام
 الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت قطب العرش شیخ الدر عارف بالله
 حسین بیارجان الله المعروف حضرت داود ابوشاه غریب نواز
 برهان پوری قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شاه پور
 بابوشاه قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت شیخ الشیوخ
 امام المحققین حضرت شیخ سید ابوالدین قدس الله سره الهی کرمیت خرقه
 خلافت حضرت قطب الاقطاب غریب از برهان الحق والدين حضرت
 شاه برهان راز الهی قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت
 شیخ شاه عبدالقدوس قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت
 حضرت مسیح الاولیا عین العرفا حضرت شیخ عبد الله ابن
 حضرت شیخ قاسم قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت
 شیخ نکر محمد عارف المعروف شیخ محمد عارف کنگش قدس الله سره

الهی کرمیت خرقه

٢
 الهی کرمیت خرقه خلافت حضرت غوث المصلین حاجی حمید عرف الله سره
 حضرت شیخ محمد غوث گواریری قدس الله سره الهی کرمیت خرقه خلافت
 حضرت شیخ ظہور حاجی حضور قدس الله سره الهی کرمیت خرقه
 خلافت حضرت شیخ شاه ابو الفتح ہدایت الله سره الهی کرمیت خرقه
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣
 ٧٨٤
 ٧٨٥
 ٧٨٦
 ٧٨٧
 ٧٨٨
 ٧٨٩
 ٧٩٠
 ٧٩١
 ٧٩٢
 ٧٩٣
 ٧٩٤
 ٧٩٥
 ٧٩٦
 ٧٩٧
 ٧٩٨
 ٧٩٩
 ٨٠٠
 ٨٠١
 ٨٠٢
 ٨٠٣
 ٨٠٤
 ٨٠٥
 ٨٠٦
 ٨٠٧
 ٨٠٨
 ٨٠٩
 ٨١٠
 ٨١١
 ٨١٢
 ٨١٣
 ٨١٤
 ٨١٥
 ٨١٦
 ٨١٧
 ٨١٨
 ٨١٩
 ٨٢٠
 ٨٢١
 ٨٢٢
 ٨٢٣
 ٨٢٤
 ٨٢٥
 ٨٢٦
 ٨٢٧
 ٨٢٨
 ٨٢٩
 ٨٣٠
 ٨٣١
 ٨٣٢
 ٨٣٣
 ٨٣٤
 ٨٣٥
 ٨٣٦
 ٨٣٧
 ٨٣٨
 ٨٣٩
 ٨٤٠
 ٨٤١
 ٨٤٢
 ٨٤٣
 ٨٤٤
 ٨٤٥
 ٨٤٦
 ٨٤٧
 ٨٤٨
 ٨٤٩
 ٨٥٠
 ٨٥١
 ٨٥٢
 ٨٥٣
 ٨٥٤
 ٨٥٥
 ٨٥٦
 ٨٥٧
 ٨٥٨
 ٨٥٩
 ٨٦٠
 ٨٦١
 ٨٦٢
 ٨٦٣
 ٨٦٤
 ٨٦٥
 ٨٦٦
 ٨٦٧
 ٨٦٨
 ٨٦٩
 ٨٧٠
 ٨٧١
 ٨٧٢
 ٨٧٣
 ٨٧٤
 ٨٧٥
 ٨٧٦
 ٨٧٧
 ٨٧٨
 ٨٧٩
 ٨٨٠
 ٨٨١
 ٨٨٢
 ٨٨٣
 ٨٨٤
 ٨٨٥
 ٨٨٦
 ٨٨٧
 ٨٨٨
 ٨٨٩
 ٨٩٠
 ٨٩١
 ٨٩٢
 ٨٩٣
 ٨٩٤
 ٨٩٥
 ٨٩٦
 ٨٩٧
 ٨٩٨
 ٨٩٩
 ٩٠٠
 ٩٠١
 ٩٠٢
 ٩٠٣
 ٩٠٤
 ٩٠٥
 ٩٠٦
 ٩٠٧
 ٩٠٨
 ٩٠٩
 ٩١٠
 ٩١١
 ٩١٢
 ٩١٣
 ٩١٤
 ٩١٥
 ٩١٦
 ٩١٧
 ٩١٨
 ٩١٩
 ٩٢٠
 ٩٢١
 ٩٢٢
 ٩٢٣
 ٩٢٤
 ٩٢٥
 ٩٢٦
 ٩٢٧
 ٩٢٨
 ٩٢٩
 ٩٣٠
 ٩٣١
 ٩٣٢
 ٩٣٣
 ٩٣٤
 ٩٣٥
 ٩٣٦
 ٩٣٧
 ٩٣٨
 ٩٣٩
 ٩٤٠
 ٩٤١
 ٩٤٢
 ٩٤٣
 ٩٤٤
 ٩٤٥
 ٩٤٦
 ٩٤٧
 ٩٤٨
 ٩٤٩
 ٩٥٠
 ٩٥١
 ٩٥٢
 ٩٥٣
 ٩٥٤
 ٩٥٥
 ٩٥٦
 ٩٥٧
 ٩٥٨
 ٩٥٩
 ٩٦٠
 ٩٦١
 ٩٦٢
 ٩٦٣
 ٩٦٤
 ٩٦٥
 ٩٦٦
 ٩٦٧
 ٩٦٨
 ٩٦٩
 ٩٧٠
 ٩٧١
 ٩٧٢
 ٩٧٣
 ٩٧٤
 ٩٧٥
 ٩٧٦
 ٩٧٧
 ٩٧٨
 ٩٧٩
 ٩٨٠
 ٩٨١
 ٩٨٢
 ٩٨٣
 ٩٨٤
 ٩٨٥
 ٩٨٦
 ٩٨٧
 ٩٨٨
 ٩٨٩
 ٩٩٠
 ٩٩١
 ٩٩٢
 ٩٩٣
 ٩٩٤
 ٩٩٥
 ٩٩٦
 ٩٩٧
 ٩٩٨
 ٩٩٩
 ١٠٠٠

۲۰ الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ ضیاء الدین ابو الحجیب
 عبدالقادر سرور دی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت امام احمد غزالی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ ابوشامی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ ابوالقاسم کرکائی قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت شیخ ابوعثمان مغربی قدس الله سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ ابوعلی کافیمعری قدس الله
 سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ رودباری قدس الله
 سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ جنید بغدادی قدس الله
 سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ خواجہ سیری سقایی
 قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ معروف
 کرخی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ
 خواجہ حبیبی قدس الله سره داود طائی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت

خواجہ

خواجہ حسن بصری قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت
 اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت سید المرسلین خاتم النبیین احمد مجتبی
 محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم خرقه خلافت
 پیران نقشبندی قدس الله سره اسرارهم بسلم الله الرحمن الرحیم
 الهی کریمت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید سلیمان علی قاضی القطار
 غفر الله ذنوبه الهی کریمت خرقه خلافت حضرت قطب الدہر
 سنی عصر حضرت عارف بالله سید حسین بیارجان الله
 عرف حضرت دادا بادلشاه قدس الله سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت شاه بویلی بادلشاه قدس الله سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ شہاب الدین قدس الله
 سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ شاه برغان الدین

خواجہ
 خواجہ

راز الهی قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ
 عبدالقدوس قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ
 الاولیاء شیخ عیسیٰ حبیب الله قدس سره الهی کریمت خرقه
 خلافت حضرت شیخ محمد طاهر قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ میر عبدالاول قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت میران شیخ محمد مصطفیٰ قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ آدم بنوری قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت شیخ احمد سرسندی قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت خواجہ باقی بالله قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت عماد امینی قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت
 خواجہ درویش قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت
 شیخ محمد زاهد قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت
 خواجہ عبداللہ احرار قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت

خواجہ یعقوب چرخی

خواجہ یعقوب چرخی قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 حضرت خواجہ بہاوالدین نقشبند قدس سره الهی کریمت خرقه خلافت
 خواجہ یعقوب چرخی مغفور از حضرت بہاوالدین نقشبند بدلا و اسط
 خلافت یافتہ اند اما از خواجہ عللہ والدین عطار ہم بیشتر تربیت
 و خلافت نیز یافتہ اند لهذا حضرت خواجہ عللہ والدین عطار را حضرت
 تبرکات و الطرار و خلافت جاری فرمودہ اند چنانچہ نوشتہ میشود
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ یعقوب چرخی قدس سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ عللہ والدین عطار قدس سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ بہاوالدین نقشبند قدس سره
 الهی کریمت خرقه خلافت حضرت میر کلید قدس سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت خواجہ بابای سہاسی قدس سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت خواجہ علی رامتی قدس سره الهی کریمت
 خرقه خلافت حضرت خواجہ محمود غزنوی قدس سره الهی کریمت

خواجہ
 شیخ عیسیٰ

خرقه خلافت حضرت خواجہ عارف دیوکری قدس اللہ سرہ
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ عبدالحالی عجد وانی
 قدس اللہ سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ یوسف
 عیدانی قدس اللہ سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ
 ابوعلی فارمدی قدس اللہ سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت
 شیخ ابوالقاسم کمریانی قدس اللہ سرہ الہی کرمیت خرقہ
 خلافت حضرت شیخ عثمان مغربی قدس اللہ سرہ الہی کرمیت
 خرقہ خلافت حضرت شیخ ابوعلی کاتب معری قدس اللہ سرہ
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابوعلی رودباری قدس
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ جنید بعدادی قدس
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ سری وسعظی قدس
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ معروف کفری قدس
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت داؤد طائی قدس اللہ سرہ

الہی کرمیت

الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ حبیب عجبی قدس اللہ سرہ
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ حسن بصری قدس اللہ سرہ
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شاہ ولایت امیر المؤمنین
 امیر اللہ الغالب علی ابن ابی طالب علیہ السلام کرم اللہ وجہہ
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت جناب سید المرسلین خاتم
 النبیین احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 نماز کہ حضرت شیخ ابوالحسن خرقانی قدس اللہ سرہ را بلا واسطہ
 فیض روحی از حضرت ابابکر بن عبد اللہ صلی اللہ علیہ وسلم عنایت
 شدہ و در سلسلہ نقشبندیہ پی واسطہ جاری فرمودہ اند بدین
 طریق **بسم اللہ الرحمن الرحیم**
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابوالحسن خرقانی قدس
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت بابر بدلیطائی قدس اللہ
 سرہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت ناطق سبحی امام جعفر صادق

عہد
 سلسلہ
 نقشبندیہ

علیه السلام الهی بحرم خرقه خلافت حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید الشهدا جناب امام حسین شهید
 دشت کربلا علیه السلام الهی بحرم خرقه خلافت حضرت السدانة
 الغالب امام المشرق والمغرب امیر المومنین حضرت علی
 ابن ابی طالب علیه السلام کرم الله وجهه الهی بحرم خرقه خلافت
 حضرت خاتم النبیین سید المرسلین جناب احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ
 صلی الله علیه وآله وسلم الهی طریق در سلسله نظاریه نیز جاری
 است و شعبه دیگر در طریق نقشبندیه جاری شده باین طریق
 بسم الله الرحمن الرحیم الهی بحرم خرقه خلافت حضرت شیخ
 ابوالحسن خرقانی قدس الله سره الهی بحرم خرقه خلافت
 حضرت شیخ ابوالقاسم ابن محمد الهی بحرم خرقه خلافت حضرت
 سلمان فارسی قدس الله سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت

از بنیاد و شعبه اندکی
 از امام ناطق بگو
 حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام

هلد

حضرت امیر المومنین ابابکر صدیق رضی الله عنه
 ابیات سلسله بسم الله الرحمن الرحیم نقشبندیه مذکور
 خواهم معصوم است و احمد خواهم باقی خواهم گی خواهم درویش محمد
 زاهد احرار و بی خواهم یعقوب و سید الدین و دیگر میر کمال
 خواهم بابا دانی و در خواهم علی رامینی خواهم محمود آو عارف
 خواهم عبد الخالق است خواهم یوسف بعد شیخ فارمد آن
 یو علی ابوالحسن پس نیرد و جعفر صادق یو ابوالقاسم و
 سلمان فارسی یو بکر و رسول و شعیب مخفی نمایند حضرت
 امام جعفر صادق علیه الصلوٰة والسلام را خلافت از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام و این را از حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام و باین را از حضرت امام حسین علیه الصلوٰة والسلام
 و این را از جناب امیر علیه السلام کرم الله وجهه چنانچه در سلسله
 نظاریه مروج است و دیگر حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

ابیات
 سلسله نقشبندیه

از ابوالقاسم ابن محمد بن ابابکر صدیق که نسبتاً جدیدی
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بودند و هم استاد ظاهری
بودند چنانچه در ابیات مذکور شد این خلافت در سلسله تشیع
مروج است **ع** باز امام جعفر از باقر و زین العابدین است
خرقه از حسین و از علی و از نبی صلی الله علیه و آله و اهل بیت و سلم
شجره خواران کبرویه که بواسطه حضرت امیر سید علی محمدانی
حضرت شیخ عبداللہ شطاری میرسد قدس الله سره **ع**
بسم الله الرحمن الرحيم

الهی **ع** حرمت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید **ع** کمالی **ع** استاد
غفر الله ذنوب الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت سید العاشقین
و سند العارفین حضرت قطب الدہر سنی العصر حضرت عارف الہ
سید حسین بیارجان القمی حضرت دادا بادشاہ برغان پوری
علی **ع**

قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت شاد بہو لی
بام شاہ قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت
مالک دنیا و دین حضرت شیخ شہاب الدین قدس الله سرخ
الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت برغان الحی و الدین حضرت
برغان الدین راز الہی قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت
حضرت شیخ عبدالقدوس قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت
حضرت ابوالبرکہ معروف العین مسیح الاولیا حضرت شیخ
عبد بن شیخ قاسم قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت
حضرت سلطان المحققین علم المعروف حضرت شیخ اشکر
محمد عارف قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت غوث
الاسلام و الملکین حضرت حاجی حمید عرف شیخ شاد محمد غوث
گوامری قدس الله سرخ الہی **ع** حرمت خرقه خلافت حضرت
سلطان الموحیدین حضرت شیخ خلیل حاجی حضور قدس الله سرخ

شیخ کبریت

^{۱۱} الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ ابوالفتح مهدایت الله
^{۱۲} سمرت قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ
^{۱۳} قاضی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ
^{۱۴} عبداللہ شطار قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت
^{۱۵} امیر سید علی محمدانی ابن شهاب الدین محمد مدنی قدس الله سره
^{۱۶} الهی کریمت خرقه خلافت حضرت ابوالبرکات حضرت تقی الدین
^{۱۷} علی البدوسنی اسمعیلی قدس الله سره الهی کریمت خرقه
^{۱۸} خلافت حضرت شیخ رکن الدین علاء الدوله احمد بن محمد البیاض
^{۱۹} سنائی الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ نواز الدین عبد
^{۲۰} الرحمن انصاری کسری قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
^{۲۱} حضرت شیخ جبار الدین احمد جوزقانی قدس الله سره الهی کریمت
^{۲۲} خرقه خلافت حضرت شیخ رضی الدین علی لالا الغزنوی
^{۲۳} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت ابوالجناح احمد

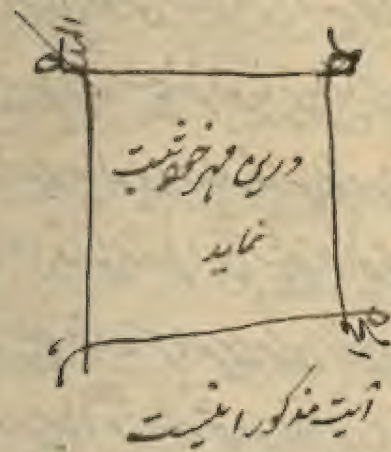
علی بن ابی طالب

^{۲۴} بن عمر الخیومی شیخ نجم الدین کبرای قدس الله سره الهی کریمت
^{۲۵} خرقه خلافت حضرت روزبهان کبیر مصری قدس الله سره الهی کریمت
^{۲۶} خرقه خلافت حضرت شیخ ضیاء الدین ابوالنجیب عبدالقادر گیلانی
^{۲۷} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ وحید الدین ابوالخضر
^{۲۸} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت محمد المعروف بعمومی
^{۲۹} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت شیخ احمد اسکوی
^{۳۰} دینوری قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ
^{۳۱} میثاق علوی دینوری قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت
^{۳۲} حضرت سید الطائیفہ خواجہ حسنین بغدادی قدس الله سره
^{۳۳} الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ سری سقطی قدس الله
^{۳۴} سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ معروف کرخی
^{۳۵} قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ داؤد
^{۳۶} طائی قدس الله سره الهی کریمت خرقه خلافت حضرت خواجہ

حبیبی قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت خواجہ
 حسن بھری قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت
 امیر المومنین امام المتقین اسد اللہ الغالب علی ابن ابی طالب
 علیہ السلام کرم اللہ وجہہ الہی بحرم خرقه خلافت حضرت سلطان
 الانبیاء بان الاصفیا احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ
 و اہل بیتہ وسلم تحت تمام شجر طریق بطاریہ ببول
 حضرت ہولی بادشاہ قدس سره اسراریم و حضرت سید بہادر علی
 ماکور الشطاری المعروف بہ ہولی بادشاہ عشق ابن جنب
 قطب الدہر سخی العز حضرت عارف باب اللہ حبیبی بیار جلا
 اللہ عز و اد انا بادشاہ قدس سره اسراریم تبارخ غفرہ صفر
 ۱۰۷۸ ہجری از دست امیر وارغون محمد شہید در مقام شیرازی مدرسہ
 بر تمام رسید بسم اللہ الرحمن الرحیم
 سلمہ حضرت شیخ محمد غوث گوہری قدس سره
 حضرت خواجہ

حضرت خواجہ شیخ حاجی حمید عرف حضرت شیخ شاہ محمد غوث
 گوہری قدس سره ابن شیخ خواجہ خلیل الدین شافعی قدس سره
 ابن حضرت شیخ خواجہ عبداللطیف قدس سره ابن شیخ
 خواجہ معین الدین قتال قدس سره ابن شیخ خواجہ خلیل الدین
 نیشاپوری قدس سره ابن شیخ خواجہ بانیرید بارسا قدس سره
 سر ابن شیخ خواجہ فرید الدین عطار قدس سره ابن شیخ
 خواجہ محمد اسما و اصل قدس سره ابن شیخ خواجہ محمد صادق
 قدس سره ابن شیخ خواجہ نجم الدین قدس سره ابن شیخ
 خواجہ بھیر الدین قدس سره ابن شیخ خواجہ جمال الدین قدس سره ابن
 شیخ خواجہ عبداللہ قدس سره ابن شیخ خواجہ حبیب قدس سره
 ابن شیخ ابوالنضر قدس سره ابن شیخ خواجہ قاسم قدس سره
 ابن شیخ خواجہ محمد قدس سره ابن شیخ خواجہ امیر المومنین
 ابوبکر صدیق خلیفہ اول رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بسم الله الرحمن الرحيم
 شجرة نوريه از این آیت شروع نماید اول بعد
 بسم الله الرحمن الرحيم بنویسد

قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمت
 الله ان الله يغير الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم
 روایت میکند ابن عباس رضی الله عنه از علی علیه الصلوٰة و السلام
 که گفت نبی صلی الله علیه و آله و سلم من مات فاذا الغن فاكتموا

هذه الآية

هذه الآيات ووضعوا على صدره لا يعذب في قبره
 بل يشك الله ان كان كافرا لا يعذب في قبره
 يعني فرمودند جناب رسول صلی الله علیه و آله و سلم شخصی که مرد
 پس رو قشیکه کن کنند بنویسند این آیات و بدارند بر سینه
 او نشود عذاب قبر او را بعد از آنکه الله اگر چه که کافر باشد عذاب
 قبر او را نشود این است بسم الله الرحمن الرحيم
 اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده و رسوله
 وان الموت حق وان الجنة حق والنار حق ولعائلك
 حق وان الساعة لا اتيه لا ريب فيها ان الله
 يبعث من في القبور پس بنویسد لم نشرح تا آخر سورة
 و بنویسد و اقم الصلوة طر في النهار و انقاص الليل
 ان الحسنات يذهبن السيئات ذلك ذكرى للذاكرين
 و اصر فان الله لا يضيع اجر المحسنين افمن شر الله

صدره الاسلام فهو نور علي نوره من ربه حبنا الله
توكلت على الله وهو رب العرش العظيم والكاظمين
الغيت في العاقين عن الناس والله يحب المحسنين
لا اله الا الله الملك الحق المبين ربنا ورب ابائنا الا
لن ربنا لا ترغ قلوبنا بعد ادميتنا وميت لنا
من لذك رحمة انك انت الوهاب توفنا مسلمين
والمحقنا بالصالحين بسم الله الرحمن الرحيم الله
لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له
ما في السموات وما في الارض من ذي الذي يشفع عنده
الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون
بشي من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات
والارض ولا يئوده حفظهما وهو العلي العظيم
الهي قلبي محجوب ونفسي معيوب وهو الغالب وعقلي
مفلوج

مفلوج وطاعتني قليل ومعصيتي كثير لاني مقرب بالذنوب
مكلف حيلتي يا ستار العيوب واغفر ذنوبي يا غفار
الذنوب وصي الله علي خليفه محمد وآله اجمعين بر
جنتك يا رحم الراحمين بر كفن نبويه ديكر بر دوبر چه كاغذ
نوشته در بر دودكت دالو بعد كفن جنت دكت راست ميت
من علم اني ذو قدرت على المغفرت غفرت له ولا آيا لي
و در بر چه كاغذ جنت دكت چپ نوشته بدكت ميت بدالو
من اذنب ذنبا وعلم ان له ربا يغفر الذنوب يا خذ به
غفرت له وان لم يستغفر عنه
شجرة قادريه جدي حفرت بران پير دستگر غوث الصمداني
رضي الله عنه بواسطه حفرت سيد حسن قادركه مراد كلدان
حقيقي بجانب پروم رشده رسیده است
بسم الله الرحمن الرحيم

الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید المرسلین خاتم النبیین
احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم الهي بحرم راز و نیاز
بندگی حضرت سید اسوات امیر المومنین امام المتقین سید
سروغالب شاه مردان علی ابن ابی طالب علیه السلام الهي بحرم
راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات امام الشهدا امیر المومنین
امام حسن علیه السلام الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات
حسن متین رضی الله تعالی عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت
سید عبد الله المحض رضی الله عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی
حضرت سید اسوات سید موسی الجونی رضی الله عنه الهي بحرم
راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات عبد الله ثانی رضی الله عنه
الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات حضرت موسی
ثانی رضی الله عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید
السادات سید کریم آمد رضی الله عنه الهي بحرم راز و نیاز

بندگی حضرت

بندگی حضرت سید اسوات سید داود رضی الله عنه الهي بحرم
راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات سید محمد رضی الله عنه
الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات سید عبد الله
جیلانی رضی الله تعالی عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت
سید اسوات سید ابی صالح نور الدین موسی جیلانی دوم
رضی الله تعالی عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت
سید اسوات قطب الاقطاب پیر سنگر غوث الصمدی
محبوب سبحانی سلطان الاولیاء شیخ الجن والانس میران
سید محمد الدین ابابکر سید عبد القادر جیلانی حنیف الحسینی
المجتبی المجید رضی الله عنه وارضاه روحه فداه
علیهم التحية والتناهدس الهي بحرم راز و نیاز بندگی
حضرت سید اسوات سید تاج الدین ابوبکر سید عبد الرزاق
جیلانی رضی الله تعالی عنه الهي بحرم راز و نیاز بندگی حضرت سید اسوات

الحجۃ قادری

سید ابی صالح نصرالله قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم
رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید عابد قادری
جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت
سید ابی سعید موسیٰ دوست حق قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ
الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید عبد الجبار
قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت
سید ابی سعید نصرالله قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی
کریم رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید ابی قادری
جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت
سید ابی سعید بر خوردار قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ
الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید محمد حقانی
سوسنگری قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم
رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید موسیٰ الواصلین عارفی

سید ابی سعید

سید ابی سعید عرف حضرت سید امین صاحب غریب النواز قادری
جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ مخفی نمائند که جناب حضرت سید امین صاحب
غریب النواز به برائی پور شریف اولم برشته سویی بهنجن
تشریف میباشند الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید
منبع الجود والکرامات قطب الافاق پیر کنگر سید شاه عبدالستار
قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی
سید ابی سعید سید ابی سعید عارف بالله سید شاه عبداللہ ثانی
قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی
حضرت سید ابی سعید منبع الجود والکرامات سید عبدالستار غریب النواز
ثانی قادری جلای رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضرت سید شاه دولاب غریب النواز
در املینر ادراک شریف سرکناره جوئے نرید با واقع رضی اللہ تعالیٰ
عنہ الہی کریم رازونیا زبندگی حضرت سید ابی سعید منبع الجود
والکرامات با هر حضرت سید محمد عرف حاجی قادری جلای رضی

رضی الله تعالی عنہ غریب نواز معلوم بلکہ حضرت ایشان را و فرزند
 بسبب غریب نواز حضرت دادا بایا و شاه غریب نواز که در حیات
 مدفن نیست از والد خود خلافت نیافت از برادر کان خود
 حضرت سید حسن عرف بابا صاحب که از والد خلافت یافته سید
 نشین شده بودند مگر خلافت و اجازت گرفتند چنانچه مرقوم
 میگردد الهی بحرمت راز و نیاز بندگی حضرت سید ابدا سید
 حسن المنجا طلب رسید بابا شاه ندیم الله صلب غریب نواز
 مادر الرزاقی قدس الله سر مدفن در کربلا در باغ نواب
 رن دوله خان بهرام در حرم و رن دوله ان مرید حضرت و خلافت
 و خرقه از برادر خود حضرت سید ایشان الهی بحرمت راز و نیاز
 بندگی حضرت سید ابدا قطب الوقت عارف بالله سید
 پیار جان الله المعروف بجهت غریب نواز دادا بایا و شاه
 الرزاقی قدس الله سر که برادر خود حضرت سید حسن بابا شاه

بنیاد

ندیم الله مادر غریب نواز قدس الله سر اند الهی بحرمت راز و
 نیاز بر فقیر حقیر سید بهادر علی قاضی الرزاقی الشطاری العسقی
 ابن حضرت سید حسن پیار جان الله عرف حضرت دادا بایا و شاه
 غریب نواز مادر الرزاقی قدس الله سر اللهم مع المسلمین
 بطول بقایه رسید شجر طیبه اصلها تابع و فرعها
 فی السماء شجره قادر و خلفا نه از حضرت غوث
 الصمدانی محبوب جانی قطب الاقطاب حضرت میران سید
 محی الدین عبد القادر جیلانی علیهم التحیة و التنا
 بسم الله الرحمن الرحیم

الهی بحرمت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید بهادر علی قاضی الرزاقی
 المسلمین بطول بقایه رسید آمین یا رب العالمین الهی بحرمت
 خرقه خلافت حضرت عارف بالله سید حسن پیار جان الله

بنیاد

عرف حضرت دادا بادشاه غریب نواز قدس سره الهی بحرمیت
 خرقه خلافت حضرت سید حسن غریب نواز المناطی بابا شاه ندیم
 تلمذی الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید محمد
 غریب نواز عرف حاجی صاحب قادری قدس سره الهی بحرمیت خرقه
 خلافت حضرت سید عبدالستار ثانی عرف حضرت برکشید صاحب
 قادری الرزاقی غریب نواز قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت
 حضرت عارف بالله سید شاه عبدالغنی غریب نواز ثانی قادری
 الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید اسد
 منبع المجد والكرامات قطب الافاق پیر دستگیر حضرت سید عبدالستار
 غریب نواز قادری الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت
 قدوة الواصلین عارف بالله حضرت سید شاه عبدالغنی عرف حضرت
 سید امین صاحب غریب نواز قادری الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت
 خرقه خلافت حضرت مران سید محمد حقانی سونگیری قادری الرزاقی

مکی امیر

شجره قادری خلافت

قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید برنوردی قادری
 الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید ابدال قادری
 الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید نصر الله
 قادری الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید
 عبدالجبار قادری الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت
 حضرت سید موسی دوست قادری الرزاقی قدس سره الهی بحرمیت خرقه
 خلافت حضرت سید حبیب الله قادری الرزاقی قدس سره
 الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید ابی صالح نصر الله قادری الرزاقی
 قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت حضرت سید تاج الدین ابوبکر
 سید عبدالرزاق قادری حبیب الله قدس سره الهی بحرمیت خرقه خلافت
 حضرت قطب الاقطاب پیر دستگیر غوث الهدایه محبوب سبحانی سلطان
 الاولیاء شیخ الجمن والانس مران سید محمد الدین ابابکر سید عبدالغافر
 الحسینی الحسینی جعفری الجبلدنی علیهم التحیه والتسلی قدس سره

سید عبدالغافر

^{۱۹} الهی بحرم خرقه خلافت حضرت ابوسعید المبارک مخدومی قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت ابوالحسن علی قدس سره الهی بحرم
 خرقه خلافت حضرت ابوالفرج ترک طوسی قدس سره الهی بحرم
 خرقه خلافت حضرت ابوالفضل عبدالواحد بن زید قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت ابوبکر شبلی قدس سره الهی بحرم
 خرقه خلافت حضرت ابوالقاسم جنید بغدادی قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سیدی السقطی قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت معروف کرخی قدس سره الهی
 بحرم خرقه خلافت حضرت داود طائی قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت حبیب عجمی قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت خواجہ حسن بصری قدس سره
 الهی بحرم خرقه خلافت حضرت اسد اللہ القالیب امیر المومنین
 علی ابن ابیطالب علیه السلام کرم الله وجهه الهی بحرم

از خلافت

خرقه خلافت حضرت سید المرسلین خاتم النبیین محمد مصطفی صلی
 علیه وآله وسلم فی لیلۃ المعراج من ید الله تعالی بسلامه
 منه الیه والسلام ^{۲۰} شجره قادریه بواسطه پیران شطاریه
 از حضرت شیخ فتح محمد محدث قدس سره سراریم صاحب مفتاح العلوم ^{۲۱}
 بسم الله الرحمن الرحیم

الهی بحرم خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید محمد فاضل القادری
 غفر الله ذنوبه الهی بحرم خرقه خلافت حضرت عارف بالله
 حسین بیاض جان الله عرف حضرت داد اباد شاه غریب نواز
 قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت سید حسن المصطفی
 شاه بابا ندیم الله قادری الرزاقی برادر ملکان حضرت دادا
 باده شاه غریب نواز قدس سره الهی بحرم خرقه خلافت حضرت
 سید محمد عرف حاجی مصطفی غریب نواز فاضل الرزاقی قدس سره

اینجاست
 شجره قادریه

الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت عارفیہ اللہ سیدناہ بابا قادری
 الرزاقی غریب نواز قدس اللہ سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت
 سید سادات منبع الحود والکرام قطب الدفاق پیر دستگیر حضرت
 سید سلطان شاہ عبدالرزاق قادری جلیلہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ فتح محمد محدث جلیہ فیہ فیض
 برون پور قدس اللہ سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت مسیح الاولیا
 عین العرفا ابوالبرکۃ شیخ عیسیٰ خند اللہ ابن قاسم قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت قدوۃ المحققین سلطان التاکیں
 شیخ شکر محمد عارفیہ اللہ قدس اللہ سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت
 حضرت غوث الاسلام والمسلمین حضرت شیخ محمد غوث گوالیری المتخلص
 بجاجی حمید قدس اللہ سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت سلطان
 الموحدین شیخ ظہور حاجی بابا حضور قدس اللہ سرہ الہی کریمت
 خرقہ خلافت حضرت شیخ ابوالفتح جہانیت اللہ سرمرت قدس اللہ سرہ

الہی کریمت

الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ قاضی قدس اللہ سرہ الہی کریمت
 خرقہ خلافت حضرت شیخ عبدالوہاب صدیقی قدس اللہ سرہ الہی
 کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ عبدالرؤف قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ محمد محمد قادری قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ عبدالغفار صدیقی قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ محمد قادیان حسینہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ علی حسینہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ احمد جعفری حسینہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابراہیم حسینہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت شیخ عبداللہ حسینہ قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت سلطان عبدالرزاق قدس اللہ سرہ
 الہی کریمت خرقہ خلافت حضرت قطب الاقطاب مراد محمد الدین
 سید عبدالعزیز جلیلہ قدس اللہ سرہ الہی کریمت خرقہ خلافت

خطبات
شیخ قادری

^{٢٤}
 حضرت شیخ سلطه ابو سعید ابو الخیر مخزومی قدس الله سره الہی
 کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابو الحسن علی قرنی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ یوسف ابن یوسف قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ احمد بن عبد الغزیز عینی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابوالعکس عینی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت شیخ ابابکر عینی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ جنید بغدادی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ سری وسعفی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت خواجہ معروف کرخی قدس الله سره
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام علی موالرضا علیہ السلام
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام موسی کاظم علیہ السلام
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام محمد باقر علیہ السلام

الہی کرمیت

^{٢٥}
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امام حسین السید العابد علیہ السلام
 الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت امیر المومنین امام المتقین علیہ السلام
 سرور غالب شہرمدان علی ابن ابی طالب علیہ الصلوٰۃ والسلام
 کرم الله وجہہ الہی کرمیت خرقہ خلافت حضرت سلطان الانبیاء
 ربہ ان الاصفیای شیخ المذنبین خاتم النبیین احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ
 صلی الله علیہ وآلہ وسلم
 شجرہ قادریہ حضرت غوث العظمیٰ
 محبوب سبحانی قطب الما قلاب میران سید بحر الدین حضرت عبد القادر
 جیلانی علیہم التحیۃ والثناء بسبح اسم الرحمن الرحیم
 الحمد لله الذی خصص اولیاءہ بنور العرفان وشرح صدورہم
 بنور الایقان وھم یرشدون الخلق الی حضرت الرحمن
 اما بعد خصوص الخلافت والاجازۃ اللبت الخرقہ کما
 ورد من آلہ الراشدین واصحابہ المجاہدین الواصلین

شجرہ قادریہ
 شجرہ قادریہ

مقام العليين بعبادته تعالى الى فقير الحقير سيد بهادر علي
شاه بهلولي قادري الشطاري غفر الله ذنوبه من يد والده
وشيوخه كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد
الشيخ عارف بالله سيد حسين بيبرجان الله قادري
المخاطب بحفرت داد اباد شاه غريب نواز قدس الله سره كما
تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ
والاخي سيد حسن المعروف بسيد باباشاه نديم الله
قادري قدس الله سره كما تفضلت لبسة الخرقاة المذكورة
من يد الشيخه ووالده حفرت سيد محمد غريب نواز المعروف
بسيدي حاجي محمد قادري نور الله مرقدته كما تفضلت اليه
لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ سيد شير محمد
قدس الله سره كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة
من يد الشيخ سيد شاه علي قدس الله سره كما تفضلت اليه

لبسة الخرقاة

لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ سيد مرتضى قادري
قدس الله سره كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة
من يد الشيخ سيد محي الدين قادري قدس الله سره كما تفضلت
اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ سيد محمد قادري
قدس الله سره كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة
من يد الشيخ برهان الدين قدس الله سره كما تفضلت اليه
لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ عتيق الدين قدس الله
سرهم كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ
فخر الدين عمر قدس الله سره كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة
المذكورة من يد الشيخ ابوالبقا ابن ابراهيم قدس الله سره
كما تفضلت اليه لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ شمس الدين
محمد حبيد بغدادي ثاني قدس الله سره كما تفضلت اليه
لبسة الخرقاة المذكورة من يد الشيخ شهاب الدين قدس الله سره

سید بهادر علی

كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت من يد الشيخ
السيد الامام الكامل العامل صاحب المذهب الكرامات
الباهرة غوث الصمداني قطب ثاني الذي حفعت رقاب
الاولياء لقدمه المستقرين والمغربين سلطان الدوليا
سيد محمد الدين ابو محمد عبد القادر جليله عليه السلام والتحية
رضي الله عنه كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت
من يد الشيخ ابو سعيد ابو الخير المبارك مخزومي قدس الله
سرهما كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت من يد
الشيخ ابو الحسن علي قدس الله سرهما كما اتصلت اليه
لبست الخرقه المذكورت من يد الشيخ ابو الفرج ترك
طوسي قدس الله سرهما كما اتصلت اليه لبست الخرقه
المذكورت من يد الشيخ ابو الفضل عبد الواحد بن زيد
قدس الله سرهما كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورة

من يد الشيخ

من يد الشيخ استاد ابو بكر شبلي قدس الله سرهما كما اتصلت
اليه لبست الخرقه المذكورت من يد الشيخ ابو القاسم
جنيد بغدادي نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبست
الخرقه المذكورت من يد الشيخ شري وسقطي قدس الله سرهما
كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت من يد الشيخ
معروف كرخي قدس الله سرهما كما اتصلت اليه لبست
الخرقه المذكورت من يد الشيخ داود طائي قدس الله سرهما
كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت من يد الشيخ
جبيب العجمي قدس الله سرهما كما اتصلت اليه لبست الخرقه
المذكورت من يد الشيخ خواج حسن بصرى قدس الله سرهما
سرهما كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورت من
يد الشيخ اسد الله الغالب امير المؤمنين علي بن ابي طالب
عليه السلام نفعنا الله به كما اتصلت اليه لبست الخرقه المذكورة

شجرة قادس

من يد الشیخ سید المرسلین وخاتم النبیین محمد مصطفیٰ صلی الله علیه و آله وسلم وکسب النبی صلی الله علیه و آله وسلم فی لیلۃ المعراج من ید الله تعالیٰ بلا واسطه منه الیه قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم المارضع الحق جل جلاله بید المنزهة عن الشبه والمثال علی فاحصها فی کبری یا اهی صمدی من عندک مددی وعلیک معتمدی وفضلک مرضی **ع**

شجره قادریه بواسطه پیران شطاریه قدس الله اسرارهم
بسم الله الرحمن الرحیم

۱ **الهی** حرمت خرقه خلافت بر فقیر حقیر سید پادشاه عارف شاه بهلولی بادشاه غوث الله دنوبه **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت عارف بالله سید حسین پیر جان الله المعروف حضرت قطب الدین

بکلی

سنخی عهود اباد شاه غریب نواز قلندر الرزاقی قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت سید حسن قلندر المصطفیٰ سید بابا شاه ندیم الله غریب نواز قلندر الرزاقی قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت سید محمد المصطفیٰ حاجی صاحب غریب نواز قادری الرزاقی قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت سید حسن المصطفیٰ شاه باب الله قادری الرزاقی غریب نواز قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت قدوة المحققین زبدة الواصلین بندگی شیخ عیسیٰ ثانی ابن حضرت شیخ فتح محمد محدث سلطان قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت شیخ فتح محمد محدث ابن حضرت عیسیٰ حیدر الله سلطان قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت مسیح الاولیٰ عین العرفا شیخ عیسیٰ حیدر الله سلطان قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت سلطان التارکین حضرت شیخ نثار محمد عارف سلطان قدس الله سره **الهی** حرمت خرقه خلافت حضرت

شیخ قادری
و ارطه

در کون برادر ارطه

غوث الاسلام حاجي حميد عرف شيخ محمد غوث كوايري قدس الله
 سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت سلطان الموحدين شيخ
 ظهير حاجي بابا حضور قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت
 حضرت شيخ ابو الفتح مديت الله سرته قدس الله سره الهي
 كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ قاض قدس الله سره الهي كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ عبد الوهاب صديقي قدس الله سره
 الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ عبد الرؤوف قدس الله سره
 الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ محمود قادري قدس الله
 سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ عبد الغفار صديقي
 قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ محمد قاسم
 قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ احمد جعفر
 حسين قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ
 ابراهيم حسين قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت

رتبه اوله

شيخ عبد الله الحسين قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت
 سلطان سيد عبد الرزاق سجاد قدس الله سره الهي كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ الشيخ سيد السكوت ميرزا محمد الدين
 عبد القادر جيلاني قدس الله سره عليهم التحية والسنة الهي كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ ابوسعيد ابوالخير مبارك مخزومي قدس الله
 سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ ابوالحسن علي قريشي
 الهنكاري قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ
 يوسف ابن يوسف الدين قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت
 حضرت شيخ احمد بن عبد العزيز ميمني قدس الله سره الهي كرمته
 خرقه خلافت حضرت شيخ ابوالعباس ميمني قدس الله سره
 الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ ابا بكر عبد الله شبلبي
 قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت شيخ خواجہ حصيد
 بغدادي قدس الله سره الهي كرمته خرقه خلافت حضرت خواجہ

شيخ
 محمد
 غوث
 كوايري

سرى و تقطلى قدس سره الهى بحرم خرقه خلافت حضرت خواج
 معروف كرخى قدس سره الهى بحرم خرقه خلافت حضرت
 امام على موسى رضا عليه السلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت
 امام موسى كاظم عليه السلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت
 امام جعفر صادق عليه السلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت
 امام محمد باقر عليه السلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت امام
 زين العابدين عليه السلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت
 سيد الشهدا و شهيد دكت كربلا خياب امام حسين عليه الصلوة
 والسلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت امير المومنين امام
 المتقين اسد الله سر و غالب شاه مردان على ابن ابى طالب
 عليه الصلوة والسلام الهى بحرم خرقه خلافت حضرت سلطان
 الانبياء برهان الاصفيا احمد مجتبه محمد مصطفى صل الله
 عليه وآله وسلم

شجرة ايران قادريه

شجرة ايران قادريه از واسطه حضرت سلطان الطريقة
 برهان الحقيقه نورالدين الكين والعارفين حضرت شاه نور
 شكر كوشى شاه نورالحق رمزالله بهمين آئين كر سبى سبى
 رسيد **ع** بسم الله الرحمن الرحيم

الهى بحرم خرقه خلافت بر فقير حقير سيد بهاء على قادري الرافى
 عز و شاه بهوي غفر الله ذنوب الهى بحرم خرقه خلافت
 حضرت قطب الدين سنخى العرفاء بالله سيد حسين پير جان الله
 حضرت داد اباد شاه غريب نواز قادري الرافى قدس سره
 الهى بحرم خرقه خلافت حضرت سيد حسن المعروف شاه بابا
 نديم الله قادري الرافى غريب نواز قدس سره الهى بحرم
 خرقه خلافت حضرت سيد محمد عرف حاجى صديق قادري الرافى
 غريب نواز قدس سره الهى بحرم خرقه خلافت حضرت سيد لدا

شجرة ايران
 قادريه

۳
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت قطب الدین حسن العطار عارف بالله
 سید بن پیار جان الله عرف حضرت دادا بادشاه جامع غریب
 نواز مکتبہ الرزاقی قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز
 حضرت سید حسن عرف شاه بابا ندیم الله قادری الرزاقی غریب
 نواز قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز حضرت سید محمد عرف حاجی
 صاحب قادری الرزاقی غریب نواز قدس الله سره الهی کریمت راز
 و نیاز حضرت سید اسد امینع الجوه والکرامات حضرت عارف
 بالله سید شاه بابا الله قادری الرزاقی غریب نواز قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شاه نور الحق المصطفی شاه
 نور شکر گوشتی صاحب رفر الله قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز
 حضرت شاه برهان راز الهی صاحب قدس الله سره الهی کریمت
 راز و نیاز حضرت شاه عبد القدوس قدس الله سره الهی کریمت
 راز و نیاز حضرت مسیح الاولیا علین العرفا شیخ عیسیٰ حیدر الله

نظار

شطاری قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز حضرت سلطان
 التارکین حضرت شاه نکر محمد عارف شطاری قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت غوث الاسلام حاجی جمید عرف
 شیخ شاه محمد غوث گوایدی قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز
 حضرت سلطان الموحیدین شیخ ظهور حاجی بابا حضور قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوالفتح مہدایت الله سرمد
 قدس الله سره الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ قاضی قدس الله
 سره الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الوہاب صدیقی قدس الله
 سره الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الرؤوف قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ محمود قادری قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الغفار صدیقی قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ محمد قادری قدس الله سره
 الهی کریمت راز و نیاز حضرت شیخ احمد جعفر حسینی قدس الله سره

شیخ محمد

۲۱ الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابراهیم حسینی قدس الله سره
 ۲۲ الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبداللہ الحسینی قدس سره
 ۲۳ الهی حرمت راز و نیاز حضرت سلطان تاج الدین سید عبدالرزاق
 ۲۴ ماکری الجیلانی قدس سره الهی حرمت راز و نیاز حضرت
 شیخ الشیوخ سید اسد سلطان الاولیاء قطب ربانی
 محبوب سبحانی غوث الہدی حضرت پیر دستگیر میران محمد
 ۲۵ سید عبدالقادر جیلانی قدس سره و علیہم التحیۃ والثناء
 ۲۶ الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوسعید ابوالخیر مبارک خرومی
 قدس سره الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوالحسن علی
 ۲۷ قریشی النہداری قدس سره الهی حرمت راز و نیاز حضرت
 ۲۸ شیخ یوسف ابن یوسف الدینی قدس سره الهی حرمت راز
 و نیاز حضرت شیخ احمد بن عبدالعزیز عینی قدس سره
 ۲۹ الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوالعباس عینی قدس سره

الہی حرمت

۳۰ الهی حرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابابکر عبداللہ شبلی قدس سره
 ۳۱ الهی حرمت راز و نیاز حضرت خواجہ جنید بغدادی قدس سره
 ۳۲ الهی حرمت راز و نیاز حضرت خواجہ شری سقطی قدس سره
 ۳۳ الهی حرمت راز و نیاز حضرت خواجہ معروف کرخی قدس سره
 ۳۴ الهی حرمت راز و نیاز حضرت امام علی موسی رضا علیہ السلام
 ۳۵ الهی حرمت راز و نیاز حضرت امام موسی کاظم علیہ السلام
 ۳۶ الهی حرمت راز و نیاز حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
 ۳۷ الهی حرمت راز و نیاز حضرت امام محمد باقر علیہ السلام
 ۳۸ الهی حرمت راز و نیاز حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
 ۳۹ الهی حرمت راز و نیاز حضرت سید الشہداء شہید دشت کرمان حضرت
 امام حسین علیہ الصلوٰۃ والسلام الهی حرمت راز و نیاز حضرت
 امیر المومنین امام المتقین اسد اللہ الغالب شہ مردان علی
 ۴۰ ابن ابیطالب علیہ الصلوٰۃ والسلام رحمہ اللہ و جمعہ الہی حرمت

تجوید کادری

راز و نیاز جناب حضرت سرور عالم رسول اکرم سلطان الانبیاء
بر ذیل الاصفیا احمد مجتبی محمد مصطفی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
بسم اللہ الرحمن الرحیم

اول اللہ تعالیٰ گنج مخفی میں قرار تھا کہ اس وقت تین نام تھے
گنج مخفی بہ نقطہ بذات مطلق کہ اس تینوں کے تین نام ظہور
ہوئے جو ذات مطلق تھا سو امین دیکھئے ہوا جو نقطہ تھا سو
امین شامد ہوا جو گنج مخفی تھا سو امین نور ہوا آپ کو آتی ظہور
کیا ہر تین نام ظہور ہوئی جو شامد تھا سو بوجہ بوجہ ملین
دیکھ نور یہ آیا آتی امین اس میں شبعہ صفات ظہور ہوئے ہوئی
میں اوس دیکھ کہ احدیت بولی اوس بوجہ کو وحدت بولی اوس
نور کو واحدیت بولی اوس شبعہ صفات کی ظہوریت کو اوس
روح بولی اوس روح بذاتی پانچ عناصر ظہور ہوئے ہر ایک عنصر

۱۵۴

روح پر قراریت نور بناؤ و سر اعنصر روح پر جمالیات بوجہ بناؤ
تیسرے اعنصر روح پر جمالیات دیکھئے پانچوں ہر ایک عنصر روح پر عرفان
یعنی پانچ سنا پنا پانچوں ان عنصر روح پر سماتا پنا اس پانچ
سو پانچ صفات عناصر پیدا ہوئی اوس احدیت کو ارواح
بولی اوس وحدت کو مثال بولی اوس واحدیت کو شہادت
جو شہادت پر پانچ صفاتی عناصر ظہور ہوئے اور شہادت کو
وجہ سو ماتی کا عنصر اور شہادت کو صورت سو ماتی کا عنصر
اوس شہادت میں جلالت سو گ کا عنصر اوس شہادت میں
ملین چلن سو بار یکا عنصر اوس شہادت میں آواز مطلقا سو
خالیکہ عنصر اس پانچوں کی ظہوریت کو لازم الوجہ بولی
اس وجہ پر عناصر کو اور سمیتیں کو بوجہ بناؤ دیکھئے حاصل
کرنا ذات کو وجہ دیگر اول گنج مخفی نقطہ بذات مطلق
تین اول میں ذات مطلق سوہ احدیت نقطہ سو وحدت

وجہ دیکھ

گنج مخفی سو واحدیت تعین ثانی میں احدیت کو ارواح
 وحدت کو مثال واحدیت سو شہادت یہ کہ ہر ایک صورت
 اور یک وجہ ہوا سو یہ ذات وجہ دیگر اول ذات اوکا
 دو صفت یک جلال و سر جمال جلال سو یکہ او کی صفت
 چہانت اس کی یکہ سو آگ پیدا ہوئی اس چہانت سو بار
 پیدا ہوا جمال سو بوج اس کی صفت شہدی اس بوج سو
 اس بوج سو نیا پی پیدا ہوا اور شہدی سو مائی پیدا
 ہوئی یہ کہ ہر ایک وجہ اور یک صورت ہوئی سو کا عکس
 لازم الحوجہ جلال کا یک نقطہ جمال کا یک نقطہ ان دو یکہ
 شہدی ہوئے ہیں اور سو اصفا ہوئے ہیں دیکہ کو سو اصفا
 ذات مطلق سو ہو ان نقطہ سو صفا ہوا سو متین غنا صر پیدا
 ہو سو کو ن ظہور میں آیا سو خالی پیدا ہوا وہ ہوا
 تہا سو بار پیدا ہوا اور سمین روئنے ہی کو آگ پیدا ہوئی
 اور

اور صفا سود و غفر پیدا ہو اور سو و شین کو صورت پیدا
 ہوئی سو جیا سو پانی پیدا ہوا شہدی دیا سو مائی پیدا ہوئی
 یہ کہ ہر یک سو تیسرا وجہ ہوا ذات نے آبی مجمل اور
 مفصل صفات بوج کر سو گیا کن فیکون دو نوجان پیدا ہوئی
 مجمل صفا تو ن کا مثال ہوا مفصل صفا تا نکا شہادت مثال
 سو عقبت شہادت کو دنیا وجہ دیگر اول اللہ تعالیٰ گنج مخفی
 میں قرار تھا اس وقت تین نام تھے گنج نقطہ ذات مطلق
 اور سو نو یک تین نام ظہور ہوئی ذات مطلق کو دیکہ لگا اور
 نقطہ کو بوج لگیا اور سو نقطہ کو بوج لگیا اور سو گنج مخفی کو
 وجہ لگیا دیکہ اور سو نقطہ پرانی میں صورت دیا و سیتہ میں
 اور سو دیکہ کو احدیت ہوئے اور سو نقطہ کو وحدت ہوئی اور سو
 گنج مخفی کو واحدیت ہوئے یہاں سب صفات ظہور ہوئی
 سب صفات کی ظہوریت کو روح کا نام ظہور پایا وہ ظہور پرانی

چہانت

میں روح پر پانچ عناصر ذاتی بہتیل کپڑی اول ذاتی عنصر
 قراریت روح پر آسو نور کر کر نام ہو اور دوسرا عنصر ذاتی
 جمالیات روح پر آسویج کر کر نام ہو تیسرا عنصر ذاتی
 جلالیت روح پر آسویج کر کر نام ہو چوتھا عنصر ذاتی غریب
 روح پر آسویج کر کر نام ہو پانچواں عنصر ذاتی روح
 پر آسویج کر کر نام ہو انہیں تین نام ظہور ہوئے
 اوس وحدت کو ارواح بولے اوس وحدت کو مثالی بولے
 اوس وحدت کو شہادت بولے یہاں پانچ عناصر صفاتی
 ظہور ہوئے اوس شہادت کو وجہ کو پہلا عنصر خاک دوسرا
 عنصر صفاتی صورت کو پانی تیسرا عنصر صفاتی سوخہ آگ
 چوتھا عنصر صفاتی بار بار سواوگا مہلن چلن پانچواں
 عنصر صفاتی خالی سواورنگنا اوسے لازم الوجہ بولی
 اوس لازم الوجہ کو اوسے صفات سو بوجہ کنایہ کرنا

اولیٰ اوجہ

اوس روحانی وجہ کو سبب صفات سودیکہ کر سہا پناہ
 اور ذات کو ملکہ ذات کا ذوق لینا وجہ دیگر ظاہری دید
 نگاہ کہ اوس کو روح جاری کہتے ہیں اور اوس کی شہادت کو
 من نور سو وجہ ظاہر سہ تینو ملکہ سبب ہو اور دوسرا وجہ
 باطن کا ممکن کہ ممکن الوجہ کہتے ہیں اوس کی دیکھ روح
 مقیم اوس کی شہدی انا نور سو محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 اور ذات کی دیکھ امین دیکھ اور ذات کا شہد امین شہد
 ذات کا وجہ امین نور سہ تینو ملکہ ذات سہ تینو بطن کو ذاتی
 بولتے ہیں اور نور تہ ذاکتی ہی کہتے ہیں اللہ کہتے سوچ
 احدیت یعنی دیکھتا پناہ ذات کا قدرت کہتے سوچ نقطہ
 یہ ہی نور ذات کا اوسے وحدت کہتے ہیں ظہور اوس نور کا
 سوچ وحدت یعنی صورت ذاکتی امین دیکھ وحدت
 امین شہد سو وحدت امین نور سو وحدت ذات مخفی اپنے

میں قائم قرار تھا اوس مرتبہ میں یہ تین نام تھے امین دیکھ
 امین شاہد امین نور ذات احدیت طرف صفات ذاتیہ کی
 نزول کیا اوس نزولیت کے بعد و سر یہ تین نام ہوئے احدیت
 وحدت و احدیت امین دیکھ تہا سو احدیت ہوا امین شہد
 تہا سو وحدت ہوا امین نور تہا سو واحدیت ہوا ذات سات
 صفات کے نزول باپئی اوس نزولیت سے احدیت کا نام روح
 ہوا وحدت کا نام مثال یعنی دل ہوا اوس واحدیت کا نام تن
 ہوا یہ تین مرتبہ اصل ذاتی ہیں اسی طریق سے ان مرتبوں کو
 نور بطون کہتے ہیں اسی طریق سے جو کوئی ذات بیچون و بیچگون
 کہتے اپنے میں جانے اور یقین اعتقاد کرے اوس شخص کو
 کامل اکمل مکمل کہا جائے اوصی اللہ علی خیر خلق محمد والہ
 اجمعین تمت تمام رسالہ نہ بطون ۱۰

بہر فرزند

بیٹ غیبیہ و شہادت ارواح و مثال و الخامس جمعیت تک الحفرت

تفصیل این بیت

غیب شہادت ارواح مثال حفرت
 نہ تو زانچہ فاحشیت ان اعرف خلقت الخلق

احدیت	نقطہ روح	واحدیت
امین دیکھ	وحدت	روح جاری
امین شاہد	روح مقیم	من نور
امین نور	ان نور	واجب الوجود
صفیات	ممکن الوجود	
ادراک	صفیات	صغیر
	عرفان	

صفات سبعہ ذاتی
 سَمِيعٌ بَصِيرٌ حَمِيدٌ مُرِيدٌ مُلْكٌ عَزِيزٌ قَدِيرٌ
 در مقام روح این صفات سبعہ را امیات صفات گویند یعنی
 ششاپنا دیکھتا پنا جیتا پنا ارده کرنا پنا بات کرنا پنا

پہچانتا پنا قدرت رہتا پنا یہ سست صفت روح کی

دوسرا رسالہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اللہ سبحانہ تعالیٰ اپنے گنج مخفی کو عیان کرنے چاہتا تو اول یہ نظر کیا تو اسے امین دیکھ اور امین شاہد کہتے ہیں یہ دونوں ذات کی دو طور ہیں ذات نے آپ کو دیکھا تو اس کی نظر کہتے ہیں دیکھ کر گواہی دیا تو اسے شاہد کہتے ہیں یہ تینوں مرتبہ ذات کی ہیں بعد ازاں اپنے صفات پر دیکھا تو ایک نظر دوسری پیدا ہوئی اور دیکھ کر شاہد ہدی دیا تو ایک شاہد ہدی دوسری پیدا ہوئی دوسری شاہد ہدی پیدا ہونے میں ساتوں صفات علیحدہ ہو کر دنیا سو یہ دوسرا وجہ ہوا تو اس دیکھ کو روح مقیم اس شاہد ہدی کو انا نور اس صفات کو ممکن الوجه کہتے ہیں یہ

تینوں

تینوں مرتبہ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی ہیں بعد ازاں روح مقیم تین مقیم میں اگر حواس کے راہ کو باہر نکل کر تین پر دیکھا تو اور ایک نظر پیدا ہوئی تو اس کی دیکھ کو روح جاری بولتے ہیں اور دیکھ کر شاہد ہدی دیا تو اور ایک شاہد ہدی پیدا ہوئی اور اس شاہد ہدی کو من نور بولتے ہیں اور اس وجہ کو واجب الوجه بولتے ہیں یہ تینوں مرتبہ سب کی ہیں ظاہر کا وجہ واجب اس کی دیکھ روح جاری اس کا بوج من نور اس کی صفت تیز یہ تینوں ممکن ہو انا بطن کا تین ممکن اس کی دیکھ روح مقیم اس کا بوج انا نور اس کی صفت عرفان کہتے ہیں ملکہ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور ذات کا وجہ گنج مخفی اس کی دیکھ امین دیکھ اس کا بوج امین اس کی صفت ادراک یہ تینوں صفات ذات جل جلالہ و علم نوانہ جان غنی جان الغیر جسم سوئی واجب نفس سوئی جاری دل سوئی من نور روح دیکھ

وہی مقیم سر سو وہی انا نور خفی سو وہی عرفان نور سو
 امین شاہد عشق سو امین دیکھا ذات سو گنج مخفی ایسے
 نور بون کہتے ہیں باہر کی دیکھہ جاری اوہی دیکھہ اندر کی سو
 روح مقیم باہر کی شاہد ہدی یعنی جاری او سپر کی شاہد ہدی
 من نور اوہی شاہد ہدی اندر کی سوہی تو انا نور سوہی اوہی
 مقیم شاہد ہدی پرا کر دیکھا تو امین دیکھہ سو وہی انا نور
 شاہد ہدی پرا کر شاہد ہدی دیا تو امین شاہد ہدی ہوا جاری کا
 وصل مقیم سو مقیم کا وصل ذات سو من نور کا وصل انا نور
 سو انا نور کا وصل امین شاہد سو وصل اللہ علیٰ خیر خلقہ

محمد و آلہ جمیعین منکم السلام

رسالہ تیسرا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ظاہر کی دیکھہ روح جاری او سپر کی شاہد ہدی من نور ظاہر کا

بہار

و جو واجب یہ تینو مکر سنبہ ہوا باطن کا و جو ممکن او سکی
 دیکھہ روح مقیم او سپر کی شاہد ہدی انا نور یہ تینو مکر محمد مصطفیٰ
 صلا اللہ علیہ و آلہ وسلم ذات کی دیکھہ امین دیکھہ ذات کی شاہد ہدی
 امین شاہد ذات کا و جو امین نور یہ تینو صفات ذات
 اسکو نور تیسے بولتے ہیں ذات حق سبحانہ تعالیٰ شاہد کو احدیت
 یعنی دیکھا اپنا ذات کا اور قدرت کہتے سو وہی نقطہ اور
 وحدت سوائے نور کا نور سو وہی واحدیت یعنی صفات ذات
 کی اور امین دیکھہ سو وہی احدیت اور امین شاہد سو وہی وحدت
 اور امین نور سو وہی واحدیت اول حق سبحانہ تعالیٰ گنج
 مخفی میں تھا تو اوس قراریت میں یہ تین نام ہی امین دیکھہ
 امین شاہد امین نور ذات احدیت نے جب صفات اصلی
 طرف نزول کیا اوس نزول کرنے میں اوس تین ناموں کے یہ
 تین نام ہوئے احدیت وحدت واحدیت امین دیکھہ تہا سو

احدیت ہوا کہ میں نے ہر تہا سو وحدت ہوا کہ میں نے نور تہا سو
 واحدیت ہوا کہ میں نے احدیت نے جہ صفات صفاتی طرف نزول
 کیا اور اس نزول کرنے میں احدیت کا نام روح ہوا اور وحدت
 کا نام مثال دل ہوا اور اس احدیت کا نام یہ ہیں شہادت ہوا یہ
 نومرتبہ اصل ذاتی ہیں اسے کو نو بطون بولتے ہیں یوں جنہ
 بیچون و بیچون اسپہین بوجیا آورد کیا تو اسے کامل اکمل
 مکمل بولیا جائی ہو صلی اللہ علیہ خیر خلقہ محمد وآلہ اجمعین

محمد عام شد

رسالہ پنج گنج

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بنام خداوند نام خدا سر اس کے ہونے دم دم کدا
 عجب اسم فرخ و فرخندہ جو کوی الکاذا کر سو وہ زندہ
 جو کوی اس اسم شہید ہوا زمانہ یک غم ہے بیغم ہوا

دادند

در دمند لوگا لگا دارو وہ دوین ہر کا ہی تیرا ون وہ
 اسے ذکر کرتے دلان ہوں صفا اسے کر سو کب نے بابت بقا
 و وہی اسم قافی ہے حاجا کا وہی اسم رافع ہی درجا کا
 چپے کو خزانہ کا مفتاح ہے اندھیرے دلان کا ہی مصباح ہے
 کوی اس اسم کا جو کرتا ہے ہا تو اس کا کرے دنیا حضرت سبحان
 عقیدے کو اپنے جو کوی جو رہتا بغیر اس اسم جو نہیں چھوڑتا
 جسے انبیا اولیا کتب تمام اسے اسم کا دہیان کہتے مدام

در نعت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

خصوصاً حبیب خدا مصطفیٰ اسے نام سون دل کئے ہیں صفا
 محمد کا تھا جہنم انیس محمد کا تھا نام جسم حلبیس
 مفرح محمد کا یونام تھا اسے سون محمد کا کب کام تھا
 یہی تھا خیرینہ محمد کا جسم یہی تھا محمد کا چہرہ و علم
 محمد کی دولت یہی اسم تھا محمد کی نعت یہی اسم تھا

یہی تھا محمد کا جسم ملک و مال ۔ یہی تھا محمد کا جسم قال حال
 اس کا محمد ہی مظہر اتم ۔ اس سے محمد منور اتم
 اس میں محمد ہی ہے محو ۔ اس سے محو اور اوستی محو
 بغیر مہم احمد سی پر دلیل ۔ صحیح اس کو جانو نہ جانو
 وہی تھا محمد کو محمد ۔ وہی ذات کب تھا محمد
 محمد کا جمع و مبدا تمام ۔ اس سے محمد جسم علیہ السلام
 آغاز پنج گنج

آتا ہوں گا گوشت تو خور ہر ۔ ابروہ اسم عظیم ہوں کہوں کہ
 او کو اسم اللہ کا ذاتی اچھ ۔ او جامع اس صفتی اچھ
 ابروہ اسم کا تو بہت دہیالے ۔ یہی یو یا پنج ذکر کو تو جانے
 جلی قلبی روحی اچھ سیومی ۔ چہارم سے سری یعنی پنجوی
 یونچ گنج عنایت کر تجھ الہ ۔ بفضل محمد رسالت پناہ
 دہن کو جو ہے سر شاہ بران ۔ کیسے دو وضع سو بریک کو بنان

سکندر

سکندر وضع اول تو یو جانے ۔ کرم وضع نرگن سر و ہیا
 جلی ذکر کا تو سن اول بیان ۔ اس سے کرم کہتے ہیں ذکر اللہ
 زبان کو کہنا یاد اللہ کا نام ۔ اسی پر دہریر کان اپنے مدام
 زبان نہت ہر جو اوستی یادوں ۔ ہریر کان تیرا اسی نادسون
 کریون تو وہی جلی کا سکندر ۔ اتا مین کہوں تجھ کو نرگن کا گن
 رگ رگ بالی بال سے وہ نام ۔ دہر کتا نکلتا اچھی جسم مدام
 اوستی یادوں کا تیرا مین ۔ اوستی یادوں پاؤں تیرا حلیں
 کہوں اور مین بلکہ اور یادوں ۔ رہیں گوشت جسم شاد اس یادوں
 سب اعضا مین یو یادوں ۔ جیو آواز گنبد مین کہم رچھ
 ہر یک پر کرے جو سچ کی نظر ۔ ذکر مین کہرا وی دے سر
 نین کہوں اپنے تو دیکھ جسے ۔ اوستی اسم کا عین سب جادے
 نظر مین تیرا یون دے سر کہ مصور سے اسم ہے مگر
 لگی ہات یون و نرگن کا گن ۔ اتا دیکھ کا نون سے قلبی سن

گنج دوم ذکر القلب و سوسه

جو افس ظاہری کو تو سب کر لیا ۔ پچھی دیکھہ دل میں تو اپنے بچھا
جو افس راڈ کار غیری دے ۔ یہ اب چار اس جانیں جو ہے
بدر کر انکو وانی تمام ۔ اسکو کتے تصفیہ قلب عام
پچھی دلمین اوکس اسم کا دہیایے ۔ سگن بوجہ نرگن ہی تو چاہیے
اتاسن تو نرگن کا یوٹ بیان ۔ جو ذکر کو خطرہ نہ اوی بہا
کہ ہون یا دلمین یا گنا ہوں بسر ۔ ہر یا ہوں میرم میانے میں بسر
اکہند یاد ہو کر دلمین بہر ۔ یو نرگن ہر قلب کا تاو خبر
یہا ذوق اور سوتق ذکر کتین ۔ جو ہے سو وہ کہنے میں اتانہا
جو کوی اسمین او وہی پائیگا ۔ زبان نہ وہ کہنے میں کیون آنگا

گنج سوم ذکر الروح مثا ہدہ

اتاسن روحی ذکر ہے جہا نام ۔ تصور کرے شیخ کا یہا ملام
اپس جو میں پاشیخ اور جس میں ۔ اشغلیں توری دیں رات

نور

تو ہر دہیان ایں لگا پیرکون ۔ جیہا کرم لا باہی زبور کون
کرے یو جو تو روز و شب شیخ دہیا ۔ سگن ہے روحیا لکر اوکس جان
اتا پیر لیکو جو دیکھنے سچھا ۔ فنا ہوا ہے شیخ ہوا کی جا
تخلی پیر روح کی سر بسر ۔ جو مکشوف ہوتی ہے ذکر او پر
ماہوی روح ذکر کرے یون ویرن ۔ جیہا کہہ یو موجود ہوا ندر لہن
دیکھ اپنے معبود کو آب پارس ۔ جو نہ کہ میں نیرا ہی قول خاص
و فی انفسکم کا جو کچھ بیان ۔ کہ ہوتا ہے ذکر پر اسجا عیان
جو کچھ من عرف کا جو مخفی ہے راز ۔ فقد عرف کے ساتھ ہو دیکھا راز
لیکے تہذکر کے جب یو عمل ۔ روحی کا یو نرگن اہی بدیدل

گنج چہارم ذکر السر معانیہ

اتا ذکر سری کو بولون تو سن ۔ تو ذکر اکر اسمین رہی نہایت چن
یہا عشق کا جم پیر یاد ت ہے ۔ سورج طرف سے رہ میں بات
فط ہرین ظاہر کو دیکھی عیان ۔ یہی بابہہ کا کتے میں نئی ن

آفاقی تجلی ہوئی اوس اوپر **۱** اوی شخص ہر کسے مابین نظر
 نظر بوجہ کی کر کے دیکھ جسے **۲** اوسی مون کا وہ آئینہ بود جسے
 گلیا نہ تہہ یوں تو ستری گئی **۳** دیکھ ہی مجھ تو وہ نرگس کا گن
 اسکو ہر ایک تہا دیکھ عیان **۴** رہو آئینہ عکس تادرمیان
 دیکھت اوی کا مونکی و شمع **۵** دیوی ڈال اوپر اس جیو تپک
 جمع کی دریا مابین دیوی کو پاک **۶** ہو تجرید مابین بحر ذات پاک
 ہمیشہ وہ خستہ گل اوپر **۷** دیوانہ پیری یو کو جیو تکہ بہنور
 اب نور یہا غفلت کا ہی مدام **۸** جو محبوب بن سبکو جانے حرام

گنج منجم ذکر الخفی معاینہ

آسان کہتے ہیں جبکو خفی **۱** کہ یہا مابین وہ تو دونوں ہیں نفی
 اضافی صفت ذات یہا ہے **۲** وہی آپا ہے یہا ہے
 مری ہستی پر اوس پاؤں جون **۳** خفی کی گئی یہی ہے نرگس کو سن
 جو مطلق انیت یو پاوی قرار **۴** جو لاریت ولا عبد کا تجرید تہا

من الملک

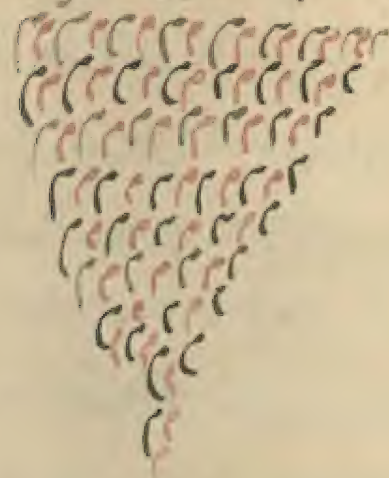
من الملک کا ہی یہا ہے محل **۱** عبارت اشرا مابین یہا خل
 تجلی یہا ذاتی ہے سرسبر **۲** ایک تو توفید کا نام و ہر
 اگر یک پہل ہی کسیکو ملیا **۳** کہین او سکو یہا خدا کا وئی
 بفضل نبی علیہ السلام **۴** یونچ گنج یہا اسوا احتقام
 تحت تمام شد رس نہ پنج گنج

این ہر چار رسالہ ہندی عطا فرمے حضرت سیر و مرند واقف اسرار
 خفی و جلی سیدالاسماء سیدہ در علیہ ماکور اشطاری زاد اللہ
 قدرہ بتاریخ بیت و پنجم صفر المظفر ۱۲۷۷ھ بخط امید و عفو
 محمد شیو بمقام سیری مدر اس اتمام یافت **۵**

الہی کرم خرقہ خلافت حضرت سید غلام نبی **۱** بہار در بکلو کوٹ
 میارند الہی کرم خرقہ خلافت حضرت سید شہاب الدین احمد مجھو
 گجراتی قدس اللہ سرہ الہی کرم خرقہ خلافت حضرت شیخ احمد
 قدس اللہ سرہ **۲** در سنہ ایک ہزار و صد و ثلث و ہفت و سیکھ خاتم حضرت

یہا مابین یہا خل
 یہا ذاتی ہے سرسبر
 یہا خدا کا وئی
 یہا اسوا احتقام
 یہا نہ پنج گنج
 یہا سیر و مرند واقف اسرار
 یہا سیدہ در علیہ ماکور
 یہا سید شہاب الدین احمد
 یہا شیخ احمد
 یہا خاتم حضرت

اللهم اغفر وارحم انت خير الغافرين

یا شیخ عبد القادر شفیق الله

بسم الله الرحمن الرحیم و بحمداً
مجد و بکسی خدا را جل جلاله که در معانی در صورت بیان عیان
میکنند و طراز حقایق را در پس پرده وقایق مجاز نهان و درود
بسیار بر سرور کائنات و بهترین موجودات محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
آله و سلم اما بعد باید دانست که عالم معانی را درک نتوان
کرد مگر در کسوت لباس زیر که معانی از آن رو که معانی اند لطیف اند
و وجود روحانی ما دام که از کسوت لباس صورت مجرد است بشیرت
انسانی بدو راه نتواند برد پس حکمت الهی اقتضای آن گوی که
هر معنی را در کسوت صورت فعلی و قوی محسوس و معقول بعلما
نمایند تا بادرک همه مفهوم گردد **بیت** من معتز فم که شاه دل

عین است لیکن حکیم به چه صورت بنی است و چون اصحاب معانی
 و اهل تحقیق این صورت دیده اند و ترسم معانی کم اند و الفاظ
 زلف و خال را در سبک معنی کشیده اند و هر یک مظهر معنی عظیم
 کم اند و حقایق و دقائق را در این خط غوطه اند علی الخصوص
 اشارت اولیات که حضرت خواجہ حافظ فصیح الدین محمد شیرازی
 نور اللہ مرقدہ در دیوان شریف خود الفاظ غریب بسیار آورده
 در کتب بیان کشیده اند و عوام که معتقد اشارت لطیف ایشان اند
 بی معنی نه برده اند و اسرار الغیب را نه اند لیس و اجیب
 آن الفاظ غریب و لغات مشکلمه را شرح کشیدن تا بداند که
 که گفته اند و چرا فرمود اند و بدین ایما و اشارات چه معنی و حقایق
 خواسته اند خواص را ازین تکرار و عوام را ازین اظهار نفع کلی رسد
 و بهره مند گردند و شارج و سماعی را بدعا سرخیزد و کند و البته
 باید که چون این رساله را مطالعه نمایند و هیچ نقطه را برای خودی

در شش

بسم الله

تنبیه معانی دیگر کنند و نه بهر مند گردند و شرح و معانی که در و ران
 فرمود اند معتقد باشند و دل از انظار دور دارند تا مستفید گردند
 و منه الهدایه و التوفیق مقدمه در اسامی عشق و عشاق و معشوق
 دوستی محض را گویند به علاقه محبت صاحب دوستی محض را گویند
 و صیقل مستغنی از دوستی دانند طلب حقیق حق را گویند مطلوب
 حقیق را گویند و قیته که تمامت از آن بود که بدوستی منسوب بود
 عشق محبت مفرد را گویند و نیز دوستی حق را گویند با وجود طلب
 و جد تمام جذب الہی را گویند عاشق آشفته جمال الہی را گویند
 بعد از آنکه طلب کم باشد و تمام گشته معشوق حقیقی را گویند
 و قیسم که جد تمام طلب کنند از آن جهت که مستحق دوستی او است از جمیع
 وجوه شوق از عجاج دل را گویند و طلب اشتیاق کمال از عجاج دل
 را گویند جمال کلی و طلب تمام و عشق مدام حسن جمعیت کمالات را
 گویند در کیفیات و این جز حقیقی را نبوی جلال ظاهر کردن

کمال معشوق است **جلال** ظاهر کردن بزرگی معشوق است از جهت
استغنا از عاشق **لقا** ظهور معشوق را گویند چنانکه عاشق را یقین
حاصل شود که او است **لطف** برورش دادن معشوق است عاشق
بطریق موافقت **ملاحضت** به نهایتی کمال الهی را گویند به یکس
بنهایت آن نرسد **نظم** انوار است از راه مجامده و مجرد از
ماده شکنج **کثرت** التفات بسیار را گویند **شوخ** کرشمه الهی را گویند
در جنبه لذات توجهات **شکل** وجود معشوق را گویند و انوار
و روشنی متواتر که در توجه بر سالک ظاهر گردد نیز گویند **افراج** جمالیات
و کمالیات را گویند **شیوه** اندک خدیه الهی را گویند در هر حال که باشد
مکر غرور دادن معشوق است عاشق را بطریق لطف و موافقت
یا بطریق قهر و مخالفت **قریب** نزدیک شدن بدرجه استدراج
الهی را گویند و **فاعیانیت** از بی را گویند **حقا** پوشانیدن دل سالک
را گویند از معارف و مشاهدات **جور** بازداشتن سالک را گویند

از کلام

از سیر در عروج **ناز** قوت دادن معشوق است عاشق را در باطن
خشم ظهور صفات مهربان را گویند **عاشق خنک** امتحان الهی را گویند
با انواع ظاهری و باطنی **صلح** قبول اعمال را گویند و **صلحت** قریب
برده وصل را گویند که میان عاشق و معشوق بود **حجاب** موانعی
را گویند که عاشق را از معشوق باز دارد بنوعی از انواع بجهت
عشق **لقاب** موانعی را گویند که عاشق را از معشوق باز دارد
بحکم ارادت معشوق **حلی** کلیات را گویند که در کات موجودات
پوشیده باشند **تیسر غمره** رد کردن اعمال عبادت را گویند **حمان** احوال
را گویند که بر عاشق واقع شود چنانکه حکم ارادت بر مقتضی امر او
سکر کشی مخالوف ارادت الهی را گویند و خلاصه مراد سالک را گویند
بحکم ارادت الهی **توانائی** صفت قهار را گویند بر عاشق چنانکه
حکم ارادت الهی است **توانائی** صفت فاعل مختار را گویند **امیری**
ارادت خود را جاری داشتن است بر سالک سلطانی استغنا الهی را

گویند **تو نگری** حصول جمالات را گویند **حاکمی** او امر شروع را چنان
داشتن است و قیل امر امور صفت غیبی را گویند **دستگاه حصول**
صفت کمال است با وجود قدرت هر کمالی ظهور هر صفتی **عزت**
جذب الهی را گویند که بواسطه بر سلوک و اعمال مقدم باشد **ترک نماز**
جذب الهی را گویند و قیام بر سلوک مقدم باشد **تاراج** مذهب اختیار
مسالك را گویند در جمیع احوال اعمال ظاهری و باطنی بیگانگی
استغناء و عالم الوهیت را نیز گویند **اشنای** تعلق ربوبیت را گویند
که همه موجودات بر آنست چون تعلق خالقیت به مخلوقیت **غنجواری**
صفت باسطی را گویند که ضروری کافه موجودات است و هیچ اسم
موافق تر از اسم باسط نیست **ساک** را نیز که حکم توحید بدین دایره
است **غساری** صفت رحمانی را گویند **مهریانی** صفت ربوبیت را
گویند **دلداري** صفت تقاضی را گویند در مقام انش در دل و وجود
را نیز گویند **جانان** صفت قیومی را گویند در استیلائی الهی **قلمت**

سزاواری

سزاواری پرورش را گویند **زلف** غیب هویت را گویند **کیسوی**
ظواهر هویت را گویند **کیسوی** طریق طلب را گویند **تاب زلف**
کتمان اسرار الهی را گویند **ختم زلف** اسرار الهی را گویند **بنج زلف**
اشکال الهی را گویند **صفت ارادت الهی** را گویند **فرق صفت**
حیات الهی را گویند **پیشانی** صفت ظهور اسرار الهی را گویند **ابرو**
اهمال کرده منوط **ساک** را گویند از درجه و مقام **مره** اجمال اعمال
ساک را گویند **تیر مره** اجمال ناکردن **ساک** را گویند **چشم** صفت
بصیرت الهی را گویند **دیده** اطلاع تجلیات الهی را گویند **چشم**
سرمه ستر کردن حالات الهی را گویند که تقصیر از **ساک** در
وجود آید **چشم خمار** ستر کردن تقصیر **ساک** را گویند **جعد سیاهی**
ظلمات و پریشانی دل **ساک** را گویند **ابرو** غم کردن سقوط
ساک را گویند **لبیب** تقصیر **طاق ابرو** اجمال کردن سقوط **ساک**
راه را گویند از درجه مقام بسبب تقصیرات **ساک** از غیر **ساک** **چشم تر**

ستر کردن احوال کجالات سالک گویند **ماه روبرو** تجلیات
الهی را گویند که در ماده باشد و در خلوت سالک واقع شود
مهرکلیات حالات را گویند که سالک بر کیفیت آن مطلع شود
تجلی محض را گویند **طرح** پریشانی حال سالک را گویند از و ارادت
متواتره **چهره ملکون** تجلیات را گویند که غیر ماده باشد در حالت غیب
سالک **خال سیاه** عالم غیب را گویند **خط سبز** عالم برزخ را گویند **لب**
کلام را گویند **لب علی** بطون کلام را گویند **لب شیرین** کلام منقول را گویند
که بواسطه باشد **لب شیرین** کلام بیواسطه را گویند بشرط ادراک **دانه کوب**
صفت متکلمی را گویند بطریق تقدس و رموز از فهم و وهم **مخلوق زمان**
امر را گویند **زبان شیرین** امر را گویند که موافق طبع سالک نبوی باشد
تلخ امر را گویند که موافق تقدیر باشد **دقن** محل ملاحظه را گویند از
مشاهده **رنج** محل زلزلت را گویند از مشاهده **نافه** نفحات پیوسته
که از الله تعالی بر دل سالک نزول فرماید **سیب زنج** علم لذات را

گویند

گویند از مشاهده **چاه مشکلات** مشکلات اسرار مشاهده را گویند **سینه**
صفت علم الهیت را گویند بر صفت ربوبیت را گویند که در میان محب
و محبوب باشد **موی میان** نظر سالک را گویند بر قطع حجب **دلت** صفت
قدرت را گویند **بازو** مشیت را گویند **الکشت** صفت احاطه را گویند **سختی**
اشارت الهی را گویند مطلقا **سختی شیرین** اشارت و اشارت الهی را گویند
بواسطه در سختی **مکاشفه** اسرار الهی را گویند در ماده و غیر ماده **سختی**
چون کبر اشارت بزرگ را گویند **نور سختی** ادراک اشارت را گویند که
غیر ماده باشد **سلام** و درود و محبت را گویند **سام** اوامر و نواهی را گویند
مدیه نبوت و ولایت را گویند **عبث** وحی را گویند و الهام را نیز گویند
فصل توسط اسامی آلات طرب مجلس عزت مجلس عزت لذت
النس را گویند با حقیقت با وجود علم لذت **طرب** انس با ذکر حق را گویند
عیش دوام لذت انس را گویند با حقیقت **شراب** غلبات عشق را
گویند با وجود اعمال که مستوجب ملائمت باشد **شراب خام** عشق مغرور را

گویند به غلبه عشق با وجود احوالی که معلوم ملامت باشد **میخواره** عالم
لاهور را گویند **میکده** قدم مناجات را گویند **خجانه** مهبط غلبات را
گویند که از عالم قلوت است **کاش** پیغام واسطه را گویند که میان عاشق
و معشوق واقع شود **ماده** عشق را گویند و تشبیه موصوف به وصف
عشق ساقی واسطه را گویند که در میان عاشق و معشوق به **موقوف**
وقت را گویند **جام** احوال را گویند **صراحی** مقام را گویند **خم** موقوف
را گویند **جرعه** اسرار مقامات را گویند که از سالک در سلوک پوشیده و نهان
باشد **مستی** فرو گرفتن عشق را گویند صفات بیرونی و اندرونی
مست خراب استغراق عشق را گویند **نیم مرت** آگاهی از استغراق
را گویند **خرابات** شهرت سالک را گویند **میشیاری** باز آمدن
را گویند از غلبات عشق **نمار** رخت را گویند از قیام اصول
رندی قطع نظر را گویند **لاو بالی** ناپیر منبری سالک را گویند **شمع**
نور الله را گویند **شاه** تجلی را گویند **نقل** کشف معانی را گویند

لنار

کتاب سرورش دل را گویند در تجلیات **صبوحی** محاذی را گویند
صبح طلوع احوال بر سالک را گویند **بامداد** مقام نشستن
احوال را گویند و اوقات **لا شباهتگاه** ملک شدن احوال را گویند
شب قدر تعارض تجلیات بر سالک را گویند در عین استقامت
موجود **شبهه** **شب** **علیه** نهایت الوان انوار تجلی را گویند که سواد
عظیم است و اورات باج انوار نیز گویند **شب** عالم حیرت را
گویند **کفر** تاریکی عالم مقرر را گویند **کافر** صاحب اعمال با
تفرقه را گویند و نزد بعضی آنست که **غفلت** کنیفنس سالک را گویند
چنانکه شیخ فرید الدین عطار قدس سره فرمود اند **بیت** برانکو غافل
از حق بیکر مالست در اندم کافر است اما نهالت **عبد**
مقام جمع را گویند **نور روز** مقام تفرقه را گویند **ترب** معانی و حقیقت
را گویند و تشبیه عظیم رقیق و دقیق باشد **ترب** **بچه** تعکرات حقیقت
معانی را گویند **صا** برائی او را دل سالک را گویند از او گویند

تجلیات
کلیات

خبر تجلیات فاسد و پاک را گویند
عالم انسانی را گویند **کلیات** عالم حیوانی را گویند
چلیات طبایع را گویند **زینار** بستان عرب را گویند
ناقوس یاد کردن مقام را گویند **توبه** یاد داشتن
از چیز ناقص و روی آوردن به چیز کامل را گویند
ایمان مقدار دانستن را گویند بجزت حق سبحانه
تعالی **جبر** اشکاء کردن حالات خود سالک را
اسلام اعمال مناسب را گویند **دین** اعتقادی
را گویند از تفرقه سه بدر کرده **زهر** اعتراض را گویند
از فضول دنیا **نخاز** اجابت سالک را گویند **عبادت**
مطاعت را گویند **رویه** قطع امساک طعام را
گویند **زکات** ترک اثبات را گویند و تصفیه را گویند
حج سلوک فی طریق الله را گویند و یا سلوک الی الله گویند

میان

سیان و قایع طریق را گویند **کعبه** مقام وصلت را گویند **طاعات** معارف
را گویند **خرقه** صلاحیت و سلامت را گویند کم صورت ظاهری باشد **سجاده**
سند برافروختن باطن را گویند از توجه **ترک** تدبیر اجتهاد خود را گویند
اطاعت تسلیم کردن و وجه سالک را گویند **بدل کردن** عدول کردن از
چیزی را گویند **در باطن** مخفی کردن اعمال ماضی را گویند **بطن** **ترک**
قطع امل را گویند **رفتن** خروج را گویند از عالم بشریت به عالم ارواح
رجعت آمدن را گویند از عالم ارواح به عالم بشریت **درون** عالم ملکوت
را گویند **بیرون** عالم ملک را گویند **عقل** عالم ادراک را گویند میان خیر
و شر **فهم** عالم دریافتن حالات غیبی را گویند **ناشیر** مقام محمول را
گویند **بهار** عالم لبط را گویند **تابستان** مقام معرفت را گویند **مستان**
عالم قبض را گویند **گلزار** کثرت ادکی و صفای باطن را گویند **بوستان**
محل کثرت ادکی را گویند کم مثبته است **ترک** نتیجه باطن را گویند کم
در عمل پیدا آید در فرج **سر و** علوم را گویند کم از و فکر حاصل آید

بنفست تفر را گویند که قوت دراک بر آن کارگر آید **سبزه عین معرفت**
را گویند **سبحان** نوری را گویند که از غایت تصفیه و ریاضت حاصل شده
باشد **ابر حجابی** را گویند که بسبب نقوی شوق **باران** نزول فیض بر سالک را
گویند **نقش ترقی** را گویند که سالک را واقع شوق ناز عزت یافتن را گویند
سرخ قوت سالک را گویند **سبزی** همان مطلق سالک را گویند **زردی** صفت
نواضع سالک را گویند **سفیدی** یک رنگی سالک را گویند **کبودی** تقلید محبت را
گویند **چوبیا** عبارت و سلوک سالک را گویند **آب و ان** فرج متواتر بر دل
سالک را گویند **سینل** غلبه احوال دل را گویند و نزول فرج بر دل **نسیم**
فیض متواتر بر دل سالک و عنایت دایم را گویند **بوی آگاهی** از غلظت
و پیوستگی که در ازل بوده است در مقام جمع اکنون در مقام تفرقه افتاده
است **مطرب** آگاه کننده را گویند **دف** طلب معشوق حقیقی را گویند
و عشق را نیز که طالب محبوب را می باشد **نای** پیغام محبوب را گویند
که نزد محب باشد **ترانه** آئین محبت را گویند **ناله** حبستن محبت را گویند

نامه از

۹۹
نامه از سماع مجلس گویند **کوفتن** توحید را گویند **دست زدن** محبت
و مراقبت وقت را گویند و **باقی سار** سلسله محبت را گویند **در خاتمه**
در آسای احوال عاشق و معشوق **وصال** مقام وحدت را گویند
که عاشق از بستر بیرون آمده باشد و واصل شده **کنار** در یافتن
اسرار و مراقبت را گویند **بوسه** استعداد قبول کیفیت کلام را
گویند و معنی کلام را **افراق** غیبت را گویند که عاشق از حق غایب
گردد یا از مقام وحدت **سجرات** التفات را گویند بغیر حقیقت **غم** بند
استقام طلب معشوق را گویند **اندوه** حیرت را گویند در کار یکمندان
خیر و شر آنرا **حزن** حالت را گویند که در دل پدید آید بعد از مفارقت
باعث شوق طلب **کلبه** **اخران** آن حالت حزن را گویند **خاتمه**
خود می خور را گویند در حال خود بینی **غمکده** مقام مستوری را گویند
بام محل تجلی را گویند که از ادراک عالمیان پدید آید **شهر** و حقیقت
را گویند **کوثر** مقام عبودیت را گویند **محل** متصف شدن بصفات کمال را

آستان اعمال عبادت در مطاوعه را گویند **فریاد** ذکر خیر را گویند
عقد دست کلمات عشق و محبت را گویند که زبان از بیان آن قاصر آید
فغان ظاهر کردن احوال درونی را گویند **برنج** وجه امر سر را گویند که
 برخلاف ارادت دل باشد **در در** حالتی را گویند که از محبت ظاهر شود
 و محبت حمل او ندارد **سجاری** انغراج دل را گویند **افلاک** ظهور
 حالات الهی را گویند **زندگی** مقبول افعال را گویند که حضرت حق تعالی
 باشد **رویت** حصول قدم عالم غیبی را گویند **خراب احوال** قطع تفرقات و تدبیر
 عقلی را گویند **نیوایی** ناتوانی را گویند **فقر عدم** احتیاج را گویند **دیوانگی**
 ظفر احکام عشق را گویند **بیداری** ظهور انوار فیض الهی را گویند **بندگی**
 مقام عالم تکلیف را گویند **سعادت** خواندن ازلی را گویند **شقاوت**
 راندن ازلی را گویند **نقود** بالله **پاکبازی** توجه خالص را گویند
حضور مقام وحدت و حضور دل را گویند **خواب** فغانی اختیاری
 را گویند **در تیرت** **علف** شهوات یقین را گویند **ساربان** رهنمای

راه مقرر

راه حقیقت را گویند **ریاضت** مجاهدت را گویند **گوهر** معانی را گویند
حوکان تقریر جمیع امور را گویند **گوی** مجبوری و مقهوری را گویند
 در تحت حکم تقدیر و تنگنوی **عنایت** محبت امور را گویند **گفتگوی**
 شست و شوی باطنی را گویند **خسره** **کبری** تقصیر به اختیاری را
 گویند که از عاشق بظهور آید **وجه** صفای عاشق را و معنوق را
 گویند **آفتاب** فناء مطلق و وصلت را گویند **ماه تابان** تجلی جمال
 مهر و محبت را گویند **والله اعلم** بالصواب **نعمت تمام شد**

بسم الله الرحمن الرحیم

حسب الحكم باری من کلام حضرت قاضی محمد بحری نور الله مضجعه
 از قبل در گاه و الاجاه گشت و گشت از مخفیاصوبه داران اقالیم
 نبوت و رسالت را اعلام آنکه چندک نر است شاید امور دنیا
 و از همه مخلوقات برگزیده خلعت انسان سری و اناسره پوشانید

بجهت خریدن در شهرها معرفت مبلغ چند اشرفیه بایست انعامی بفرست
 لا اله الا الله مضر و باند همراه ایشان داده بطرف ظهور سندرایی
 نمودیم تا بوسیله **فاصله اول الذکر ان کنتم لالتی ان** در مطلوبه
 خرید در درج سخوی نهاده بر رویش قفل **الان کما کان** معصوم
 به مبداء خویش خود نمایند و باز کیفیت راه به آگاه آگاهی فرماییم
 که فلان جا عظیم جوینست پروتیه نام دانه اگر کسی تمام عمر در وی بکوشد و
 کند ممکن نیست که یک قدم پیش رود و هیچ کاهوی عصاره در آنجا بخاند باید
 که سمند باد بایستی غایت زیران سمند آویم بر کاف فیض **فاذا اعزبت**
فتوکل علی الله واللاتعام علی الله حوی مذکور را بایستی شوق شبت
 غمزه بدست توفیق غمان عشق گرفته تا زبانه رنگ نرسد تا بیک
 حجت **السعی منی واللاتعام علی الله** حوی مذکور طی کند بعد از
 دشتب عشق نام دانه و لون طبع دور زبانه اند غافل و کاهلی
 قاعده آنها چنانست که از قفا آمده کنند شهبوت در کلو انداخته میکنند

یا ابراهیم

یار و بر و بشیر طالع میکنند بعد از موضعیت نسیان پوز نام دانه
 و در لوی میباید دنیا نام عادت او آنت می بیند که هنوز در غفلت
 مذکور باقیمت نهایت تعلق و چای بوسی نموده بخود مالوف میاند و تنگ
 مبلغ مذکور با اکل خرج شده چنان سعت بیرون خانه خود چای عمیق
 واقع است که صندوق العمل نام دانه در و اندانو تا قیامت کبر
 ندانه و بعد در سندر مذکور باز از است حرص نام دانه و در و انبار
 بازی گریت که مردمان بازار را بسیاری مشغول میان و درین
 استاد زرد عیار روزگار صره مبلغ مسطور را از مقراض بهو لعب
 رعت کمال بریده چنان برود که هیچ وجه من الوجوه چیز خبری غمی
 برین چندگان حکم **من فی الله فلا اله الا الله** بدریاک
 ریاست غرق شدند و چندگان بدست آن زبانه بملک گشتند و
 چندگان بان لوی الفت کمال گرفته مبلغ خود بیاد دادند و چند
 گان بدست بازی گری مذکور بازی خوردند و چندگان حکم **من**

التصويغ الرابع
أخراف التاء والهاء
والواو والغاء التاء تجليت
الباطنة بالبحر الحلية الالهية
وهذا صفائي القلب
والواو والولة الفوق
والغاء في البشارة
بالربوبية

بسم الله الرحمن الرحيم
تصفیه قلب است از کدورت قلوب دنیا عبارت است از آنچه بنده را
از خدا باز دارد **تغییر** عبارت از ترک دنیا **راقبه** عبارت از محافظت
جوارح از ماسوی الله و توبه بختی **توحید** عبارت از اضمحلال سوا

فایز

و اندراج بعلم حقیقه محمد صلی الله علیه و سلم **انیت** است که مرده
بنده را مانند خود اسناد کند چنانکه نفس من و روح من و دل من
ما اهل غیر حق را گویند بیت المقدس دید را گویند که طاهر بود از تعلق
غیرت الحرام دل این را گویند **خبر** عبارت از تعریف عبد است بچیز
باقضا تر غایت حق **جلال** اصحاب حق است از بصائر **حقیقت**
اجتماع تمام است اولت در توحید بحضرت دولت **توحید** مشغولیت
مخلوق **جمع** شهود حق است در تعینات **جمع** عبارت است از مرتبه آن
کامل **هو** امیل نفس است به مقتضای طبع از مرتبه علو بجانب اسفل و از آنچه
نازل شود بر دل عارف از معانی عالم غیب بر طریق که از غیر عمل از عبد
واقع عبارت است از آنچه نازل شود بر دل از معانی از غیب بر طریق
که باشد **بیوی** اسم خیر است که صورت درو ظاهر میشود و هر باطنی که صورت
درو ظاهر شود **بیوی** خوانند **فصل** وحدت حق است و واسطه میان
ظاهران و باطنیان **وقت** توحید است بآنکه در آنست قطع نظر

از ماضی و مستقبل که **ولایت** قیام عید است حتی در حالت فنا از خود
ولی آنست که فانی شده باشد از خود تا باقی باشد **حال عظیم** آنست که
فرموده آید بدل محض هویت حق از غیر عمل بنده چون قبض و بیا بط یا
شوق یا ذوق **حجاب** انطباع صور کونیست که مانع قبول حقایق
الهی بود **حقیقت الحقایق** ذات احدیت است که جامع جمیع حقایق است
حقیر **الاعظم** ذاتیت با تعین اول فله الاسماء الخفیة کلها و هو اسم
حق **الباقی** شهود است حقیقتاً در مقام علین التعین **جمع** عبارت از
احدیت **حکمت** علم است بحقایق اشیا و باوصاف اشیا و خواص اشیا
و احکام اشیا **کتاب مبین** عبارت از لوح محفوظ است دل از ان محال
لا اله عبارت از حیالت که ساری باشد در اشیا **مالوت** عبارت
از محل آن لب عقل که منور بود قدسی صافی باشد از صورت و اوام
و تحولات **الرب** یا که نور الهی قدسی است **محقق** آنست که مشاهده
حق کند نکته در هر متعینی بی تعین زیرا که حق اگر چه مشهود است در هر

بشری

تعینی یا بسمی یا بصفی منجهر و مقید نیست لاجرم مطلق مقید باشد
و مقید مطلق نه **نبوت** اخبار است از حقائق الهی یعنی از معرفت
حق و اسما و صفات و احکام او **نفس** عبارت از بخار لطیف است
نورانی عبارت از جوهر شریف است **سفر** عبارت از توحید دل است **کجاست**
الو هیئت **سفر** چهار است اول سیر فی الله است از منازل نفس و وصول
بافق مبین **دافق** عبارت از نهایت مقام دل است **دول** عبارت
از مبداء تجلیات اسما و صفات است **دوم** سیر فی الله و سیر فی الله
عبارت از متصفی صفات حق بود است متصفی صفات حق بود عبارت
از تحقیق با اسما و صفات حق یافتن است **سیوم** سیر مع الله است بر قیمت
یعنی جمع کجاست احدیت است و این مقام قاب قوسین است و چون
دور مرتفع شود مغایرت مندرج نهایت و ولایت بود **چهارم** سیر الله
است عن الله از بر سر تکمیل ناقصان و این مقام عبارت است از بقا
بعد از فنا شود الوجه فی الدارین که عبارت از سیر فی الله نام او است

اشارت باین مقام است و فنانام فانی شدن است بحدی بکلیه بختی که
صاحب این مقام را و جوهر بخاندن باشد در ظاهر و در باطن و
رجوع بعدم اصل از آنجا است که گفته اند اذ اتم العباد و هو الله
عالم جبروت عالم اسما و صفات الهیت و **عالم امر** و **عالم ملکوت** و **عالم**
غیب عالم ارواحیانی که موجود اند با مرتب بد و کسکه ما و **عالم خلق**
عالم ملکوت **عالم شهادت** عالم احسانند **عارف** است که الله تعالی
او را بنیاد اندیده باشد بذات خود و صفات خود و افعال خود و اسماء
خود و معرفت او از دیده بود چنانکه گفته اند که عارف از دیده گوید و عاقل
از شنیده **عاجز** **زمان** و **طریق** و **حقیق** هر سه یک معنی دارد و
این است که محقق بود حقیقت بر خفیت و مطلع بر حقایق اشیاء خارجیه
از تصرفات ماضیه و مستقبله **حیا** عبارت از نجات روحانی است **قلب**
از جوهر نورانی مجرده است و متوسطه است میان نفس و روح و حکیم این
جوهر نورانی را نفس ناطقه گویند **شهود** عبارت از رؤیت حق است حجاب

فصل

۷۶
فصل در مجمل رویت کثرت است در ذات احدیت بی ملاحظه
شهود مجمل در مفصل رویت ذات احدیت در کثرت **تجلی** عبارت است
از آنچه ظاهر شود بر قلوب انوار غیوب **حسن جمعیت** کمالات را
گویند در یک ذات باشد **جمال** عبارت از ظاهر هر کس بزرگ معشوق است
کمال عبارت از ظهور معشوق است **جانا** عبارت از قیوم است که همه
موجودات قائم با او باشد **زلف** عبارت از غیب سحریت حق است که
به چاکس را بدین راه و قوف نباشد **روشن طاهر** سحریت را گویند که
وجود او علم حاصل است **کیسوطریق** طلب را گویند بعالم غیب که چهل گفتار
عبارت از او است **ختم زلف** مفضلات و متکملات الهی گویند **ذات** نسبت
باقی **عیش و آرام** حضوریت با حق و سرور در آن **شراب** عبارت از
غلبات عشق است با وجود اعمال که مستوجب ملامت بود این اهل
کمال باشد **شرابی** عبارت از عالم ملک و ملکوت **مینی** عبارت
از غلبات عشق است و غلبات عشق را مینی گویند **ملکوت** عبارت از

مقام مناجات است بطریق محبت **خجانه** عبارت از محیط تجلیات
عالم غیب است **باده** عبارت از عشق است **ساقی** تجلی محبت را گویند
که موجب کربانند **قدح** عبارت از وقت است **جرعه** عبارت از اسرار
مقام است و بعضی گفته اند که جرعه عبارت از جوهر است که در سلوک
ساکب پاشیده بگردد **سسته** عبارت از فرو رفتن عشق است بجمع صفات
خرابات عبارت از خرابی نسبت است **هشیاری** باز آمدن از غلبه
عشق است **محموری** جمعیت را گویند از مقام وصول بطریق انقطاع
زیدی عبارت از قطع نظر است از اعمال و رسوم خلایق **شمع** نور
الله را گویند که در قندیل ساکن افروخته باشند تا به تجلی حق را گویند
بامداد عبارت از بدایت احوال است **شبانگاه** عبارت از نهایت
احوال مقام است **کوفه** عبارت از تاریکی مقام است **کافور** صاحب مقام
تغفر را گویند **ترسا** عبارت از تجلی چهار است **ترس** نتیجه حال را
گویند **دیر** عبارت از عالم این نیست **زنا** عبارت از استظهار معشوق

است **جبل المتین** عبارت از توحید ذات است **ایمان** عبارت از
در یافتن حق است **اسلام** عبارت از انقیاد نفس است با حکام
الهی **دین** عبارت از اعتقاد است که از مقام تفرقه سر بر گم باشد
نماز عبارت توحید دل است بحضرت حق **روزه** عبارت از قطع مہاک
است از غیر حق **زکوة** عبارت از ترک و ایثار است در راه حق **نعمه**
عبارت از مقام وصل وصل است و انقطاع از خلق **حج** عبارت از
سوک ساکن است خود بخود **طاعت** عبارت از معرفت الله است
خرقه عبارت صاحب و صاحب است **روی** عبارت از لذات تجلی الاهی
است **خالی سیاه** عبارت از عالم غیب است **خط سبز** عالم سرخ
را گویند **لب لبعل** عبارت از کلام بی واسطه است بشرط ادراک
دعای عبارت از صفت مملک است **سخن** اشارت و انبیا را گویند
زبان عبارت از امر است که موافق تعزیر باشد **چاه** عبارت
از مشکلات از اسرارش آمده است **سینه** عبارت از علم واضح است

زنج عبارت از محل مشایده است **دقیقه** سلسله اعظام خلایق را
 گویند **میل** عبارت از وجودی است که وقتیکه دیگر حجاب مانده باشد
موی میان عبارت از نظر ملک است بشرطیکه رفع حجاب کند از خود
 و غیره **دست** عبارت از ضعف صفت قدرت است **صاعد** عبارت از صفت
 قوت است **انگشت** عبارت از ضعف احاطه است **بازو** عبارت از ضعف
 مشیت حق است **وصال** عبارت از مقام وحدت است **کنار** عبارت
 از دریافتن اسرار الهی است **کوشی** عبارت از استعداد و کفایت
 کلام الهی است بطریق که قبول کند علم و علیم را و صوری و معنوی را
فراق عبارت از غیب است در مقام وحدت **پاکبازی** عبارت
 از توجه خاص است که نه در اعمال خواهد بود نه در مال **علم و مرتبه** ملک
 خدا را خوانند و بس میرکت محمد وآله الافضل والسلام با تمام آید

تحقیق تمام شد
 آم

یا قاضی

بسم الله الرحمن الرحیم و تمم با الخیر

الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین والصلوة والسلام
 عی رسول محمد وآله واصحابه اجمعین زبان من حمد حق کالیکر تکرار
 گروه خانواده کرد تو اظهار بعد حمد و شکر سنده گنه کار جو بستی آدم
 سات خرقه او خلافت وجودی سر از کیا او خلیفه تمامی روی
 رضای کانیایا او درود و سجود حضرت ابوالقاسم محمد مصطفی صلی الله
 علیه و سلم حوال خرقه حضرت رب الساری خیر من علی السلام
 او بر نقطه دایره احدیت اول معنی آخر بصورت معنی حضرت
 محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم کی لائی او حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و سلم کی چهار صاحبون کو پہونجا جو کہ مشہور است او یک بعد حضرت
 مرتضی علی رضی الله تعالی عنہ ستر صاحبون کو خرقه عنایت کئے اور
 کمر باندی پہن راہ فقیر تمیزی او را نو نمین سے چار پیر مقرر کئے ہیں

لیکن اوسمین روایت مختلف ہیں جیسا کہ مناسیح صاحب اور قعیران
 ملک ہندیک کہتے ہیں کہ اول پیر حضرت امام حسن علیہ السلام دوم پیر
 حضرت امام حسین شہیدان دلت کر بلا علیہ السلام سیو کسیر حضرت خواجہ
 حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ چہارم پیر حضرت خواجہ مکمل بن زیاد حضرت
 رحمۃ اللہ علیہ پانچواں اور قعیر ملک پارس کے یون قرار دیتے ہیں کہ اول
 پیر حضرت خواجہ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ دوم پیر حضرت خواجہ مکمل بن
 زیاد رحمۃ اللہ علیہ سوم پیر حضرت خواجہ شریح رحمۃ اللہ علیہ چہارم حضرت
 خواجہ اولیس قرنی رحمۃ اللہ علیہ کہ حضرت مولانا علی کرم اللہ وجہہ او
 نو کو خرقہ اپنے ہاتھ سے بنائی ہیں اور وقت آخر کی حضرت علی کرم اللہ
 وجہہ سے بیعت لیکر ساتھ حضرت کے شہید ہوئی ہیں اور مناجاتی
 اور قعیران ملک عرب کے اور روم کے یون قرار دیتے ہیں کہ اول
 پیر حضرت خواجہ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ دوم پیر حضرت خواجہ مکمل
 بن زیاد رحمۃ اللہ علیہ سوم پیر حضرت خواجہ عبد اللہ مکی چہارم پیر
 حضرت

حضرت خواجہ بصری رحمۃ اللہ علیہ سب اول والا ہیں لیکن ہفت گروہ جو
 سب خاص و عام کہتے ہیں جو حضرت علی علیہ الصلوٰۃ والسلام کے مکتبی ہیں
 اول گروہ بصری جو حضرت خواجہ حسن بصری سے ہی دوم گروہ اور جیم حضرت
 خواجہ اولیس قرنی سے ہی سوم گروہ قلندر یہ جو قلندر شاہ فرالاسوری
 سے ہے جو عبد اللہ علم بردار سے ملتے ہیں چہارم گروہ مکملیہ جو حضرت
 خواجہ مکمل بن زیاد سے ہے پنجم گروہ شریح جو حضرت خواجہ شریح سے ہے
 ششم گروہ سلیمانہ جو حضرت سلمان فارسی سے ہے ہفتم گروہ بدہیہ
 یعنی محمدیہ ہی کہتے ہیں جو حضرت محمد بن ابی بکر سے ہے کہ انو متعہ اور
 سرورہ مولانا مظہر کے تھے اس وقت گروہ کا فقیر ملک ہند میں جاری
 ہے جیسا کہ گروہ بصریہ سے خود خانوادہ اور بہت گروہ نکلے ہیں
 اور دوسری گروہ اولیہ کے بھی فقیر ہیں اور تیسری گروہ قلندر یہ
 کے بھی فقیر موجود ہیں اور باقی گروہ کے فقیر ملک عرب اور روم اور
 فارس میں ہیں واللہ اعلم بالصواب جو خانوادہ کا مذکور

یو پچھلے اول حضرت خواجہ حسن بھری نے دو فقیر کئے ایک خواجہ حبیب علی
 دوسری حضرت خواجہ عبدالواحد بن زید رحمۃ اللہ علیہ خواجہ حبیب علی نے
 سے نو خانوادے ہوئے ہیں اور خواجہ عبدالواحد بن زید سے پانچ خانوادے
 ہوئے ہیں اس جو خانوادے میں سوا اول ذکر نو خانوادے لکھا کرتا ہوں اول
 خانوادہ حبیبیان دوم طغوریان سوم کرخیان چہارم سقطیان پنجم
 حبیبیان ششم گادوریان ہفتم خلوسیان ہشتم فردوسیان نہم سہروردیان
 اور پانچ خانوادے حضرت خواجہ عبدالواحد بن زید سے نکلی ہیں اول
 زیدیان دوم عیاضیان سوم ادھمیان چہارم حبیبیان پنجم حبیبیان
 اول مذکور نو خانوادے لکھا کرتا ہوں سوا اور یاد رکھو اول خانوادہ حبیبیان
 کہ حضرت خواجہ حبیب علی نے پانچ فقیر کئے اول خواجہ عبدالرحمن بن عوف
 دوم خواجہ بانیرید لطیفی کہ جبکہ لقب طغوری ہویم خواجہ عقیق عوف
 ابو خف گادری چہارم خواجہ داؤد لطیفی پنجم شاہ فتح اللہ کہ انویس
 سہ جاری نہیں ہوا یو پانچ صاحبان اپنے تئیں حبیبیان کہلاتے ہیں
 (خانوادہ)

دوم خانوادہ طغوریان کہ خواجہ بانیرید لطیفی سے پچھلے انویس پانچ
 فقیر کئے اول شیخ معوق خرقہ شکر بارہ دوم شیخ محمود خرقہ ہزارمینی
 سوم ابراہیم روی خرقہ خشت بارہ چہارم شاہ احمد خرقہ زندہ صوف
 از جانبہ کہندہ و افتادہ پنجم شاہ محمد مغربی بیہ پانچ صاحبان اپنے تئیں
 طغوریان کہلاتے ہیں سوم خانوادہ کرخیان کہ خواجہ معروف کرخی
 سے پچھلے دو دطائی یک فقیر ہے انویس کتے فقیر کئے مگر سلسلہ
 شیخ ابوالحسن سری سقطی سے جاری ہوا وہ لوگ کرخیان کہلاتے
 ہیں اور چہارم سقطیان کہ خواجہ سری سقطی سے ہی اور سری سقطی
 نے دو فقیر کئے ہیں اول شاہ محمود روی دوم ابوالعاسم خواجہ
 حبیب بغدادی بیہ دو صاحبان اپنے تئیں سقطیان کہلاتے ہیں
 پنجم خانوادہ حبیبیان اور حضرت خواجہ حبیب بغدادی سے ہیں
 کہ انویس فقیر کئے ہیں اول خواجہ ممشاد علوی دینوری
 دوم شیخ عبداللہ ابوبکر شیلی سوم ابوعلی رودباری چہارم شاہ

عثمان مغربی شہنشاہ عثمانی و قاقاس شہنشاہ حسین منصور
 ہفتم شہنشاہ محمد رومی بہرہ سوار صاحب اپنے تین جنید کھلادی
 مہین مگر تین صاحب سلسلہ جاری ہوا ہی یک خواہم مٹا دلو
 دنیوی دوم خواہم شہنشاہ ابوبکر عبد اللہ شہنشاہ سوم شہنشاہ ابوعلی
 رودباری شہنشاہ خانوادہ کا ذوریان خواہم حقیق عرفان
 کا ذوریان شہنشاہ کا ذوریان یک شہنشاہ تہ خلیفہ خواہم حبیب
 عجی کی توبہ اہل سلسلہ ان کے کا ذوریان کھلادی مہین ہفتم خانوادہ
 طوسی شہنشاہ ابوالفرج یوسف طوسی کہ یوپی خواہم جنید کو پختی
 ہنہ انو عبد الواحد عزیز مینی سے ابوبکر شہنشاہ کو پختی مہین ابوالفرج
 یوسف طوسی ابوالحسن قریشی انکھاری کو فقیر کئے انو
 شہنشاہ ابوبعید مبارک المخرومی کو فقیر کئے انو حضرت سید سادات
 سلطان ابوالکبار بن الاصفیاء سید القادر حبیلانی الحسینی
 الجبوری الجیلانی کو فقیر کئے انو صاحبان طوسی اہل ہنہ ہنہ

خانوادہ

خانوادہ فردوسی شہنشاہ نجم الدین کبر فردوسی سے کہ انو خلیفہ
 شہنشاہ ابوالفضل کچھ اور پیر بہائی شہنشاہ ابونجیب سروردی کچھ
 کہ یوپی خواہم جنید کو پختی مہین فقیر اس خانوادہ کی فردوسی
 کھلادی مہین ہنہ خانوادہ سروردی کہ شہنشاہ ضیاء الدین ابونجیب
 سروردی سے ہی انو ہی خواہم شہنشاہ علوی دنیوی سے خواہم خلیفہ خواہم
 جنید کو پختی مہین انو شہنشاہ احمد اسید الدین کو فقیر کئے انو ابو
 احمد دنیوی کو فقیر کئے اور انو شہنشاہ ابو حفص بن علویہ کو فقیر
 کئے اور انو شہنشاہ ضیاء الدین ابونجیب سروردی کو فقیر کئے اور انو
 شہنشاہ شہاب الدین سروردی کو فقیر کئے اور انو شہنشاہ بہاؤ الدین
 ذریا کو فقیر کئے بہرہ صاحبان اپنے تین سروردی کھلادی مہین
 اور پنج خانوادہ حضرت عبد الواحد بن زید سے نکلی مہین ابوبانج
 صاحبان حافظ قرآن کو فقیر کئے مہین بعد اویس دو صاحبان کو فقیر کئے
 یک شہنشاہ عبد الرزاق دوسرے شہنشاہ فضیل بن عیاض کو فقیر کئے

اور انو شہنشاہ احمد بن محمد بن ابونجیب

یہ صاحبان اپنے تین زبیدیان کہلائے دوسرا خانوادہ عیاضی
 جو خواجہ فضل بن عیاض سے ہیں انودو فقیر کئے یکشاہ ابراہیم بن ابراہیم
 بلخی دوسری شاہ عبداللہ محمد علیہ و نو صاحبان اپنے تین عیاضی
 کہلائے ہیں سویم خانوادہ ادھمیان کہ خواجہ ابراہیم ادھم بلخی سے
 انودو فقیر کئے اول خواجہ خدیجۃ المرعشی دوم شاہ حمید الدین بلخی
 اور خواجہ خدیجۃ المرعشی نے یک فقیر کئے خواجہ امین الدین ابو میرت
 ابھری یہ تینوادھمیان کہلائے ہیں چارم خانوادہ میرزا جو خواجہ
 امین الدین ابو میرزا سے ہیں انودو فقیر کئے یکشاہ علاؤ الدین
 دہلوی دوسری شاہ مسعود کو فقیر کئے انودو صاحبان ہیریان
 کہلائے ہیں پنجم خانوادہ جیشیان کہ خواجہ شمس الدین ابواسحاق جیشی
 سے خواجہ علاؤ الدین ممسدا خواجہ ابواسحاق جیشی کو فقیر کئے اور
 خطاب نے خواجگان جیشی اہل بیعت اور انوابوا احمد اہل جیشی
 کو فقیر کئے اور انوابو محمد جیشی کو فقیر کئے اور انوابو ناصر الدین ابونور

بکاؤ

جیشی کو فقیر کئے اور انوابو قطب الدین مودود جیشی کو فقیر کئے
 اور انوابو حاجی شریف زندانی کو فقیر کئے اور انوابو عثمان اونی
 کو فقیر کئے اور انوابو معین الدین جیشی حسن خری کو فقیر کئے یہ
 صاحبان اپنے تین جیشیان کہلائے ہیں ابھیان سے چہارہ خانوادہ
 گروہ کفایان سنو اور یاد رکھو خانوادہ طیفوریانے تین گروہ
 کئے ہیں اول گروہ نظاریہ کہ شاہ عبداللہ نظاری سے ہے دوم
 گروہ طبقاتیہ کہ شاہ مدار بدیع الدین سے ہے سوم گروہ نقشبندیہ
 کہ شاہ بہاؤ الدین نقشبندی سے ہے یک واسطہ محمد بن ابی بکر سے بنتی
 ہے یہ تینو گروہ بانیہ بطامی سے ملتے ہیں اور خانوادہ گاذریان
 سے یک گروہ نکلیا ہے اولیاشاہ کہ سید شاہ اولیا صمد پوری
 سے کہتے واسطیوہ شاہ ابو حنیف گاذری سے ملتے ہیں اس خانوادے
 دو گروہ نکلیے ہیں یک گروہ نعمت الشہیدی کہ سید نور الدین نعمت اللہ
 والحسنی سے ہے کہ فقیر اور گروہ کی تاج دوازہ ترکی رکھتے ہیں

دوسری گروہ ہاشم شاہی کہ سید علی ہاشم چار بھائی ہیں کہ
 چند واسطوں سے سید نور الدین شاہ نعمت اللہ ولی الحسین سے
 ملکر شیخ ابو علی رودباری کی خلیفہ شیخ جنید بغدادی کے ہیں
 یہ دو گروہ خانوادہ جنیدیاں سے نکلے ہیں جیسا کہ شیخ جنید
 بغدادی کے ساتھ صاحبان سے لکھے ہیں انوسات میں یہ تین
 خلیفہ سے فقیر جاری ہوئے ایک خواجہ محمد وعلوی
 دینوری کہ جس سے خانوادہ سہروردی اور مزدوسی اور
 انیسے گروہ نکلے ہیں دوسری شیخ ابوبکر عبد اللہ شہلی
 سے کہ خانوادہ طوسیہ نکلے اور گروہ قادریہ خانوادہ
 طوسیہ سے نکلے اور جاری ہوا ہے اور گروہ نعمت اللہ شاہی اور
 ہاشم شاہی ابوالعلی رودباری سے ملکر خواجہ جنید بغدادی سے
 ملتے ہیں دوسرا گروہ میر خلیل کہ سید حیات میر قلندر سے نکلی ہے
 اور کئی گروہ اس گروہ سے نکلی ہیں اول حیات میر قلندر سے و فقیر

۹۱
 ہوا ایک بھول بہر دریا کہ جس سے گروہ بھول شاہی نکلے
 دوسرا شاہ صدر الدین انصاری کہ جس سے گروہ صدر شاہی نکلے
 یہ دو گروہ اپنے تئیں میر خلیل کہلاتے ہیں اور وقت عشق اللہ
 کے میران میران کہتے ہیں اور بھول بحر دریائے جہاں فقیر کے ایک
 حبیب شاہ ذہید الاہوری کہ انوسے گروہ حسین شاہی نکلے
 دوسرا شاہ ارزان دیوان کہ انوسے گروہ ارزان شاہی نکلے
 یہ دو گروہ بھول شاہی کہلاتے ہیں یہ سب کئی واسطوں سے
 بعد شاہ ابو علی رودباری سے پہنچتے ہیں اور سب جنید کہلاتے
 ہیں بعض طرف قادریہ عالیہ کہ لکھی ہے یہاں غرض ہر طرف سے
 اولاد ان سے اور گروہ سید احمد رفاعی بھی قادریہ کہلاتے
 ہیں اور طرف جنید بغدادی کے بھی لکھی ہے یہاں خانوادہ طوسیہ
 کئی گروہ نکلے ہیں اول گروہ قادریہ کہ حضرت سید عبدالعزیز حسنہ
 الحجفر الجبلدی سے ہے اور قادریہ سے کئی گروہ نکلے ہیں دوسرا گروہ

چارہ کہ سید عبدالجبار سے کہ فرزند حضرت غوث الاعظم کے
 بہن تیسرا گروہ وہ تیسرا کہ سید عبدالوہاب سے ہے کہ یہ بھی
 فرزند حضرت غوث الاعظم کے بہن توتہا گروہ قمشہ کہ
 سید عبدالعالی قمشہ سے ہے پیران شاہ دھوری سے بلکہ گروہ
 کھلا ہے فاضل شاہی یعنی شاہ فاضل قلندر سے اور پانچ
 گروہ مقیم شاہی کہ شاہ مقیم محکم الدین سے ہے چہتا گروہ میا
 غیل کہ شاہ قاسم سلیمان چار گری سے ہے کہ فقیر اس گروہ
 کے ایک پہاڑہ اور ایک کشتی جو بہن یعنی لکری کے اور تیس
 گلی میں رکھتے ہیں اور وقت غشی کے میان میان کہتے ہیں
 اور ساتواں گروہ خاکاری کہ شاہ خاک راہم یا رہے
 اور شاہ محمود بوی کے فقیر ہی قادر یہ کہلاتے ہیں اور یک
 رسی توخ کی گلی میں رکھتے ہیں شاہ محمود قدحیہ اور حلیم
 شاہی اور محمد شمس الدین ملتانی یہ سب گروہ قادر یہ سے نقل

بہن خانوادہ

بہن خانوادہ طوسی سے ملکہ خواجہ جنید بغدادی کو پہنچتے ہیں
 خانوادہ فردوسیان سے ایک گروہ نکلا ہے یعنی شاہی کہ شمس الدین
 جہن سے ہے یہ چند واسطوں سے شیخ نجم الدین کبریا فردوسی سے ملکہ
 خواجہ جنید بغدادی کو پہنچتا ہے اور خانوادہ سہروردیان سے
 گروہ نکلا بہن اولی گروہ لوحانی کہ شاہ مخدوم لوح بندگی سے
 ہے دوسرا گروہ پیرن شاہی کہ شاہ پیرن بندگی بہاگل پور سے
 ہے اور تیسرا گروہ زراق شاہی کہ سید عبدالرزاق سے ہے اور
 چوتھا گروہ مرتضیٰ شاہی کہ سید شاہ مرتضیٰ اندخار سے ہے
 اور پانچواں گروہ حبیب شاہی کہ شاہ حبیب ملتانی سے ہے یہ
 باسچو گروہ یک شاخ سے ہیں اور حبیب شاہی اسماعیل شاہی
 تات شاہی رسول شاہی نکلا ہیں اور یہ تین گروہ یک سلسلہ
 سے نقلی ہے اول گروہ سید شاہی کہ سید ناصر سمرت خیر بانی
 سے ہے دوسرا گروہ دولہ شاہی کہ شاہ دولہ دریائی سے ہے تیسرا

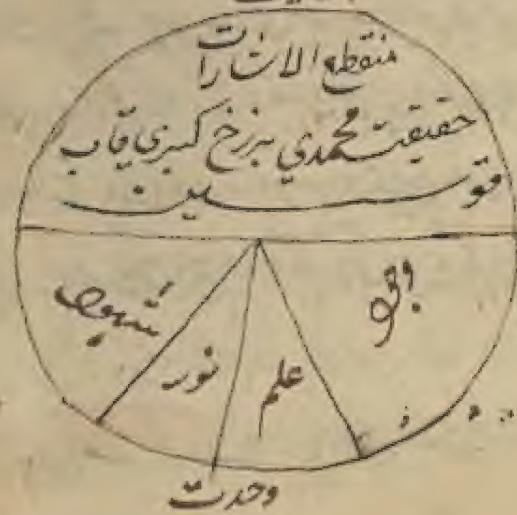
گروه امام شاهی که سید سادات خان بخاری ^{رحم} که انو امیری
 جهوز کر فقیر سوی ^{رحم} مین شاه دوله دریائی سے خرقة بیوند لیکر
 جلای اور خاک سے اوکے قشق الف اوپر پیشانی کے کہنی
 اور جمع فقر عشق کئے یہ کب گروه کستی و الطیون خواجہ حمید
 بغداد کو پہونچتے مین اور مذکور دوسرا گروه کہ وہ شہباز
 کہ سید علی شہباز حسنی سے اور کئے گروه اس گروه سے نکلی
 مین دوسرا گروه قاسم شاهی کہ شاه حاجی قاسم سے ^{رحم} کہ فقیر
 اوکے گروه کے دہمال کرتے مین ^{رحم} سر گروه کر چلی کا کہ شاه
 کرم اللہ جلی سے ^{رحم} کہ فقیر ایک نازیبانہ رکبتے مین اور وقت
 عشق کو نہ کی دکت چپ پر نازیبانہ مار کر عشق کرتے مین
 جو تھا گروه سہاک شاهی کہ شاه موسیٰ سہاک سے ^{رحم} یا پخوا
 گروه جلد لیان کہ سید جلال الدین حمید بخاری سے ^{رحم} کہ فقیر
 اوکے گروه کے وقت عشق کے ناقوس یعنی سنک بجاتی مین

اور انہوں

اور باز و سر کل بیتے مین بعض طرف سرور دیکر لیا تے مین بعض
 طرف جد مین یکے پونچا تے مین غرض ہر طرف سے اولاد و نسب ^{رحم}
 اور خانوادہ جنتیان سے بھی کئے گروه نکلی مین ^{رحم} جیسا کہ خواجہ
 شمس الدین ابواسحاق چشتی سے تاحفوت خواجہ معین الدین
 حسن بخاری تین خانوادہ جنت منہور اور معروف ^{رحم} اور
 وہ نے سات گروه اجرا ہوئی مین اول گروه قلندریہ
 کہ شاه شرف بوعلی قلندری سے ^{رحم} ہی دوسرا گروه نظامیہ
 کہ حضرت نظام الدین اولیاء بدواتی سے ^{رحم} تیسرا صابریہ
 کہ خواجہ مخدوم علی صابر حرم پوش سے ^{رحم} جو تھا گروه
 معلی شاهی کہ سید شاه محمد رب الجلیل معلی سے ^{رحم} یا پخوا
 گروه کریمیکہ پیر کریم سلونی سے ^{رحم} چہتا گروه جلید کہ
 جلیل لکنوی سے کہ خلیفہ مہدوی عطاء رسول حضرت
 خواجہ معین الدین چشتی کے مین واللہ اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

جان ای عزیز دایره اول جام جهان نما کا ہے جس کی حقیقت محمدی کا دایرہ کہتے ہیں

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم دایرہ او پر دو قوس کی ہے "توس" یعنی منقطع الاثرات
 یعنی قطع ہن وہاں سب ریاضت جیسا کہ ہی ولا تفکرو فی
 ذات اللہ یعنی مت فکر ذات الہی مہین او سکی یعنی ہو جسے جو چیز
 شہادت مہین آئی تو پہچانت کی قید مہین آئی تو ذات مہین کو واسطے کہ
 ذات مطلق ہے یعنی بد قید ہی سہ مرتبہ کا ہی کہ لا تعین ہی
 یعنی مقرر نہیں کیا جاتا ہے او سکتیں شرط لاشی کہتے ہیں یعنی وہ
 شرط کہ وہاں شئی نہیں اور اسے انقضاء بقدر والنسب کہتے ہیں
 یعنی ضامین وہاں عددان اور نسبتان اس واسطے اسکو یک کہتے ہیں
 کو واسطے کہ ایک بولنا ہی قید ہی اور اس رت ہی جان کہ خط بزرخ
 کی پہچ دو قوس کی ہے اور کو وحدت کہتے ہیں اس جاکہ وحدت کو ایک
 کہتے ہیں کہ وحدت کہتے تعین اول اور تجلی اول کہتے ہیں سہ مرتبہ حقیقت
 محمدی کا ہے یعنی روح محمدی صلوٰۃ اللہ علیہ کا ہی کہ مرتبہ وحدت کا نقطہ
 ہی او سکتیں لا بشرط شئی کہتے ہیں یعنی نیت باوجود شرط شئی کہ

نقطہ کی بیچ خط ہر سمت نظر آیا ہی الف بی اور حرفان تمام اوست
 یہ ظاہر ہوئے ہیں لیکن نقطہ کو حروف نہیں کہتے ہیں اور اس
 مرتبہ کو اعتبار بقدر و انساب کہتے ہیں یعنی غوغاری عدد کی اور نسبت
 کی جان کہ موس دوم و احدیت ہی کہ اسکیں اثبات بقدر و انساب
 کہتے ہیں یعنی ثابت ہی اوس جا کا عدد ان اور نسبت اور شرط
 شے کہتے ہیں یعنی اوس کا شرط شے کی سہ ہی اوس جا کا حار اعتبار
 ہیں یعنی ظہور شناخت اوس کا خواہش سے ایک جمع یعنی محمد کی
 ہست دوم علم یعنی دریافت محمد کا اپنے میں سیوم نور یعنی نیای
 محمد کی اپنے میں چہارم شہود یعنی قدرت محمد کا اپنے میں
 وحدت حضرت محمد ہیں اور وجہ حضرت علی ہیں اور علم حضرت
 فاطمہ ہیں اور نور حضرت امام حسن ہیں اور شہود حضرت امام
 حسین علیہ السلام ہیں وجہ کو ہوا الذات کہتے ہیں اور علم کو ہوا
 کہتے ہیں اور نور کو ہوا اسماء کہتے ہیں اور شہود کو ہوا افعال

الکلی

کہتے ہیں ظہور شہوت باک علیہ السلام کا یہ معنی کہتے ہیں وحدت
 محمد ہی نظر اوسکی دو طرف سے اور نظر اوپر اسی ذات کے یعنی طرف
 احدیت کے اوسکو کمال ذاتی کہتے ہیں کہ انامسن نور اللہ اور
 نظر دوم وحدت کی طرف احدیت کے اوسکو کمال اسمائی کہتے ہیں
 کلی شے من نوری جیہ کہ وحدت قدسی وحدت کہا ہی گفت
 کسرا مخفی سہ نظر طرف احدیت کی ہی کہ اوس جا کا دریافت نہیں
 کہ تہا میں گنج مخفی اور دوسرا نظر طرف احدیت کی ہی جو فرمایا
 فاجبت الاعرف مخلقت الخلق لا عرف یعنی پس جب کیا
 اپنے پہچانت کو پس سدا کیا خلق کو واسطی پہچانت کی جان ای
 غریر دائرہ دوم کو دائرہ الوہیت کہتے ہیں اور حقیقت انبی
 کہتے ہیں دائرہ الوہیت آدم معنوی محمد حوا معنوی یعنی خواہش
 محمد اولاد معنوی یعنی صفات محمد نقطہ معنوی یعنی ظہور اسمائی
 محمد افعال محمد اشار محمد

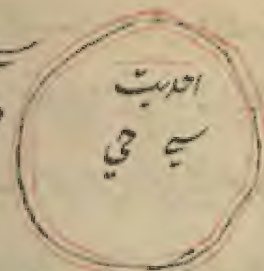

جان العزیز

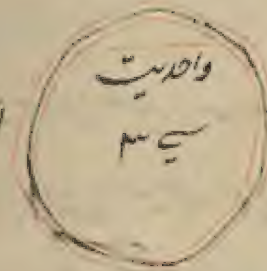
جان العزیز کہ جب کہ وحدت پر نظر کیا تو واحدیت کی چار
اعتبار دے اس طرح واحدیت بھی اپنی صفت کی قابلیت پر
نظر کیا تو چار اعتبار کی صفت دسی اول وجود کی اعتبار سے حیات
کی صفت ہوئی یعنی ہمیشہ زندہ اسم اول کا الحی ہوا اور علم
مجل سے علم مفضل ہوا یعنی مین ہوں کہ کیا جانیا دوسرا مفضل ہے
کہ مین سب اپنے صفات پر قادر ہوں کہ کیا جانیا اسم کا العلیم
ہوا اور نور کی اعتبار سے ارادت پر نظر کیا اسم کا المرید ہوا
اور شہد کی اعتبار سے قدرت ہوا اسم کا قادر ہوا جب کہ
چار اعتبار اپنے قابلیت پر نظر کر کے چار اسم نکالے اور وہی
وحدت قوت دینے والا تھا اس طرح اس چار اسم مین اسم الحی قوت
دنیوالا ہوا اور ایک قوت سے تین اسم تین صفت ظاہر کئے اسم
العلیم سے مرتبہ سمیع ظہور کیا اسم السميع ہوا اور المرید کی قوت سے بصر
صفت ظاہر ہوئی اسم البصیر ہوا اسم قادر سے کلام صفت پیدا ہوئی اسم

اسم اللہ ہوا ان سات اسم کو سب صفت کہتے ہیں اور ان سات صفت کہتے ہیں ان سات اسم کو سب صفت کہتے ہیں اور ان سات صفت کہتے ہیں

سے جی بہادرات صفات قوت
دینوالا اسکے قوت سے یہ اسم

اس تین اسم سے علم
ارادت و قدرت

اس تین اسم سے سچ بھر
کلام

جان ایگزیر کہ وجود علم نور شہود کہ اسے جا اعتبار کہتے ہیں اور اسے
ثابت کہتے ہیں سو یہ جا اعتبار سب سے صفات کی ذات ہیں اور سب سے صفات
خانی ملی

حاصل ہیں جب یہ سب صفات الہیہ جمع ہو کر چاہی کہ اسمائی
مرتبہ کو ظاہر کریں جس طرح ہے کہ ان کا جامع ہی سب سے صفات کا جواب ہے
چاہتا ہے کہ کچھ چیز نئی بناویں تو اسے سب سے صفات کی قدرت سے
بناتا ہے اس طرح سب سے صفات الہی چاہی کہ اسمائی مرتبہ ظاہر کریں تا
خلیق کی ظہور کا سب سے وہی اول اسم بدیع کو ظاہر کئے بدیع یعنی نو
پیدا کر نوالا اسم بدیع کی دو نظر یک نظر ذاتی اور ایک نظر صفاتی اسم
بدیع فی اپنے نظر سے عقل کل پیدا کیا اور اسم ذاتی سے اسم باعث
کو پیدا کیا باعث کی بھی دو نظر ہیں ایک ذاتی اور ایک صفاتی باعث
لہذا اسم صفاتی نظر سنون فاعل پیدا کیا اور ذاتی نظر سنون ماضی کا
اسم پیدا کیا صفاتی نظر سنون طبیعت کل پیدا کیا اور ذاتی نظر سنون آخر کا
اسم پیدا کیا اور آخر کا اسم اپنی صفاتی نظر سنون جو ہر مہیا پیدا کیا جسے
ہو لا کہتے ہیں اور ذاتی نظر سنون ظاہر کا اسم پیدا کیا اور ظاہر کا اسم
اپنی صفاتی نظر سنون شکل کل پیدا کیا اور ذاتی نظر سنون حکیم کا اسم

پیداکیا اور حکیم کا اسم اپنی صفاتی نظر سون جسم پیداکیا اور
 ذاتی نظر سون محیط کا اسم پیداکیا اور محیط کا اسم اپنی صفاتی
نظر سون عرش پیداکیا اور ذاتی نظر سون سکوا کا اسم پیداکیا
 اور سکورا کا اسم اپنی صفاتی نظر سون فلک البروج پیداکیا
 اور ذاتی نظر سون مقتدر کا اسم پیداکیا اور مقتدر کا اسم
 اپنی صفاتی نظر سون فلک المنار ل پیداکیا اور ذاتی نظر سون
 رب کا اسم پیداکیا اور رب کا اسم اپنی صفاتی نظر سون فلک
 رخل پیداکیا اور ذاتی نظر سون علیم کا اسم پیداکیا اور علیم کا
 اسم اپنی صفاتی نظر سون ملک مشتری پیداکیا اور ذاتی نظر سون
 قاهر کا اسم پیداکیا اور قاهر کا اسم اپنی صفاتی نظر سون ملک
 مریخ پیداکیا اور ذاتی نظر سون نور کا اسم پیداکیا اور نور کا
 اسم اپنی صفاتی نظر سون فلک شمس پیداکیا اور ذاتی نظر سون
 مصور کا اسم پیداکیا اور مصور کا اسم اپنی صفاتی نظر سون فلک زہرہ

اور

پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم محضی پیداکیا اور اسم محضی کا اسم
 صفاتی نظر سون فلک عطارد پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم مبین کا
 پیداکیا اور اسم مبین اپنی صفاتی نظر سون فلک قمر پیداکیا اور ذاتی
نظر سون اسم قابض کا پیداکیا اور اسم قابض اپنی صفاتی نظر سون
 کرہ آتش پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم حی پیداکیا اور اسم حی
 اپنی صفاتی نظر سون کرہ باد پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم مٹی
 پیداکیا اور اسم مٹی کا اپنی صفاتی نظر سون کرہ آب پیداکیا
 اور ذاتی نظر سون اسم محبت کا پیداکیا اور اسم محبت اپنی صفاتی
نظر سون کرہ خاک پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم غریز پیداکیا
 کیا اور اسم غریز اپنی صفاتی نظر سون مرتبہ جماد پیداکیا اور
 ذاتی نظر سون اسم رزاق پیداکیا اور اسم رزاق اپنی صفاتی
نظر سون مرتبہ نباتات کا پیداکیا اور ذاتی نظر سون اسم مذل کا
 پیداکیا اور اسم مذل کا اپنی صفاتی نظر سون مرتبہ حیوانات کا

الحسين بن علي

۱۰۰

[illegible]

حافظ او سے کہتے ہیں یاد کی قوت جب یاد کی قوت طرف رجوع
کیا تو وہ ہمہ ہوا جب یاد قوت طرف رجوع کر کو متصور ہوا تو
متصرف ہوا جب وہ یہ جہاں تو خیال ہوا جب یہ سب پر قادر
ہوا تو جس مشترک یعنی کہ دو چیز یک فعل کرتے ہیں یعنی دو جسم
دیکھتے ہیں اور دو کان یک سنتے ہیں اور دو پرہ بنی ایک
سنگتے ہیں جان الغیر بدیع نو پیدا کر نیوالا باعث
یعنی پیدا کرنے کا سبب باطن یعنی جہاں نیا اور دریافت کرنا اور
یعنی نمود کرنا ظاہر یعنی پیدا حکیم یعنی استوار کار محیط یعنی
سب پر احاطہ کیا ہوا شکور یعنی شکر کر نیوالا غنی یعنی بی پروا
مقتدر یعنی مرتبہ دینوالا رب یعنی پرورش کر نیوالا علیم یعنی
دانا قادر یعنی غصہ کر نیوالا نور یعنی روشن مصور یعنی صورت
کہنے والا محیی یعنی جس ب کر نیوالا قاض یعنی بند کر نیوالا
اور اپنے تصرف میں لانیوالا مبین یعنی آشکار کر نیوالا

جی یعنی زندہ مچی یعنی زندہ کر نیوالا ممیت یعنی مار نیوالا
عزیز یعنی محبوب رزاق یعنی روزی دینوالا مدل یعنی
خراب کر نیوالا قوی یعنی حکم اور توانا لطیف یعنی پاک جامع یعنی
جمع کر نیوالا رافع یعنی بلند کر نیوالا عقل کل یعنی سب کے امور
دینوالا نفس کل یعنی سب کے خواہش کر نیوالا اطمینان کل یعنی
سب کے اطمینان والا جوہر مہیا یعنی سب کے اظہار کر نیوالا
شکل کل یعنی سب کے احوال کر نیوالا جسم کل یعنی سب کے
نمود میں لایا والا عرش یعنی محل بلند کر سی یعنی مکان نشست
فلک البروج یعنی آسمان بروج کا سوا اس فلک البروج کی بار
حصہ ہیں ہر حصہ کا ایک کام ہی اور ہر ستار کو بروج مقرر ہی ہر حصہ
کا نام یہی محل ثور جوزا سرطان اسد سنبلہ میزان
عقرب قوس جدی دلو حوت الغیر فلک المنازل یعنی
منزلات کا آسمان اس فلک منازل کے اٹھائیس حصہ ہیں ہر حصہ کا

ایک حرف بھی تھی مین سے اور آٹھائیس منزل قمر کے مین فلک خل
یعنی ستارہ زحل کے رنگ اور سکائند زحل و مقان فلک اور
جہی دلو و اسکی بروج مین فلک مشتری یعنی مشتری کا فلک رنگ
ارکاخو ہے اور کار فرمای فلک ہے ایک دو بروج مین مونس
حوت فلک کے یعنی مریخ ستار کا رنگ سرخ ہے اور او جلد
فلک ہے او یک دو بروج مین حمل اور عقرب فلک شمس شمسی اور
فلک ہے اور کارنگ زعفرانی اور سکوا یک بروج اسد فلک ہے مطرب
فلک ہے اور کارنگ سفید ہے اور سکودو بروج مین ثور اور میزان
فلک عطا و منشی فلک ہے رنگ اور سکاسبز او یک دو بروج
مین جوزا اور سنبلہ فلک قمر قمر و زہر فلک ہے رنگ اور سکاسفید
اسکا ایک بروج ہے سرطان کرہ آتش فلک قمر کے احاطہ مین
ہے اور لکائنات نیلہ ہے کہ برق آسمان سے آتی ہے کرہ باد کرہ
آتش کے احاطہ مین ہے اسکا لکائنات نیلہ ہے کہ باد آسمان سے آتی ہے

کرہ باد

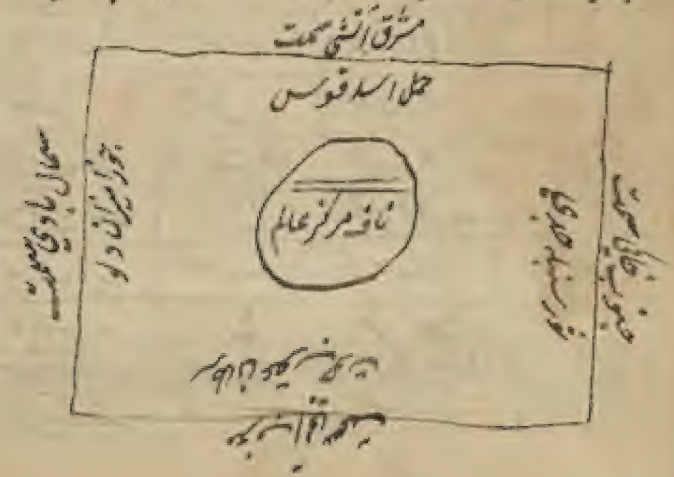
کرہ آب کرہ باد کی احاطہ مین ہے اور لکائنات نیلہ ہے کہ باد کرہ
بانی ہے کرہ خاک کرہ آب کے احاطہ مین سے ایک تیکرہ بر کر کرہ
خاک نقلی ہے کہ جب خلعت بستی ہے مرتبہ جماد یعنی کئی قسم سنگ
مین مرتبہ نبات یعنی درختان کے طرح کے مین مرتبہ حیوان یعنی
حیوان کے طرح کے مین درندی شیر پرندی کوتر و ندی مایہ گزند
مار چرند چار پائہ رسنگدان یعنی ان کے حقیقی طرف پونچھتے مین
ای غریز اس کرہ خاک سے پیدائش ہے جماد نبات حیوان اور
مرتبہ ملک یعنی ملکہ اسما و اسمین دو قسم مین ایک حجابی جنونیک
حوالہ بہرت ہے نام رصوان دوسرے جلدی جنونیک حوالہ دوزخ
ہے نام اور سکامالک ہے مرتبہ جن ہے دو قسم مین ایک لطیف جو کہ
مسلمان مین دوسرے کثیف جو کہ شیاطین مین مرتبہ ان یعنی
مرتبہ خلیفہ ہے کہ سب امتیاسمین ہے اور سب کا آخر کو پیدائش
اور سب امتیاسمین ہے کہ حضرت خواجہ بندہ نواز قدس سرہ

سرکہ العیز فرمایا ہیں دیوی و ددی ملک ان فی درت
 ہر صفا لب آید آئی العیز ان میں یہ سب ہی اگر کی کچھ
 بخن تو صفت غفور کی ہوئے اور رحم کیا تو صفت رحمان کی
 ہوئی علیٰ ہذا العیاس کہ مرتبہ جمال کے ہیں جو کوئی ادھر آیا تو پہنچے
 ہوا اگر کسی پر غضب ہوا تو صفت قہر کی ہوئی علیٰ ہذا العیاس کہ
 مرتبہ جلل کا ہے جو کوئی اس طرف آیا تو دوزخی ہوا جان العیز کہ
 جہان ملک اسماء ہیں اور افعال ہیں ان سب کا اصل تو دونہ نام ہیں
 اور اس تو دونہ نام کا اصل بیت تہت اسم ہیں بیت و تہت
 اسم کا اصل سب سے صفات ہیں اس سب سے صفات کا اصل اسم اللہ
 ہے جسے چار اعتبارات کہتے ہیں اس چار اعتبارات کا اصل
 وحدت ہے جان العیز کہ اس بار بار و جہین تین آیتے ہیں
 بادی تین ہیں ابی تین ہیں تین خاکی ہیں جب کہ حمل اور اسد
 اور قوس کی تہت انکا مکان مشرق کی طرف کہ مشرق آتش کا سمت ہے

ہذا ملک اسماء الہی ہے چار اعتبارات کا اصل

سرطان

سرطان عقرب حوت ابی ہیں انکا مکان مغرب ہے مغرب طریقی
 اسراویہ یا برق اویہ تو بارش ہوتا ہے جو زامیران دلو یہ تین
 برج بادی ہیں انکا مکان شمال طرف کہ شمال بادی سے تعلق رکھتا
 ہے اور باد شمال مشہور ہے ثور سنبدہ جدی خاکی ہیں انکا مکان
 جنوب کی طرف ہے جنوب خاکی سے تعلق رکھتا ہے ثور کی صورت گاؤ
 سنبدہ کی صورت خوشہ کی اور جدی کی صورت بزغالہ یعنی بکری کے
 دائرہ بروج کا یہ ہے اور حروف بہر بروج ستارہ حصہ کردہ باید نوشت
 و بروج را ثابت منتقلہ فوجہ باید نوشت لیلی و نہاری

جان اغیز ز بار برج جو بر ستارے تعلق رکھتے اور ان کا گھر اس دائرہ میں سمج
 ہر ایک روز ہر ایک ستارے تعلق رکھتا ہے جان اغیز ز بار برج اور ایک جسم میں ہیں
 یعنی سرور گردن جو را دستہ ہر طالع بنائے اس کے سبب رودان میزان ناو عقوب
 ذکر قوس را نہا جوی زانو و دوساق ماحوت کو یا اغیز ز جادو بنائے جان اغیز ز
 کہتے ہیں اور حکم تہ ان کی جہ میں جو جادو تہ استخوانیات مرتبہ ہو بہا ہی بد
 جو خون اغیز ز جادو کو نہا نہا بنائے او گناہ سبک یا مال جزئیہ کرتے ہیں بد جز
 پیدا کرتا نہا ان کا رنگ کالا باد کا رنگ سبز آب کا رنگ سرخ خاک کا رنگ زرد
 ہوا کا رنگ سفید

بیان روز ما	بیان ستارہ	بیان برج
شنبه	زحل	جدی و لو
یکشنبه	مشتری	قوس و حوت
دوشنبه	مریخ	حمل و عقوب
سه شنبه	شمس	اسد
چهارشنبه	زہرہ	نور میزان
پنجشنبه	عطارد	جوزا و سنبلہ
شنبه	زہرہ	سرطان

اغیز

ای غیز او کی رباعی ابو نصر فرمائی رحمۃ اللہ علیہ کہتے ہیں
 حمل و عقوب است باہرام قوس و حوت است مشتری رام
 نور میزان چو خانہ زہراست مرزحلہ است جدی دلو مقام
 تیر جوزا و خوشہ سرطان خانہ افتاب شیر مدام
 اغیز را تہائیں مقام منازل قمر کے ہیں اور تہائیں حروف
 شمس سے تعلق رکھتے ہیں کہ یہ تہائیں مراتب کوئی سے
 ظہور رکھتے ہیں ای غیز جان کہ ہر برج کی حروف مغرب میں ہوا کا رنگ

حمل	ال یح	نور	ب و	جوزا	ق ک
سرطان	ح ہ	اسد	م	سنبلہ	ت غ
میزان	طار	عقوب	ن ج ز ذ	ظ ض	قوس و
جدی	خ	لو اس شمس	حوت		د

ای غیز زہرہ کا جو اس کا بیانیہ ہے اس دائرہ میں لیلیٰ و نہاری ہر برج کا رنگ

نہاری	حمل	منقلب مذکر	آتش
لیلی	ثور	ثابت مؤنث	خاکی
نہاری	جوزا	ذو جہدین مذکر	بادی
لیلی	سرطان	منقلب مؤنث	آبی
نہاری	اسد	ثابت مذکر	آتش
لیلی	سنبلہ	ذو جہدین مؤنث	خاکی
نہاری	میزان	منقلب مذکر	بادی
لیلی	عقرب	ثابت مؤنث	آبی
نہاری	قوس	ذو جہدین مذکر	آتش
لیلی	جدی	منقلب مؤنث	خاکی
نہاری	دلو	ثابت مذکر	بادی
لیلی	حوت	ذو جہدین مؤنث	آبی

ایہ

ای غریزہ آتش میں باد میں دو سیتے ہیں سو اسلئے کہ باد آوے تو آتش روشن رہا دے
سو سیتے ہیں خاک میں آتش میں دو سیتے ہیں سو اسلئے کہ خاک اور آتش ملکر رستی ہیں
آتش و آب میں دشمنی آتش آب سے عدم ہوتا ہے اور باد میں دشمنی کہ باد
آوے تو آتش و آبی کا جو خاک میں روح مقیم ہے اور آتش میں روح جاری ہے باد میں روح
نہیں ہے اور آتش میں روح لطیف تر ہے آتش تر ہے مادہ اس میں ہے لطیف کہ اگر کوئی
پتھر میں سے نفی ہو گا خلی تھرا یا چاہے تو نہیں تھری مگر آدھی کو روئی کی کشتیں تھری
آئینہ میں ہو گیا اور باد اپنے دھو سے آبی تھری ہے اور اپنے اعصاب سے سو گیا ہے
اگر پتھر میں سو نفی سو چکی کو مات لگائی تو ہرگز او کی گری محسوس نہیں ہوتی ہے
جہاں میں روح مقیم ہے نبات میں روح نامید ہے حیوان میں روح متحرک ہے
ای غریزہ کہ عروج پانچ وجہ ہیں اور پانچ نفس ہیں اور پانچ موکل ہیں اور
پانچ روح ہیں اور پانچ مقام اور پانچ درجہ ہیں ہر ایک نفس کے ساتھ کوئی

راہ	وحدت	معرفت	حقیقت	طریقت	شرعیات
منزل	بہوت	لاہوت	جبروت	ملکوت	نہوت

وجه	وجه شامه	عارف	مستفیع الوجه	ممکن الوجه	لازم الوجه
موکل	جبرئیل	اسرافیل	عزرائیل	میکائیل	عزرائیل
نفس	نفس رحمانی	نفس مطمئنه	نفس ملهمه	نفس لوازمه	نفس اماره
روح	قدوس روح	روح مملکی	روح انبی	روح نبی	روح حیوانی
ایضا یعنی	روح علوی	روح بنی	روح ناطقه	روح نامیه	روح متحرکه
احوال	انوار	اسرار	احوال	افعال	اقوال
دل	قلب منور	قلب شہید	قلب سلیم	قلب منیت	قلب مضغه
محل	وراؤلورا	لامکان	مکان	محل صفا	محل ہوا
مرتبہ	نور	سر	روح	دل	نفس
ذکر	مخفی	سرمی	روحی	قلبی	جلی
	مغایبہ	مکاشفہ	معاینہ	مشاہدہ	مراقبہ

قلب مضغه صوبہ قلب منور زبان قلب ظہر گوش قلب منور چشم قلب بدور بینی الغیر نیز بر یک

لک

سات سات صفت ہین اور نفس کی سات صفت ہین حرص ہوا
 بجلی کینہ شہوت غضب لذت دلکی سات صفت قناعت طلب
 سخاوت کرم شوق حکم یاد روح کی سات صفت ہین حیات عالم
 ارادت قدرت سمع بصر کلام سکر چہار صفت ہین وجہ علم نور شہوت
 نور کا ایک حال البین اپی حاضر ناظر ہی ای غریزہ ہر بار بروج اور سات
 سیار اور پانچ فرشتہ اور پانچ غدا اور مولید ثلاثہ یہ ایک لک کی جسم
 مین ہی ای غریزہ سات سیار ایک جسم مین یوں ہی اوکھا دائرہ پیرہ

دوران	دوران	دوران	دوران	دوران	دوران	دوران	دوران	دوران	دوران
نور	نور	نور	نور	نور	نور	نور	نور	نور	نور
روح	روح	روح	روح	روح	روح	روح	روح	روح	روح
قلب	قلب	قلب	قلب	قلب	قلب	قلب	قلب	قلب	قلب
محل	محل	محل	محل	محل	محل	محل	محل	محل	محل
مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ	مرتبہ
ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر	ذکر
مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ	مغایبہ
مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ	مکاشفہ
معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ	معاینہ
مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ	مشاہدہ
مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ	مراقبہ

اغیر زحل کا ساتہ خمس و ہن سے تعلق رکھتا ہی سو اعلیٰ سخن دید کا عاجز

اغیر مشتری حیات کا ستارہ ہی پرہ بنی یہ تعلق رکھتا ہے دم ہی
 حیات سے تعلق رکھتا ہے مریخ جلد ہی گوش راست سے تعلق رکھتا
 ہے اس واسطے بری بات سے یہ غلط تابی نہیں روشن ہو چشم راست
 سے تعلق رکھتا ہے کیواسطیکہ چشم ہی روشن ہے پرہ مطرب اور
 عیش سے تعلق رکھتا ہے اولکامکان پرہ بنی چپ دم آنی سے
 خوشی حاصل ہوتی ہے اور سمع اور راگ سے تعلق رکھتا ہے عطارد
 گوش چپ سے تعلق رکھتا ہے مذی فلک ہے اس واسطے جو بائیں سے
 یاد رہتی ہے مریخ چشم چپ سے تعلق رکھتا ہے مریخ ہی روشن ہے سیر زنی
 سنی ہے سورخل سے تعلق رکھتا ہے جگر یعنی کلیجہ مشتری سے تعلق
 رکھتا ہے تلخہ یعنی پتہ مریخ سے تعلق رکھتا ہے شمس یعنی بہر شمس
 تعلق رکھتا ہے ل زہر سے تعلق رکھتا ہے دو نو گردی عطارد سے
 تعلق رکھتا ہے ہن دماغ یعنی مغز سے تعلق رکھتا ہے اغیر سیدی
 طوفان ادا جسم ان کا مرد ہوا ہے چپ کے طوفان ادا جسم مونث ہے
 الواصل

اس واسطے معبود خوا علیہ السلام کو آدم علیہ السلام کی پہلی جہ سے
 پیدا کیا ان کی جسم میں خون آفتاب قرمبی اغیر سیدی لکی تین تو
 سات دن اور رات ہی ایک موافق ان کی جسم میں تین سو سات
 ہڈیاں تکی تین سو سات گوشت کے تکی تین ہڈیاں ہات پاؤں کی انگلیاں
 کے آٹھائیس مرتبہ کے موافق ہیں اغیر جہاد نبات حیوان سے موالید ثلاثہ
 کہتے ہیں جہاد استخوان کہتے ہیں نبات بالونکو کہتے ہیں حیوان کا
 تعلق خون سے جہاد اوتنا نین نبات اوتنا ہے حیوان پر تار ہے
 صفت جہاد جسم جامد یعنی منجد بکری نہیں اور صفت نبات
 جسم نامی کحت اس یعنی جسم ہرنی والا صفت حیوان جسم
 متحرک یعنی جسم کت کر نیوالا صفت ان مدرک معقولات
 یعنی ادراک کر نیوالا معقول کا ہے ایک محسوس یک معقول محسوس
 اور جو بکری نہیں آوی اور دیکھنے میں آوی معقول اور جو عقل
 سے دریافت کیا جاوی جس کا حیوان فلک کو دیکھتا ہے لیکن

دریافت او کی اصل کا نہیں کرتا اور ان اسکو دیکھ کر درخت
 کرتا ہے کہ اسکا پیدا کرنا الٰہی ہے وہ ہماری نظر اور فہم سے بہر
 ہے الغیر نہ ہن مکان خاک موکل جبرئیل چشم مکان آب موکل میکائیل
 بینی مکان باد موکل اسرافیل گوش مکان آتش موکل عزرائیل خواہش
 کا مقام شہوت ہے اور اسکا موکل عزرائیل اسکا تصرف ان کی مغز
 میں آگ کا رنگ سیاہ باد کا رنگ سبز آب کا رنگ سرخ خاک کا رنگ
 زرد خالی کا رنگ سفید ہے تمام رنگ ایک صفحہ پر دستہ ہیں فہم
 من فہم الغیر نہ مرا تو نکوا ہل ہند اپنی اصطلاح میں یوں کہتے
 ہیں احدیت یعنی بس بمعنی عجیب چوں العفت کو نہرا کار اور
 منقطع الاسارات کو نہرا کہتے ہیں مطلق کو نہرا کہتے ہیں
 اور ذات بزرگ کو نہرا ہم کہتے ہیں اور وحدت کو جنین کہتے ہیں
 اور علم مطلق کو ہرنا کہتے ہیں اور برزخ البرزخ اور وحدت
 کو نکا سر کہتے ہیں اور علم ذاتی کو شوک جیم کہتے ہیں اور حقیقت

ظاہر

۶۸
 محمد کیو جدا کا س کہتے ہیں اور نظر و حرت طرف احدیت کی خالی
 از حکم ہے ایک نام پر مآتما کہتے ہیں اور نظر طرف وحدت کی
 حوا و قابل محض ہے اسکو جو مآتما کہتے ہیں وحدت کی اعتبارات
 کو چہا کہتے ہیں اور واحدیت کو آتما کہتے ہیں اور وحدت کو ہرنا کہتے
 شوک جیم سر شوک کہتے ہیں لطیفہ
 ظاہر دستا سو واجب الوجود باطن کرتا سو ممکن الوجود دونوں کو سرتا
 سو متنع الوجود نینو کو چہا نیا سو عارف الوجود چاروں کو دیکھنے کا
 سو روح پانچوں کو جاننے کا سو نور چھٹوں کو ظاہر کرتا قدرت
 سو اللہ ساتوں کو لذت دینے کا راسخ **نظم** دیگر مکی و زکی
 جاتا ہے سو او سے مراقبہ کہتے ہیں ثابت کیا اوس زمین دستا ہے
 سو او سے مشاہدہ کہتے ہیں ثابت کیا ایں پر تکرار سو او سے معاشرہ
 کہتے ہیں اوس میں ثابت یک صفت کو تحقیق کیو او سے معائنہ کہتے
 ہیں اوس صفت میں اکو فراموش کیا سو او سے معائنہ کہتے ہیں

لأنني اثبات يون ثابت كياتو اوس من عرف نفسه كيت بهن
فقد عرف ربه هو كركيكها ابني سيمرشد كي بركت سيه
حديث قدسي ان في جسد ابن آدم مضغرة وفي المضغرة
نفس وفي النفس قلب وفي القلب روح وفي الروح سر
وفي السر سر وفي السر سر وفي السر سر

ذكر اللسان لقلعة وذكر القلب وسوسة

ذكر الروح مشاهدة

ذكر السمعانية

وذكر الحق مغائبة

١٢٤٦

تمت تمام شد
از دست اميد وارغف محمد شيبو تبارخ سيوم جمادي الثاني

بسم الله الرحمن الرحيم

شاه ارزان ديوان شاه بهلول بجز دريا مشاهير قلندر
شاه ميران مظفر عراني شاه احمد بلقاري شاه اسرار حسيني
شاه سلطان احمد ولي سيد عبد الرزاق سيد نور الدين قلندر
محبوب سجاد مكراني شيخ ابو سعيد خرومي شيخ ابو الحسن عطار
شيخ ابو الفتح شيخ عبد الواحد بن شيخ انصاري
بن ابو يوسف طرطوش عبد العزيز بن شيخ عبد الله ابو بكر
شيخ ابو القاسم شيخ سري وسقطي شيخ مودودي
جنيد بغداددي شيخ مودودي
شيخ مودودي خواجہ حبیبی خواجہ حسینی
شاه مردان مرتضیٰ علی کرم الله وجهه حضرت محمد مصطفیٰ
عليه وآله وسلم تحت راي العالمين
شاه محمد ركن الله شاه بهلول بجز دريا
شاه مرجان قلندر شاه ميران مظفر عراني
شاه محمد عنواني شاه ابو تراب حسيني

سيد عبد الرزاق	سيد نور الدين قنار	حضرت محبوب بن خضر
شيخ ابو عبد الله	شيخ ابو الحسن	سيد شاه ابو عبد الله بن خضير
شيخ ابو الفرج بن	البنفاري	شيخ عبد الواحد بن عبد العزيز
يوسف طوطوس	شيخ علاء الدين	شيخ
شيخ عبد الله ابو بكر	شيخ ابو القاسم	شيخ فاضل حقيقت
شيخ	جنيد بغدادی	شيخ عبد الحق مغربي
شاه السليمان مغربي	شاه مولانا مغربي	شاه عبد الحق مغربي
شاه رحمن قدس	شاه يحيى زاهد	شاه نوشون گنج بخش
شاه سليمان	شاه معروف	شاه مبارک
شاه شمس الدين	شاه سيد مراد	شاه سيد علي
شاه احمد	شاه صوفي	شاه نصير الدين
شاه صفي الدين	سيد عبد الوهاب	سيد عبد الرزاق
سيد نور الدين قنار	سيد شاه زين العابدين	سيد عبد الرزاق
حضرت محبوب سبحاني	شاه محمود قدس	شاه شمس مير
		عبد القادر

سيد نور الدين قنار

سيد ابو تر حنين	سيد عبد الرزاق	سيد نور الدين قنار
شاه بدین دیو	شاه ابو الخير فردوس	شاه ابراهيم حنين
شاه سماء الدين	شاه حسين عاروف بالله	شاه جمال اوليا
شاه مولانا حاجي	شاه مولانا مظفر	شيخ احمد كرو الدين
شيخ نجم الدين کبرا	شاه ركن الدين	شاه محمود
شاه بدر الدين	شيخ نجم الدين کبرا	شاه محمد عبد الله
شاه احمد	خواجہ شمس عیسیٰ	خواجہ ابو القاسم
شاه بدین دیو	شاه ابو الخير فردوس	شاه حاجي حرمين سرعين
خواجہ سماء الدين	خواجہ کاغزو محمدوم	حاجي ابراهيم
شاه جمال اوليا صوفي	مولانا مظفر حنين	شيخ احمد كرو الدين
خواجہ نجم الدين فردوس	خواجہ ركن الدين	خواجہ بدر الدين بدر الحق
	فردوس	سمرقندي

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side. The text appears to be organized into several lines or paragraphs.]

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side. The text appears to be organized into several lines or paragraphs.]

این کتاب معراج الیقین در خوف

رب سیر بسم الله الرحمن الرحیم و تم باخیر
 بقدرت توانا خداوند گار ترا چون شناسایم ای دکار
 که که خواهی در آری بر اه هدی منزه است ای اله
 ز اظهار بسیار گشته نهان از ان رو نیاید ترا کس عیان
 چو بسته است عالم بحر ص و هوا حکوه شناسند راه ترا

در گفت حضرت رسالت نباه صلوات الله علیه وسلم

مجدد محبوب کردی عیان که از وی شناسند راه نهان
 چو شیطان بسته سر راه حق چگون شود لک آگاه حق
 و لیکن مجد چو پشته اوست چه خوف است ز ابله پست
 کند در حق سلا میر صبح و شام حدیث پیچید بخواند مدام

چون نشنید بمهر ز خص و بوس سازند ز شیطان بر دست رسی

در بیان دو مقام و چهار منازل و چهار راه

بیاسا لکار و راه خدا بتوفیق حق شود ز عالم جدا
بکن مکر و صل خدا صبح و شام به این چند راه اند و منزل مقام
بداد و مقام است و منزل چهار دیگر راه چار اند هر ایکه شمار
مقام شیاطین اول مقام مقام دوم قرب حق شد تمام
شریعت طریقت حقیقت بیان که با معرفت چار راه که است عیان
سازل چو ناسوت ملکوت ال بجزوت و لاسوت که هم بیان
بیاسا لکار از جانی شیطان گذر که از قرب حق نیک یابد خبر
ز حق جوئی توفیق کن و قدر راه که تا کشف کرد در ز لطف ابر
دل تو مضاف شود چون مرآت نماید در آذات حق با صفات

اگر بیاورد

اگر بیاورد ز شریعت شوی از اعتقاد حقیقت شوی

وصیات را پیش بگردم بیان مخیرم حدیث شرط دران

اگر شرطهایش بجا وری سر بر چهار راه آوری

بیاید که کردم ز لطف خدا شده شمس معراج ساکت حد

دو درستی و کشتن میت کنجیده است که زورش بدین نظم سنجیده است

بیانش باب اول هم اینست مختصر که تا قصد ساکت شود بیشتر

به شوقی چو بنید در سینه طایفه کشاید ره رست بر سلیک

طریقت مقام و منازل و راه بگویم بیانش بجا کن نگاه

باب اول در بیان مقام شیاطین گوید

که را که وصف شیاطین بود دو پایش یقین داند که درین

اگر بنیاید رستی مقام بماند در اندر نجاست تمام

نیارد بومنا حق سرفرو جوافعال شیطانی اندرو
 مینے مستی و حرص شہوت مدام حد کینه و کبر و بغض تمام
 خفالات مذمومہ اندرو بہر فعل عجب نماید درو
 اباس لکار نیز مقام سر بر بعثت برون شو مشو چو خیر
 کہ نفعی نباشد تر از نیز مقام منکر مضایع در آن گندام
 بکن تو بر افعال شیطانی سر لاه نیاید ز تو نفس اماره رلاہ
 را بجا شیطانی بدن حذر براہ شریعت در آیا خبر
 قدم نہ براہ شریعت نخت بکن امر و نہی خدایت درست
 اگر در شریعت شوی استوار طبعیت بر عتک کن بطوار
 ز حق جوی توفیق کامل مباح علم شریعت جو جاہل مباحش
 باب دوم در بیان براہ شریعت تعلق بانفس امارہ ذکر حاجی منزل نعت

کہ ام از

کہ ام است راہ شریعت رفیق بدانی ترا اگر شود حق شرفیق
 جو حق گو ام ری زقرآن عظیم بجا آر شرح بنیہ مستقیم
 خیالات از نفس بیرون کینے خلوت و صیام از تو افرو کینے
 ہمہ نور تسبیح و قرآن بخوان بہر لحظہ خالص باش از آن
 بہر فعل راہ شریعت برو ہمہ وصف شیطانی ز دل بشو
 نہایت جان تو کہ کا و عصا ر ہمہ روز گرد د بد آنجا قرار
 نفعیت نباشی تو ای پر ہنر ز دام شیطانی بر عتک گذر
 اگر مضایع کینے در حیات خوری بیش افسوس بعد از مات
 مسافر جو ہمراہ تو شہ بر د نشاید کہ در راہ تو شہ خواند
 رہ رکشت گیرد یقین درست براہ شریعت گرد حبیب
 قناعت تو کل ذکر گیر بیش بکن ز بند تقوی بر نفس خویش

بشع بنی چون شوی آوار بکن شغل ذکر جلا پوشیا ر
درین راه ذکر جلا کن مدام بگو الله الله بپر دم تمام
با اعضا و بطنون و ظهور بران دم بران ذکر بایشی حضور
چو اعضا منظر کردند دور زیر عضو نش آمد انالهی ظهور
بدینگونه مشغول شو صبح تا شام رسی نامه ناست منزل تمام
ز ناست منزل نیابی اثر چو صیوان گر کین بود بی خبر
بذکر جلا مست باشد مدام بخبر باد حق غیر دانی حرام
ازین ذکر حالت شود آفتاب که صوم و صلوات از تو گردد نهان
خودی هم فراموش گردد نهان بوحاک ناست بر و چنان
ازین حالت چو شوی پشیا عبادت شری کین برقرار
طریقت بود بعد ازین منزل گذاری همه حاک خودی ماجر

ایمان لقا

ایمان لقا طریقت بگیر درین ره همه شکر طهارت منیر
باب سوم در بیان راه طریقت تقی با نفس لقا ذکر قلبی منزل ملکوت
بدانی براه طریقت نخست یقین نیک باید بعد و دست
طریق شریعت به تن حاصل است طریق طریقت به دل حاصل
شریعت زن نجس شستن بود طریقت ز دل خست کتن بود
بعضی اوصاف مضموم او بحرص و مواعظ مضموم او
را اوصاف مضموم کردی چو صاف دلش همچون آینه باشد شفاف
ز طمع جهان صاف گردد چو دل دو پای دل او بر آید کل
بر اوج سما صفا در رود دل او بند خدا درود
دل او برگردد دراز بند خدا باشد اندر نماز
بود ذکر قلبی مرا و را روان بد گوید الله الله نهان

حضور حق غالب آید برو خفالت مذمومه ناید درو
 ز او عاف مذموم چون کشته دلش از دو عالم چو بیخاف شد
 نماید محبوب اندر جهان ولیکن بود عاقل اندر بهمان
 بطاعت ظاهر نماید خراب وی باطنش عین باشد صواب
 نخواهد که صحبت کند با کسی چو مشغول مطلوب باشد بی
 ازین جسم خاک بکلی رود بچشم دل روح ظاهر شود
 گویید آن روح و اصل شود مقام ملکش حاصل شود
 نباشد دل او کوئی فال و قیل نه با کسی حکایت کند بی دلیل
 بدل که بپایند طمع جهان بود عارف حاکم حلقه جهان
 نه عیب که بکس گوید او قدم بر قدم راه حق پوید او
 چو فیهو و خوف حمایه شود را خلاق مذموم غایب شود

فصل

خفالت محمود آید ظهور چو حلم و حیا و صورتش کور
 چو یک لحظه از شرع او بگذرد دل وی ز خطرات بد بگذرد
 ز نام دلش چون بدشش بود بجا خط و غیر غالب شود
 که کوزه خود خویش دارد خبر نباشد مرا در از عصیان اثر
 دل وی شود همچو آئینه خاص چو از نفس اماره یابد خلص
 بگذرد ز دوا کس ابله و دور چو دائم تذکر الله باشد حضور
 ملکها ملکت با او کنند بهر جا که او رفت همراه روند
 کند روح او سیر طیر و دوا م همین منزل است ملکوت نام
 بود عالم باطن او را عیان ز مشرق بمغرب بود در زمان
 به سیر او را زمین تا زمان سوی عرش طیرش بود از آسمان
 به قوم ملایک جمع گردد او ز اهل عبادت حق باشد او

عبادات او چون بختی کنست بدان روح باطن ازان نیز هست
 ملکوت لازم عبادات حق کند چون ملک حمد طاعت حق
 کند زهد و تقوی با مر خدا هواش کند خویش را خدا
 که گشتیخ از بر سر او زنند رخت داند آن فعل سر و غدا
 رخت داند او جلد نیک و بد حق تسلیم گفتم با مر احد
 بجز حق نه بنید کس در میان که جز فعل حق نیست اندر جهان
 نباشد چنین منزل اول حصول بجز رخصت حق شفیع رسول
 ایسا لک کار دل شد تمام قدم بدار روزین مقام
 بکن بهمت عشق بر خور پذیر طاعت حقیقت دگر پیش گیر
 با چهارم در بنیاده حقیقت متعلق با نفس مطمئنه ذکر روحی منزل خیروت
 طریق حقیقت تعلق روح در عشق از روح که دفتوح

۱۰۰

۱۰۷
 براه حقیقت چو سالک رسید بمرآت دل روح و دست رسیده
 در آن دم شود عاشق روح خویش بودم بدم عشق وی پیشین
 شود همچو روانه بروی خدا ازان شمع یکدم نگرود جدا
 می عشق شود بجان آنگنان که گردد فراموش بر دو جهان
 بعشق خدا مست باشد دوام نه با کس حکایت کند بی کلام
 بظاهر چون مجنون نماید لکار و بی باطنش با خدا هو شیار
 براه حقیقت چنین حالت است چنین حالتی مرکب است که هست
 شود راز از هر دو عالم جهان که جز حق نه بنید کس در میان
 نه بر وار خیات دوزخ بود رز و خاک بروی مساوی بود
 یکسانند او شاه و درویش را چون خدا و خدا در خدا خویش را
 چنان شد اندام همچو این بنابر که نه نماید این بجز نار نار

نرمودن از آن قمی با ذی قضا
که خوف را فدا کرده بود او بدست
درین راه کشف و کرامت بود
جلالت درین حالی غالب بود
در آن دم اگر پیش او کس بود
بتن یا بجای زبانه نشو
چنان آتش عشق دارد نهان
که سوز ز قهرش چهره دو جهان
چو کافور و صندل بود توده
در چرخه بروی افروخته
کشاید چون از قهر مرگان بران
سوز همه توده یک زمان
در آن نظر بر آتش بر آب
شود آتش از قهر او جلا
خوئی و منی میست آید برون
جلالت و عظمت نماید درون
چنین جذب اندر حقیقت شود
نباید که سالک در اینجا بود
که هر متدی را چنین است حال
شود بیشتر تا بیاید کمال
نخست حال عاشق جلالت است
برو حال آخر جمالت است

و عالی

چو عاشق بدان روح باید نبات
بر بنید رخ روح عین عکس ذات
بر آن ذات چون چشم عاشق افتد
به تسمی آن ذات سر در خند
زمین و جذب شود بهوشیار
ز حال جلالت بیاید قرار
چو بنید جمالت در نهاد
کرامت جذب به سپردن چو باد
چو در عاشق آید جمالت بدید
درین منزل عاشق گذارد جلال
دلش نرم و چشمش بود پر جلا
اگر در خندان خیمک آن نظر
کند جذب از وی شود تازه تر
و گر آن نظر سوی بست کند
بجه غنچه را گلستان کند
مراد بود دوست دشمن یک
نباشد از وی یکس را شک
بچه حال مرست و بیهوشیار
بچه خندان از وی که زار زار
چنان کوده از خود دوی را حرام
که نخواستند از کس بجای غلام
نیارد که آن حال دم درزند
به تسلیم حق دم قدم درزند

بهر خاکش اگر بدان و بدین
که لنگوید جهان و چنین
مرا و لانه از کس امید نسیم
بهر خاکش ان بحق مستقیم
مساوی بود نفا و مدح و دم
نه شای ازین و نه نایب غم
نشیند اگر بر زمین یا به تخت
نه بخیدد که در نه شایبخت
اگر بر صف عابدان در رود
بهر راه این شو عابد شوق
چه با تن خویش طاعت کند
بهر بادل خود عبادت کند
وصایه که از روح دارد دوام
نه کس واقف فعل او نه کلام
خوشه کند در صف خامشان
در اید بگفتار با همرازان
که در کلام قصه بایشنود
چه بر دل خود زیاده کش برد
برفتن فصاحت شود در طریق
بهر راه هر کس رود چون رفیق
رود در محال بس سحر نشیند
همه مجلس اید از او در ستوه

بنام خدا

۱۰۹
نبا کند که واقف از حال آن
که با جبه کس نشود آنجان
دل وی ز خوف و رجا گشته باز
ز طمع دو عالم شده بد نیاز
بیزد یک حق گشته در خویش دور
ز پاک نفسش لطافت حضور
که نفسش بود مطمئن درین
درین حالتی که در عین الیقین
دو عالم بچشمش نماید سراب
بچشمش نماید ز غر حجاب
بدان بعد از چشمت ای سالک
ره معرفت هست بجای خدا
گذر از حقیقت ره پیش گیر
ره معرفت زو بر خود پذیر
ببندی در سیر ره مکر استوار
بر آنچه به پیش در آید گذار
درین ره گذاری همه خوف و بیم
بجای کمال شوی مستقیم
به سینه بلندی و عقبت و پیش
درین ره کند سالک جبرین
باب پنجم در بیان راه معرفت با نفس ملهمه ذکر سری منزل لا موت

ره سالکها معرفت پیش گیر
 بر آرزوین دل نشین بر سر بر
 چو بر تو معارف کثیداره
 همین ذکر سری است میکن نگاه
 بدان ذکر سری برا خدا
 خدا کون جان برا خدا
 ره معرفت ذکر سری بدان
 که حق کلاشناسی بجی بیگمان
 معرفت ربی هست قول قبول
 و کون برد پیکر شتم قبول
 بود ذات حق با صفا کمال
 بدان با همه بی همه ذوالجلال
 درین ره کند با تو بر دم تقال
 بچشم ز بهستی نما دید جای
 ز بهستی خود بر تویی احکام
 بهستی تو در آید و کم کند
 چو بر تو در آید بچشم عین
 زو جان بهستش حیران شو
 بهتال گفتن پرین شود
 نه بهشتی نیست از ذوق او
 پیای در آید بدل شوق او

الهی بر روی

اگر نیست گویی نه بین که هست
 نه پیش و نه پس هم نه بالذات
 نه در عقل آید نه اندر خیال
 که او را نه شکلی نه او را مثال
 اگر برسد از وی که هم نشان
 تواند گفتن چنین و چنان
 دل وی بهشتش حیران شود
 چو پس ذوق یابد پرین شود
 زبان گنگ گوید بگفتار آن
 ز پس ذوق کردن تواند بیان
 بدان که اندک ذوقش حشید
 بغیر حشید نه کس در رسید
 شود به خود خود ز ذوق خدا
 کند قول و فعل و خود را جدا
 بجز کات و کلت در روز و شب
 بغیر حضور نیار و طلب
 کند انتظار ز ویش مدا م
 چنین ذکر سیر کند صبح و شام
 به بی طش به همیشه دوامش بود
 چه در حالت آید کند نفس هم
 که خنده گناه با شد به غم

تصرف همه وقت با حق کند
 نه یک لحظه هم زو فراغت بوی
 چون رشته سوزن بود بر دیار
 که چون رشته سوزن بود بر دیار
 که نماید این عالمی جز خدا
 که نماید این عالمی جز خدا
 بهر کس که خواهد دهد ذوالجلال
 بهر کس که خواهد دهد ذوالجلال
 به محبوب خود دم بدم خوش شود
 به محبوب خود دم بدم خوش شود
 که نماید از موج در یای عشق
 که نماید از موج در یای عشق
 برند عقل و بختش خوشی کنار
 برند عقل و بختش خوشی کنار
 ز خود عقل و بختش نیاید پیش
 ز خود عقل و بختش نیاید پیش
 رخ روی به بند بر سو طرف
 رخ روی به بند بر سو طرف
 به بال و پر هم ز بر هم پیش و پس
 به بال و پر هم ز بر هم پیش و پس
 شود ذات عاشق به هم مکنظر
 شود ذات عاشق به هم مکنظر

درین عالمی که نیست
 درین عالمی که نیست

کند آن نظر

کند آن نظر چون سوئی هستیش
 کند آن نظر چون سوئی هستیش
 کند چون نظر باز در سوئی خویش
 کند چون نظر باز در سوئی خویش
 در احاک داند بهتم به من
 در احاک داند بهتم به من
 نه بنید بخویش اندر میان
 نه بنید بخویش اندر میان
 به لایوت منزل چنین کند حال
 به لایوت منزل چنین کند حال
 سوی الله را گوده بر خود حرام
 سوی الله را گوده بر خود حرام
 بعشق بران ذات شایسته شود
 بعشق بران ذات شایسته شود
 بهجوشش همه چیز واحد شود
 بهجوشش همه چیز واحد شود
 که جز وصل او نازد اندر میان
 که جز وصل او نازد اندر میان
 جهان یافت عاشق و صاک کمال
 جهان یافت عاشق و صاک کمال
 کند جان خود را فدای آن جهان
 کند جان خود را فدای آن جهان
 کند آن هم هست خود را فدای
 کند آن هم هست خود را فدای

تقریبش بنیاء برین عارفان
که بعد از فنا شوی فنا در فنا
بعین کمالت خواهی خدا
دهد مراد از فنا بیت فنا
شوی نفس ملهم بالهام او
شوی کام تو بیچنان کام او
روان شوی ازین منزل معرفت
شوی پیش تا با خدا قرینیت
بلغ خدا و شفیع رسول
شوی هم چون نور محمد قبول
باب ششم در بیان قرب حق تعالی یا نوار ذکر خفی و وصال ذات
تقریبش بیان حکیم که آن
نه در علم کفایت اندر بیان
که از آن قرب شوی بی چون رب
نماند هیچ و شام بی روز شب
آنجا مکانی که آنجا بود لامکان
نه سوی نه جهت نه بالاولست
در اینجا همه را دو منزل حجاب
نه جای نه غیری نه نیست و هست
نه جای سوال و نه جای جواب

در اینجا نماند

در اینجا نماند مراق و وصال
نه اورا است بهشت حق قبل و تا
بهشتش باید بسحر می
بمیرت فرا بد کس بی کس
چو بنیدم فخر حکوید کس
که مشکل بود این معما بی
در آن خویش را به بند خدا
فنا کرد به بند نباشد فنا
نه امکان گفت و شنیدن بود
رسیدن بدیدن حشید بود
بد اوصل قربت عالی مقام
در اینجا است ذکر خفی مستدام
فنا کرد دعا شوق جهان در صفا
که گردد دوی دفع بیه انفضا
چو ذکر خفی را چنین است حال
درین حال کس نماند مقام
در اینجا نماند بهشت توئی
نه کثرت نه وحدت نه کثرت و کویا
که در رب لا عبد باشد و اوم
چنین است توحید تقریب مقام
چنین در صبر باید شوی منتهی

عشق و جدا در آن حال نور و ما نباید شو نور نور
و ما صورت بدوق دوام بحق محمد علیه السلام
در بیان نصیحت سالک گوید

ای سالک! این نباید بکار چنین قول با فعل آید بکار
و اگر فعل تو هم نباید قرار خواهد که تا آنکه کرد و قرار
را قوال و افعال در پیش گیر بتوفیق حق مشغول بر خود پذیر
اگر عاقبت این نصیحت شنو چو فرصت بدست است غافل مشو
بدست خود داده خدا اختیار درین عمر خود به یک قصد کار
رنجی بخت عاید آن طالبان که صدیق بودند شد عالمان
مشت و شوی خود را عاقلان سعادت بدانی زود بدارشان
که فیض نظرشان بعبودت که محبت بیاید شوی چون طلوع

و اولی

چو گویند که بدو میشوند نیست اگر هست میشوند جویند نیست
بعضی چو میشوند باشند که مرا و را ازین چند حرفی بی
نصیحت بجای است اگر بشنوی اگر بشنوی به که بدیده روی
ای سالک! خود را بدان من دعوی از عشق آن عاقلان
براه خدا بایت فکر پیش برآه رسیدن کینه جلد پیش
پیش آمد او خواهی زد رگه حق که تا لطف با تو بگوید سبق
بهر راه که منزل که باشی قرار قدم نه بقصدیق دل استوار
مبارک که بپرداز داری درین به نسیم طاعت کینه بالیقین
یکم آرزو با خدای جهان که پیشش عملها نباشد نهان
ان الله بما تعملون البصیر زخوفش بهر لحظه با این خبر
که او قادر حق بود انا بود به بیند او نهان و بینا بود

با احوال جمله جهان ناظر است بعین الیقین بین که او حاضر است
 محیط است در همه کس شایسته است منزله ز هر دو جهان واحد است
 با ملک چنین گفت بر حق که خوشش باشد هر دم نورانی
 عشق و وصل و بذوق و مدام بکن محمد علیه السلام
 پس که محمد اشارت نمود که این معنوی را بنظم آرزود
 از آن هر که فواید بود بسبوی خدا عشق زاید بود
 بتوفیق حق چون کشم زبان معانی بمنظوم کردم بیان
 ختم شد بغیض محمد رسول ز محمود امید گردد قبول

تاریخ یازدهم ماه ربیع الثانی ۱۲۸۸ هجری با تمام کمال
 تمام شد کاری من نظام
 سلطان من غلام اندام رسا از ملک
 محمد شبیه عفرات عتبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین والعاقبت للمتقین والعلاوة والسلام
 رسول محمد وآله واصحابه اجمعین بعد از آنکه میگوید فقیر حقیر حاجی
 محمد رفعی که بطن سلوک و احوال ساکن چیرانند که مراقبه و سیم
 جانبی سیوم مجاهده چهارم محارب پنجم مکاشفه ششم مشاهده
 سیم محاضره هشتم مناسبه نهم معاینه و مراقبه آن را گویند
 که گردن خود را بسوی دل فرو بردن از رقبه مشتق است و نیز
 از رقبه اینجا معنی مراقبه نگاه میان شدن بر دوازده دل حقیقی
 خود در میان و ارشادن که غیر ذات و صفات و سواثر امریاری
 جلالت را بر گردن نهد و میگویند اسمها مراقبه بزرگان دین
 و مرشدان اهل یقین است اسم وضع کرده اند که سمیع دوم بصیر
 سیوم علیم باید که اسم سمیع را مدرا خط حجاب نماید من هر چه که میگویم

در جلوت باشد نیا در خلوت آن راحی تعالی شواست با وجود توانی
او چگونه سخنی را نم که خلاف امر حق باشد پس بقدر او در نگهبانی باشد
تا که برگزازی گشتار نامشروع و عیب و شبهه ناک در وجود نخواهد
آمد ایضا باید که اسم بصیر را ملاحظه نماید چنانچه من هر چه میکنم آن
کردار ظاهر باشد یا مخفی از آن صاحب تعالی سبب است با وجود سببانی
او چگونه میکنم کاری که آن کار خلاف امر حق باشد پس کردار او
در نگهبانی به افتد تا که برگزازی کردار نامشروع و ناشایسته و عیب
و شبهه ناک و خلاف مرضی حق سبحانه تعالی و ماسوی صفات و ذات پاک
حق تعالی در وجود او نخواهد آمد ایضا اسم علیم را ملاحظه نماید
چنانچه من هر چه که در خطرات خود می آرم آن خطرات غیر منجی یا غیر
ذاتی یا غیر شرعی که میباشد و در دل جاری شود و آن را از همه
عالم پنهان داشته باشم که آن خطرات خلاف امر حق باشد آن کلید
را حق علیم است جل شانزه بزره بزره میداند با وجود دانای علم او

خدا و ام

خدا و امر حق حجت و ذکره خطرات چگونه در دل خود میدارند پس خطرات
او در نگهبانی به افتد و بوی اغیار در دل می برگزازیان نشود و این
مراقبه در شریعت اعلی یعنی بضم روشن تعلق دارد و تعلق بقدرت
اعلی در طریقت و حقیقت و معرفت اعلی او عالم سینه و در خواص و
و خفی و نور و نقطه ذاتیه و جلال و جمال و غیره تعلق دارد و این
مراقبه است که ای نهایتی باشد و برگزازی قطع نشود و ایضا
س که با وجود اثر متعین و ممکن الوجود و سبب در اثر واجب الوجود
میشود باشد تعلق دارد و با هر چه نفس تعلق داشته همراه میباشد
و با هر مرتبه و تعینات سبع و جذبات سبع و شعبات سبع و بضع
نیز دارد و ای حال اتاه الیقین ای الموت و مراقبه رفعت
همین است و بس الهادی ای مرا طالمستقیم و السلام و بطن و دم
و احوال سالک سلوک که از رفعت است آن بطن مجانبه مجانبه یعنی
بعد از مراقبه کلید خود را از گناه گیره و صغیره چون محرمات و مکروهات

و شهادت و از کثرت مباحات بلکه از تن و نفس خود و جمیع مالکوی
خود را بکلیف و یک جانب گردانیده در سر سویت سائر و طایر
باشد و این مجانبیت را مثل مراقبه تا به نهایت کار برساند حتی
آناه البقیة ای الموت والسلام و بطن سیوم سلوک و احوال
ساک از رفیق است آن بطن مجاهد است و وقتیکه ساکن از جمیع
گناهان و ماسوی الله تعالی بکلیف شد از قوت مجانبه و مدد او
نفس اماره و شیطان لعین سرسپرده شده برابر جنگ آمده کشته بر چاه
نیت دل و بر جابر سیدان خطرات دل باشد که خود می آیند
در آن زمان ساکن را فرور است که کوس رحلت و کز جلی را از دو موج
نهی و اثبات سخت میگوید تا در ملک ملکوت دبدبه جهاد و جاهد
افینا پدید آید به ضرب کز جلی در لشکر شیطان جیم بول در بول و
اضطراب می افتد اما سنجیا و ارباب جنگ می آید پس ساکن را
عز و شو که برا غذا و جنگ و حرب تیار شده باشد و بیرون آمده و در که

جاهد و فنا

جاهد و فنا حاضر آید بطن چهارم و احوال ساکن محاربه
بعد حاضر شدن در محاربه بموضع لشکر حکم مشروعتا محاربه
چون نیر و تفنگ و شمشیر و غیره از دگر قلبی و روحی و سیری
و خفی و نوری و دگر نقطه ذاتیه و دگر دایم و مخالفات نفس
و هوا و ریاضات و عبادات لیل و نهار و استقامت امر
ماری جلیت و غیره بمن الادب الله قایقات همراه خوف
گرفته در شب و روز بجز در جنگ مشغول شود تا که همه لشکر
شیطان لعین رو بفرار داشته بسیار کسان از و کشته شده
بهر حرکت مرود و در آن اثنا نفس اماره را که مشروعات
و فوج اعتقاد شرعی غالب شده و سگرموه اسیر ساخته در
بندگی مطیع فرمان خود نماید تا که او را مطابق آرزو
او خوردن و آشامیدن و پوشیدن و دیدن و شنیدن و بوییدن
نهند تا که مباد او قوی و فربه شده و قوت گرفته با بکر و کید

و فریب جلوبوس خود با دشمن برونی شیطان لعین را ز مخفی داشته با
او یار شد بر تو نیاید تا رفته رفته آهسته آهسته تربیت یافته
آن نفس سرگرد لوامه و ملامه و مطمئنه و رحمانی گشته تا دشمن
شیطان رحیم شده با تو اخلاص باطن پیدا خسته مطیع از تو شود
با تو یار و همکار خواهد شد تا که ترا با خود بداند و خواهد رسید
و در رتبات عالی که ناظر و حاکم تو میزند ناظره ای رهبان ناظره
مفرغ و مغرز گردانند تا اندر مکاشفه رسانند مکرر سازد اما بعد
گشودن نقطه دانسته آن مجاهده و محاربه با نظر نگاه داشته
کامیاب شدن دشمن موقوف شود تا که سالک از مراقبه نه گذشته
بمرتبه مردی برسد یا نمیدانی که مرد کدام و مرد کدام است بدانند
مرد که انرا میگویند که در میدان مجاهده و فینا و جنگ اعداء الله یفا
چون نفس مشغول است و مردان مردی غازی که از تیغ کمره
اغیار برداشته در طلب نهایت خود آشفته مشغول گیر

و لا بد

طیر باشد نیز باید که سالک بمرتبه مردی رسیده طیر غیاری بر داشته
باشد و از محاربه اسوئه با رام دل و فراغ خاطر شداید و کس
گشته بود و نهایت بلا تقین و مرتبه احدیت بسیار و طایر
شده با شکرمه کور خود تحت دروازه باب رحمانی که نقطه دانسته
است رفته مقام کرده قلعه مطور را خود نموده در مبارکه و کرده
در تحت تصرف خود آورده در مدکور را بکشاید اما دشمن را حقیر نتوان
شود و با محافظت هوش خبردار و بیدار باشد و السلام و بطن بخم
سلوک احوال سالک مکاشفه و قتیله یار رحمانی نقطه دانسته و چشم
دل است و اشعه همه عالم فوقی و تحتی در نظر بیاورد چنانچه تحت الشری
و غیر و منفعت سماوات و کرسی عظیم و عرش اعظم و لوح قلم و جنات و تنقیها
و همه جلایل و جمالی در چشم و دل و بصیرت قلب بیاید در آن وقت ناگهان
نور جلایل ذاتی در خشان گردد همه وجودات و کل منظور آ
و معلوم با وجه سالک العدم گردانند و سالک در مقام موت و قبل

است موتی اس زد در آن سیهوشی با نظر بر عین جلال ذاتی
افتد آن را مشاهده جلال ذاتی میگویند و السلام و بطین گفته
مشاهده احوال سالک که مشاهده احوال جلال ذاتی بر دل
این عاشق بیچاره مسلک عشق تا باندیک گردد تا به مرتبه برسد که در اند
بوجه من الوجوه نام و نشان نمی ماند و درین مشاهده کم در گم
شعور چند خوراج وید بر گزیند و بدو طرفه العین خود را
یا بنحوی خود گاه گاه باین مشاهده خالی نیاید این را مشاهده
جلال ذاتی میگویند ناگهان در آن اثنا یک باب نورانی با تجلیات
عظیم نمودار شود آن را محافزه میگویند و بطین بنفتم سکرو احوال
سالک محافزه داخل شده می بیند که ناگهان انوار چهار ذاتی سجد
و عذمی درخشند و از دیوان آن دل و جان منور و معطر گردد و
و روح را حبس یغزاید و دل را تر و شوشت نازگی می بخشد و حیات
طبیعه و عیش هستی میدهد از سیهوشی فنا باشد باری بقای آن

و نور الهی

و قوت موهومی و عطائی و عقل اتم کل روزی میگرداند و از
مرتبه فنا فی الله بمرتبه بقا با الله رسانیده نهایت باید است
رجوع گفته خود را مناسب حال ذاتی می بیند و السلام و بطین بنفتم
سکرو احوال سالک مناسبه کند چون خود را از اوصاف مراقبه
محافظت نموده و از ترک دادن ماسوی الله و منتهای محاببت
گرفته و از جا بید و افتد غرای اکر در آن معرکه مایه است
حبیب واقع است مجاهده نموده و در شب و روز با عدا الله تعالی
که نفس و شیطان است و جنگ شده مشغول با مجاریه گشته
سهره اغیار بر داشته بجای باب قلعه اعظم و اکرم باب نورانی
نقطه ذاتیه رفته آن را فتح ساخته مکاشفه آن باب منور حاصل
نعم در مشاهده جلال ذاتی شریست فنا فی الله چسبید در محافزه
حاصل نموده در مناسبه خود را مناسبه معانی حال ذاتی نسبت
داده مناسب و لایق عین حال ذاتی گردد و پیش از آن فهم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الله لا اله الا هو ودود سجد بران ظهور که شهود ذات
 و مقصود صفات است و بر آل و بر اصحاب بر سر و ان و با
 س ندارم روا با تو از خویش تن که گویم تویی باز گویم که من بعد از
 کلمه چند که از الهامات است نه از عقلیات بلکه از جوش است
 نه از گوش از برافروفتیات یاران تحریر یافت تا در عقده عشق
 رو نمون شود و ازین سر بر شراب شوق بدرون سینه روه امید که
 در نظر مقبولان مقبول افتد بمنه و کما که چون آن کل نازک در
 گلشن بخت بر سر ناز در خواب مستی چنان بیخود بود که از
 هستی خود خبر ندانست ناگاه مشاطه افق از فرقه محبت بگوشتش
 فرو خواند و از استماع آن نغمه در جوشش فاعل او بود و کیشش
 آن اعرف بیدارش کرد چون از مهد عدم سر برداشت ناگاه نظر
 بر رخ خلق آدم علی صورته افتاد و نور جانش بر دیده اش چنان
 نافرمان

و از حال حقیقت محسوس کردند

از خلق نماند که نیکو از حقیقت

تافت که از غلبه عشق سقارش ساخت و از نهایت اضطراب
 در عین حقوری با بگ به صوری بود داشت که بالیت رب
 محمد لم یخلق محمد یعنی از غایت خوبی خوابی در جانبش
 افتاد آری شاه عشق که حسن عبارت او است هر چند که از
 دیده عاشق در آینه معشوق چهار خور می بیند خوب تر
 مییابد و هر چند که خوب تر می یابد خراب تر میگردد و هر چند خراب
 تر میگردد خوب تر میشود از اول تا آخرش همین است آری
 از ازل سر کرده تا ابد نگرانت اما سیرابی ممکن ندانند
 و قیامت نشد از دیدن تو دیده ما سیر الحی که درین شیوه چه
 نادیده گذاریم بیست و پنج چون خواست که در صورت ظهورش ط
 محبت بگردد و بگلشن جهان بصفت عاشقی و معشوق با گل
 رخ خود خلق بازی باز دود در ساز من و تو ترانه محبت
 آغاز تا بسیم آن نغمه عاشق بر وانه وار بر شمع چهار خور خود را

فانما نماند

در اساف

اما ارواحهای محبان طلاق فراق نداشتند و نمیخواستند
کفرندان دنیا آیند و تقصص غالب پای بند شوند حق سبحانی
باین وعده کرد که لطف ما شمار فرو نخواهد داشت اما در
مصلحت عظیم است زیرا که قدر وصال بی فراق دالست نمیشود پس
برودر گلشن صفات تفرج ذات بدست آریات و عجایب
قدرتهای ما را معاینه کن و نعمتهای گوناگون در تصرف
آر و شکر گو زیرا که این همه مهیا برایت گردیده ام و تر است بر این
ازین دوری متفرقه نشوی خاطر جمع داری که سلسله محبت محکم
است یعنی محبت و محبوبه و رفیق کرم همه حال است تو جدا نخواهی شد
یعنی و هو معکم اینما كنتم و قلاده لطف از گردن تو گسسته نخواهد
شد و نحن اقرب الیه من جبل الوری و ساعت با ما در گفتگو
میباشی یعنی فاذا کرونی اذ کرکم و مردم در مجامع و فراموش
گوشی یعنی و اذکر ربک اذا نسیت نامی می ماند هر جا نوشتی

برای خود

برای فانی

یعنی فانیما تو لوفتم وجه الله و بعثت در دایره جمع الجمع مقیم
باشی یعنی کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذو الجلال
والاکرام تا هر دم شراب شوق ساقی با ذوق بر دست ناز بکام
جان تو خواهد ریخت یعنی و سقیمم ربهم شرابا طهورا باز باند
ایام رشته وحدت و وصلت خواهد چنید و ازین سفر کثرت
بوطن اصلی خود که وحدت است خواهد رسید یعنی قطره که در صدف
نهان کرده اند از بر آینه تا در گرد و چون در کامل آمد آنگاه
در در صدف نمی ماند بلکه آن در در خزان شاه میباید الیوم
اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی ازین معنی بود بهایست
چون آن در به بهادر صدف آمد تیر بلبه بود که بر مدف آمد بدید
یعنی لقد خلقنا الانسان فی کبد عجب و عجب ظهور که عین
موجود و عجب موجودی که بی شهود و یا شهود است عجب احمد که در
عدد سی نموی و عجب عواری که در عدد یک نموی عجب معانی که بی یکی

نقد روح در چون و چو

که در وجود و عجب
و عجب ظهور که عین
احد اند

نتواند کشف و عجب روئ که بهوش از دل ربو و عجب بودگی
که نابو گردانید عجب نابوگی که به بعبو اولو که با او باشد
عجب باشندگی که درو باشد **هیبت** **هیبت** خوش در یک
درعانش بهوش خوش سودای که بهوایش دارد خوش هوا
نیکه بلعایش آرد خوش تقابله بقای بخند خوش چشمیکه
به چشمش نگرانست خوش وصلیکه فارغ از سحر است ای جانمن
این وجوه عین یافت است هر که درین یافت یافت و هر که
درین نیافت هرگز نیافت و این دیده برابر دیدن است
هر که ازین دیده دید دید و هر که درین دیدن ندید هرگز
ندید من کان فی هذه اعلمی فهو فی الآخرة اعلمی ای جانمن
در شوق جوشیدن و بغراموشی خود کوشید و خود را در ذات
پوشیدن است تا مشامده اقوال و مشامده افعال و مشامده
احوال او نماید و در مشامده احوال چندان مستغرق باشد

که فناء مطلق

خوش را که خواست از خوشی جانمان
بنا جانان خوش است

خوش را که طالع در حال است
و خوش را که طالع در حال است
و خوش را که طالع در حال است
و خوش را که طالع در حال است

که فناء مطلق گردد چون فانی مطلق شد بقای ابدی یافت
و اینجا اقوال و افعالش حقیقی باشد هر چه خواهد بگوید و هر چه
خواهد بکند تم باذنی از سنجایو اما این احوال را که در میکند
و کی بر میکند و نهایت است و آنکه در میکند سر می دهد و
سر می برد در یانوش است و آنکه سر میدهد بقطره مد بهوش است
و همان شاه عشق است که جابری با جوشش بر آمد و جابری با بوشش
آنکه با جوشش است عاشق مالک است و آنکه با بوشش است
عاشق عارف است اما او در غارت رفت و این در اوقات
ماند **هیبت** **هیبت** اگر من مومن عارف و موحد باشم
مارچه و اگر من منافق و کافر و مشرک باشم مارچه اگر قبول
کند مارچه اگر مرد کند مارچه یعنی چون من هیچم از من هیچ
نخواه چون او است او است بهو باشد چون بیگانه است لا یتک
بالس که خیالات معشوق آید چنانچه بهشتیان را در رخ غدا بختی

آراستن من تا بر

همه دارد

دوزخیا را بهشت عقاب یعنی جللی را جلای خوشتر و جمالی
 جمال بهتر اما عاشقان ازین هر دو درستر اند زیرا که ذاتی
 اند و خیال ازین برتر و محبوب این در بر و از بی نهایت
 حسنش خراب تر و از بی غایتی عشقش بدم مضطرب و همیشه
 رنگ و زویر این چون زر و مدام در محک محبت خوب تر و
 مقام این عند ملک مقدر بسیار است ای جان من عاشق و
 معشوق نکذات اند عبارت را دومی نمایند هر که دومی بنید
 در خروش است و هر که یکی بنید خاموش است و هر که هیچ نمی
 بنید بیوش است و هر که می بنید اومی نوشت با بیوش و مدوش
 است و این همه رنگهای او است اینجا گشت که در میان آید زبانی
 محبتش کنیده هون است که در بی نهایتی خود حیرانی نماید
 بهشت بهشت از انگاه که باد عشق دریا و وحدت را در جنبش
 آرد و چهار زن گرفت و این همه که دیده می شود موج آن دریا

که می آید

در اصل

که می آید و میرود هر گاه که آن باد سکت گردد دریا از
 جنبش آرام یابد انگاه ظهور به بطون روضه قیامت قائم گردد
 از اینجا است که میگویند تا گوینده الهی بر زمین خواهد بود قیامت
 نخواهد آمد و این کنایت هم از آنست و شرح این سخن طول
 است بقلم راکت نیاید فهم من فهم ای جان من بیک
 است هزاران عبارت پیدا گشت هر عبارت را صورت و هر صورت
 را معنی و هر معنی را بیانی یعنی از وحدت رویر کثرت
 اول و در صحرائی ظهور از هر طرف موس و ارناله ارنی بر آمد
 ناگاه گویی مقصود در میدان معرفت انداختند و هر از مقام
 خود جنبیدند و سمندوار در تاختند و بچوگان تغیر چید
 تمام بطرفی بردند اما کمال مقصود هیچکس نرسانید مگر آن
 شبسوار که بگوی بازی مغرور غوغا فقد عرف ربه ما هر بود
 و کجایه حال واقف بیک جلال از میان در روضه طرفه العین از

که می آید

در بیانی را

حال بگذرانید یعنی مازع البصر و ما طغی او بمقام رسانید یعنی
 قاب قوسین او ادنی او بوقت برجا نماند یعنی لی مع الله وقت
 و در دایره جمع المجمع مقام گشت یعنی کل شیء له الا وجهه ای جان
 من هر که در ذات گم شد در صفات پیدا آمد و چون در صفات پیدا آمد
 پس در عالم ظهور در بر وجهه هویدا گشت زیرا که چون این از میان رفت
 او در میا آمد پس بر چه هست آن باشد و حقیقت محمد رسول الله صلی الله
 علیه و آله و اصحابه و سلم از اینجا است و بدین محل خاص هیچ کس نرسیده
 مگر او و یا بعضی پیروان وی اما در میان ایشان یکی کسی که طناب
 خیمه حضرت را دیده باشد بعضی در وادی لا اله مانند و بعضی در
 دایره لا اله رسیدند اما بعضی اند که بحقیقت محمد رسول الله
 صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم رسیده اند و بعضی را که بحقیقت محمد
 رسیده مگر محمد رسول الله من را نمی فقد رای الحق اینجا مسلم باشد
 ای جان من عوام را اسم با جسم است و خواص را اسم بی جسم است

زیرا که

و در دایره جمع المجمع مقام گشت یعنی کل شیء له الا وجهه ای جان
 من هر که در ذات گم شد در صفات پیدا آمد و چون در صفات پیدا آمد
 پس در عالم ظهور در بر وجهه هویدا گشت زیرا که چون این از میان رفت
 او در میا آمد پس بر چه هست آن باشد و حقیقت محمد رسول الله صلی الله
 علیه و آله و اصحابه و سلم از اینجا است و بدین محل خاص هیچ کس نرسیده
 مگر او و یا بعضی پیروان وی اما در میان ایشان یکی کسی که طناب
 خیمه حضرت را دیده باشد بعضی در وادی لا اله مانند و بعضی در
 دایره لا اله رسیدند اما بعضی اند که بحقیقت محمد رسول الله
 صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم رسیده اند و بعضی را که بحقیقت محمد
 رسیده مگر محمد رسول الله من را نمی فقد رای الحق اینجا مسلم باشد
 ای جان من عوام را اسم با جسم است و خواص را اسم بی جسم است

زیرا که این محو مجسم حقیقی شده اند لاچار غیر اسمی پیش نیست
 و خدای این در خدا غایب شد پس بجز خدا هیچ نماند و دیگر
 در خدای خود مانند لاچار در فراق ابدی افتادند و محو
 خاصان در رشته وحدت همچو خسته سفته معلق آویزان است
 ازین جهت از مشرق تا مغرب در تحت قدم این است و چون
 قلب مصفا و لطافت میگردد و قالب هم بصفت قلب میگردد
 نور بنور میرسد لطیف به لطیف می پیوندند و یعنی درون و
 بیرون یک تخت میشوند چنانچه هیچ گذر در میان نمی ماند
 پس اگر تیغ بدور اند همچو در آب رود و او نه در زمین
 و نه در آسمان بلکه هفت طبق با سینه یک طور میگردد و در نظر
 این هیچ حجابی نمی ماند یعنی و هو اللطیف الخیر ای جان من
 مشکل سخنی است زیرا که تا ما فی مطلق نه شو مسلم حقیقی
 نباشد هم از اینجا است که بزرگ میفرماید صوفی و سمرقانی

و شبنمی و شعله دار این جمله شوی و همه مسلمان نمیشوی بهیبت
 بهیبت عشق در راهوت معشوق در راهوت عاشق در راهوت
 عارف در جبروت و اصف در ملکوت و اصف در راهوت و اصف در راهوت
 تا اینجا بهیبت باز چون و قوف یافت به و صف شتافت و قوف
 بعرفان انداخت و عرفان بمعارف پرداخت و در روت
 معارف عاشق خود را باخت چون خود را باخت معشوق
 را یافت ناگاه غارت از گمین گاه وحدت بتافت و همه را
 بزیر تیغ ساخت بخیر شاه عشق بهیبت گشت یعنی چونکه
 همان ذات بهیبت باز همان ذات شد و آن نزول بود و این
 عروج پس گشت گشت محضاً عبارت از راهوت است عبارت
 عبارت از راهوت است آن اعرف عبارت از راهوت
 است فخلقت الخلق عبارت از جبروت و ملکوت و راهوت
 است و این همه منزله است گاه شاه عشق است که در منزله

ظهور دارد

سجده یکبار کرد

ظهور دیگر و در هر مقامی ذوقی دیگر و نامی دیگر اما نامی که
 جایی جمع است یعنی مجموع و این همه عین یافت زیرا که
 تیری از طمان قضا بپرو و جمید است بهیبت راهوت
 رسید یعنی آنچه در دوکان وحدت بهیبت یکبار گشت
 کشف و وجوه یکبار شد است در عالم ظهور عین موجود
 است ای جان من خواه دانی خواه ندانی دم که هست
 همیشه در ذکر بهیبت باشد یعنی در بهیبت آید و در بهیبت
 و این عطا، محض حق سبحانه و تعالی است بهیبت پس اما
 وای بر ما که قدر این عطا نمی دانیم و شکر این نعمت نمیکنیم
 پس فهم باید کرد دم که مرآید و میرود در کدام حرف و در کدام
 صوت و چه بانگ می خیزد یعنی بهیبت بهیبت که دالت
 خود را درین معنی رفیق کرد و فهم را درین عمیق غرق برد
 و بهم را درین قعر متوطن ساخت و زین خیال بهیبت حال خود را

باجت امید که گوهر مقصود خواهد یافت زیرا که چون با این معنی
فهر را دکان ساز ساخت و و هم را درین دریا و محیط انداخت
تا بجایگاه از میان باجت بشکافد و یافت ای جانمن
بهستی و جو طالب به مثل نمک است و مقصود همچو آب پس
نمک و جو را در آب مقصود غرق دار تا بشکست که بتدریج
غائب گردی اما هر گاه در این بار نمک افتد نمک گردد اما همه
ساز این مهم عین شغل است و و رازی این هر چه هست کو
باش اما این نه تعلق به مجامده و نه به ریاضت و نه بهجوم
و نه به صلوات و نه بر کوه و نه به ذکر و نه به فکر و نه به مراقبه
و نه به محالجه و نه به علم و نه به معرفت و نه به کفر و نه به اسلام
به هیچ تعلق دارد و از همه بیرون است این را غنایت
خاص و عطاء محض گویند بیکدیگر دهند و الله بحیض رحمت
من است و تو میباش اصل حکم این است و لیس تو در و کم

کود و حال

نزدیکی در میان این دو عالم است
چون جو را در آب مقصود غرق کرد
نمک و جو را در آب مقصود غرق کرد

شود و حال این است و لیس بهیچ نیست ای جانمن از آن گاه
در گردش گردون گردان افتاده است تا الی غایت در
گردش مانده است و این چرخ همه را در چرخ داشته است
یعنی فرو می برد و بالا می کشد چنانچه حضرت خواجہ شمس الدین
رحمۃ الله علیه ازین معنی خبر دهند که گر بیا پر بند ز حال زندگانی
نه صد و نهفتا و مال به دیده ام نور بگویم شرح حال خویش را همچو
سبزه باره روئیده ام و همه کسی که گوشش در اندک ازین
در طم سبزه پیچ خود را بیرون برند چون خواست برین است
چه کنند ای جانمن هر که ازین طلم سبزه پیچ روی نتافت
از آمد و رفت خلاص نیافت اما هر که را غنایت حتی رهبر
شد ازین گرداب خود را بیرون کشید و بوی رسید و گسوت
دوئی و جامه فراق بدرید و هر که را او باوند اثرت در فراموشی
ابدی گذاشت و این سخن است که به عبارت راست نیاید به صورت

دولت بقا رسد و حقایق

عرض نموده شد **هیهات** از آن دم که از عدم دردم آمد
 بدم در غم هم دم دم بدم دمهای پر غم بر می آرد از تو
 جانابه جان جانان که از جان به غم از درد دلبر پردرد
 در دل دایه بکده درد در عین درد دوا می درد هم
 در میان هزاران یک مرد که از همه فرو سینه اش
 پر از آتش و آتش سرد دید که پز خون چهار خوش رزد
 و هر که حالی ازین درد او نزد مردان نیست مرد و هر کسی
 درد مند از درد من از به دردی پردرد که یک خیره
 درد نصیب جانکده **هیهات** از روبروی من که تو بنیعدان
 عشق اندر رهش که سر سبز دم خجالت است ای جان
 گویی که عشق بر بلده است در نیاید و گویی کسیکه مکر عاشقی
 که غذایش بلاست آری چون غذا از بلا سخت در
 لغایفت عاشق هر چند که بیکار است در کار است چون

سینه

درد اوکت

باله زنده

هر چند که محروم از یار است جانش در قید زلف غار است
 پس هر چند که ظاهرش از درد و از مهاجرت باطنش
 پر از یار است زاهد هر چند که دوید بمنزل سرسید عاشق
 از راه و منزل بیکار است زیرا که اگر کند دلدار است غلبه
 هر چند که در پرواز است اما نظرش بر مردار است هر چند که
 به بلندی میرود بهمتش به پستی میدود باز هر چند که
 شسته و بی ساز است اما بهمتش بلند پرواز است اگر از
 لر سگنی جانش بر آید چنگ به مردار نه آلاید هر چند که ربا
 از میان لرزنده دارد اما دل به رزنده دارد و هر دو خوا
 در یک حلقه میگردند چون زغالان شبی روز میپردای جانمن
 هر که در نظار ذات افتاد از تفرج صفات بر خواست
 و دانم بی سبب در کشت جان بیکار است و دل از تفرقه عالم
 سبب کلید است و شاه عشق این عقده پیچ پیچ که بود

دوری بهجور است

بای بند زار است

به یک نظر همه سپهرها را سپید و آفتاب معنی از زیر ابر صورت
 برون کشید **بیت** ای جان من تنی که هست عاشق روز
 است بدیدن چهره معشوق **بیت** خورشید را فدای میانه یعنی
 ظهور محبوب محو میگردد سیاهی بجران در روشن وصال ناچیز
 میگردد اما در دسوز او اصلا نمی رود زیرا که داغدار
 از نیست و مراد از روز و شب که عبارت از فرج و خزن است
 یعنی شاه عشق چون در کبریه نهایی غوطه میخورد و در آن
 غایب میگردد و عالم را تاریک میاند و در تعبیریه پان
 چندان میروند که آفتاب مقصود بدستش میرسد باز از عمیق
 خزن شب عالم فرج میگردد و مهر خورشید با وج ظهور طلوع
 میکند جهان روشن میگردد و اند پس شب که هست خزن است
 و روز که هست فرج است یعنی گاه رخ می نماید و گاه غش
 می آید اما ازین آب تر دفتر عالم خراب تر است و از آن

لعل علی

لعل عین بقا است حرف زجریده جهان نهان است **بیت**
بیت ای جان من آنکه سرور عاشقان بود در جانش محبوب
 به نیاز بر به نیازی و نظریه لطف میفرماید معنی ای محمد
 تو از ما قرار میجویی و من از تو بیقراری میجویم هم از نیازی
 که گاهی بدربار و وحدت به قعر وصلت یعنی کل من علیها
 فان ویبقی وجه ربک ذوالجلال و الاکرام مستغرق
 بجوی و عند لب روحش ترانه ای مع الله وقت را در
 مینواخته چون موج غیرت بساحل فراق باز روی یعنی قل
 انما انا بشر مثکم یوحی ناله بالیت رب محمد لم یخلق محمد
 برداشتی گاه از خاک نعلین عرش را قرار بودی گاه
 به مدفونش تیرالم یکدک سیمافاوی زدی گاه در
 عشق به نیاز سر به نیازی ما را غ البصر و ما طغی
 در دیده کشیدی گاه طعنه اغیار به پیمان چو بر جانش سید

در بار او چون نیاز
 از سر ناز به لطف و رفو

آن زمان

و در کمال افتاد

سیمانه الم یکدک سیمافاوا

تا ابد همین است و وقتی نشد از دیدن تو دیده مگر الحق
 که درین شیوه چه نادیده گداشیم ^{بیت} از انگاه که خودی
 خود خوراد و خور خواست ناگاه گوهر آن اعرف اگر گنجینه
 گشت کنز انجفیا ^{بیت} سیر و انداخت یعنی حقیقت محمدی که
 تجلی اول بود مثل نقطه که دایره هویت برآمد و درین مرت
 حسن به نهایت خود را جلوه داد عاشق خیر آن روی خو
 گشت ناگاه سلسله و حبه در میان آمد مفاصله رو سر شمع
 پس جان را جانان و جانان را جان حاصل گشت و جان در کنار
 جانان جانی داشت و مردم در گلشن و صحرای زبان حال
 با گل مقصود می برداخت ناگاه صیاد قضا به دام رضا و اول
 و این فلک غیبی در هر بازی سحر راجت و این چرخ کج رفتار
 که نتواند دیدن بار را با بار یکبار یکبار ز سر وصال بخاکسیر
 فراق انداخت از انگاه که مرغ جان درین گلخن فانی باشتی

و تقوی طاهره

یار جانی

یار جانی نوب جان سوری او بود و مردم از یاد آشتیانه لایبوتی
 و از یواریت و از صحایب جبروتی راز شوق گلزار ملکوتی در قفص
 قالب سوتی ناله زار میداد بلکه یکدم آرام نگرفت اما چه کند که صیاد
 از یی بدم غفلت بداند مراد از مراد باز داشت و به شکم حرص بازو
 شکست و به قید طبع غم سغلی مقید گردانید و ازین فراق جدایی
 قائم در هم برهم شدن خواست ناگاه قامت از سر و لگو همچو
 الغ در میان جان خواست و تن مسکین را میمومیت از نیکیست
 و حال این نهال جان بخش را هر زمان بآب دیده پرورش داده می آید
 باشد که سبب امید بر آید و این دل داده را میوه وصال چشاند و منی
 ما از ما بر باید تا از هر سو و به هر سو بر آید با بنگ هو هوای جابن
 از تو ترا میجویم و تو از من هر چه خواهی بخواه قطعه هر عطایمیکه بخواه
 عین عذاب هر فدا بده که با تو تخمین ثواب بده هر که به رد و قبول تو
 نظر دارد احقا که نه عاشق است خیال دیگر داند و میباید هر که دل

یار جانی نوب جان سوری او بود و مردم از یاد آشتیانه لایبوتی
 و از یواریت و از صحایب جبروتی راز شوق گلزار ملکوتی در قفص
 قالب سوتی ناله زار میداد بلکه یکدم آرام نگرفت اما چه کند که صیاد
 از یی بدم غفلت بداند مراد از مراد باز داشت و به شکم حرص بازو
 شکست و به قید طبع غم سغلی مقید گردانید و ازین فراق جدایی
 قائم در هم برهم شدن خواست ناگاه قامت از سر و لگو همچو
 الغ در میان جان خواست و تن مسکین را میمومیت از نیکیست
 و حال این نهال جان بخش را هر زمان بآب دیده پرورش داده می آید
 باشد که سبب امید بر آید و این دل داده را میوه وصال چشاند و منی
 ما از ما بر باید تا از هر سو و به هر سو بر آید با بنگ هو هوای جابن
 از تو ترا میجویم و تو از من هر چه خواهی بخواه قطعه هر عطایمیکه بخواه
 عین عذاب هر فدا بده که با تو تخمین ثواب بده هر که به رد و قبول تو
 نظر دارد احقا که نه عاشق است خیال دیگر داند و میباید هر که دل

بطلب لعنش آوخت هر دم از دینم ز بخت هر که جان برون
 مشکبار تو بخت از دین برون آمد ز نار بخت هر که چشمش مستان
 مستی داند اگر چه بسیار است اما مستند رسته داند هر که به بند و بی خال تو
 ناظر است در عین مسلمانی او کافر است هر که محراب بروی تو دید دلش
 از مسجد و محراب میدهر که زبان غمزه کشد بخت حق که و خدا ^{اول} فر داند او
 هر لحظه که در شوق جبار تو شوم غرق جز ویر تو ام پیش نظر جلوه در گشت
 لا اله یعنی موتو قبل انت موتو لا اله یعنی لیس فی الوجوه الا هو محمد
 الرسول الله یعنی هو الظاهر هو الباطن اینجا مسلم میگردد تا که بدین
 صفته موصوف نه گردد از معنی کلمه و قوف نیاید و سر مسلمانی برو
 مکشوف نشود و در کلمه سه حال است بدایت و توسط و نهایت
 تا که به نهایت نرسد کامل نتوان گفت پست میان نه است آخر است
 بعد از آن مرکز نباشد او را گشت هر که حرف غیر از لوح دل
 به کلی شست او را این مقام در دست اما خیال خود بدین حال

بزر

فی الآیین

نه بست از آمد و رفت هرگز نه رست ای جانمن از کرم غمیم
 و از احسان قدیم حبه گمراهان را تو حید از محض عنایت هدایت
 از زانی کن یا دی از صدقه صدق لا اله الا الله محمد رسول الله
 که کلید گنج مخفی است و هر علمی که هست از نیست و هر سری که هست
 در نیست و مقصود حبه روندگان راه برانیت اما اول لعن
 است بعده دانستن است آخر شنیدن است تا حقیقت اسرار کلیه
 معلوم میشود و بوی از گلزار حقایق مسلمانی پیشام جان رسد
 ای جانمن در فراق نغمی اعتبار است یعنی از همه شکستن با جی پستی
 لعن نیست اما دانستن آنکه بدانند که وجه عالم بمنزل حرف لا است
 یعنی بصورتها هست و بمعنی نیست و قیام حرف لا از الف و ذات
 چون الف در لا آمد لا گشت بی الف و ذات نه قیام لا و ظهور لا است
 رجب مقصود در لا و الاعمین الف است چون ظهور لا بر الف و ذات آید
 افکار سر ماریت شنی الارایت الله فی روی غاید آن

در اقرار بجای از اغیار

گفتن بود و این دالستن چون سر لا اله الا الله گفتی و
 دالستی اکنون در غور سر محمد رسول الله در آن که محض معرفت
 و معرفت بعد از دالستن است حقیقت محمد رسول الله تمام میشود
 پس از محمد رسول الله ظهور الله است الله محمد یعنی محمد ظهورات که
 مدوح جمیع محامد است و عالم ظهور محمد و هر چه در وجود مطلق موجود
 بود در ظهور محمد نمود و هر چه در ظهور محمد نمود یکبار از عالم ظهور
 کشفه پس از آن حضرت کل است و هر چه هست اجزای آن کل است هیچ
 جزئی از اجزای او خارج نیست پس هر حرکتی که از اجزا باشد از
 جنس کل است و چون اجزا در رنج باشد کل را راحت ممکن نیست
 پس چرا امتی امتی نگویید و چگونه رحمته للعالمین نباشد که اصل است
 و هر چه هست فرع او است پس از آن حضرت وحدت با کثرت است
 ازین جهت مقام شفاعت ختم بر حضرت است و بذات مطلق
 هیچکس نمیرسد مگر محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم پس محمد

لأن الله

شدن است تا بجای رسد و محمد شدن محال تا قدم بر قدم وی نهیند
 تولا و فعلا و حالا قول محمد قرانت و فعل محمد نماز و حال محمد خلعت
 با خلاق الله دیگرانکه قول محمد ترک دنیا و فعل محمد ترک آخرت و حال
 محمد ترک جان یعنی و عمار غ البهر و ما طغی سگرفت و دالستن
 و شدن کلمه نیست تا که بدین صفت نگویید و بدین صفت ندانید و بدین
 صفت نشو از حقیقت مسلمانی آگاهی نیاید ازین معنی است که کلمه گویا
 بسیارند اما مسلمانی اند که ای جانمن وحدتی بیکثرت و وحدتی است
 با کثرت و کثرتی است بی وحدت و وحدتی که بیکثرت است منزل خاص
 الحواص است و وحدتی که با کثرت است منزل خاص است و کثرتی که بی
 وحدت است منزل عام است و خاص الحواص بر جمیع سویت مثل خال اند
 خاص در کل از مشاهد بی نهایتی با حال اند و عام در صحنای کثرت
 بی محال اند یعنی در میدان معرفت جائی جولان ندارند و در عالم من
 و تو دور از فهم یار اند و خاص الحواص مخصوص امن آحانی و خاص در مقام

باجایند

حیرانی و عام در مقام نادانی اما از روی معنی این هر سه مقام
 یکی دایه انگاه آیت فضلنا بعضهم علی بعضی بزبانی حال
 نجوانی بسیار است از آن گاه که در میدان وحدت گویی
 کسرت به تمام مکاری و عیاری با جتن آغاز کرده گاه بچوگان
 لطف سرای محبان تا بمقام حال میرساند و گاه بجولان گری
 سمند غیرت تنهایی مشتاقان با شیا می سازد و گاه به مد
 سینۀ عاشقان به تیر فراق میزند گاه تشنه دلان محبت را
 از چشمه حیات بقطره وصال می نوازند و لعل کف با نیتوار
 رنگ ضایع است این خون عاشقانست که با مال کرده و لا
 تقری بنده الشجرة فتكونا من الطالمین چون این ندا
 بشجره گندم رسید سینه اش از فراق ترقید یعنی همه چیز از
 برید و دست خویش آفرید بکن بکدام شقاوتی از ما برهنید
 فرمود و در شوق یار از سر ناامیدی چندان چلید که دود

بهر کلاه غمی

و گاه خستگان باد فراق را
 بچرخ جانگدازی غمت از کتابی
 خون آلود سازد

اگر آید

سوز او در دل سلیم رسید و آن گشت گندم بود که آن
 معصوم را از حد امیرون آوله عاصی گردانید معنی که عشق از
 پرده عصمت بردن آن زلیخا بلکه آن تخم عشق بود که شجره
 آن تخم مغر نام دالو در سر آدم را رخ نمود چون آدم جمال
 آن بدید به بهائی مملکت فردوس خرید و پارسائی بسا داد
 رخ نه بازار رسوائی نهاد و آنکه میگویند که شیطان و سو که
 نجوشت گندم و آن شیطان نبوغ بلکه من طه عشق بود و پرده
 دار محبت زیرا که محبت در پرده است و عاشق و معشوقی از پرده
 پیدا شد و قیته که این پرده نبوغ هیچ نبوغ الغرض از قرب روی
 به بعد اولو چون از فراق بی طاقت شد فرمان آمد که چرا چنین
 بار بر سر کردی نه ترا ازین منع کرده بودیم که گرد گل محبت مگرد
 که خار بخران در غنچه جانبت خواهد خلید و هوس این دانه ممکن
 که گرفتار دام بلد خواهی شد اکنون چون محبت اختیار کردی بار

و گشت گندم محبت را و گشت
 از دانه عصمت سرون

صفت در بنظر ذات
 نبوغ از غنی و ساری بار
 طاهره هراسام ام تاراج بر نظر

شرح این سخن طاهره من فم
 و عرف من ذاق

محبت می باید کشید تا گاه با گشت و بنا طلبنا بر او روزی که
 بار که عرش و کرسی و لوح قلم و آسمان زمین و کوه طاقت آن
 نداشتند از سبب جبر و طغیانی بر سر کردند و آن نبی از گندم بود
 بلکه تخم محبت بود اما درین سر عظیم بود زیرا که اگر آدم علیه السلام
 دانه گندم نخوردی خدای و بندگی ظاهر گشته و لذت عاشقی و
 معشوقی کس ندانسته و رنج فراق و قدر راحت و حال معلوم
 نشدی و خزانة عفار و درمائی غفوری را لیکن ماندی
 گناه من ز عدم گزینامدی بوجوه و جود عفو تو در عالم عدم
میسوق قل یا عبادي الذین اسرفوا علی انفسهم لا تعظمو
من رحمت الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً الحمد لله
 رشته امید جهان محکم کرده است که هیچ نوع شکسته نشود تا گید
 لا تعظمو از بهر آنست که هیچ یک از این محرم نبرد بلکه هر که
 از عظیمی گناهان ناامیدی در خاطر آرد کافر گردد سبحان الله

بیکه از محبت بود
 آن گندم بود دانه محبت بود

در صورتی که عبادی بر خداوند
 عبادت و محبت و در شکر و ترانه می
 بوی از کار در دنیا بسیار است و اینها

۱۰۰

چه رشته باطنی ساخته و رشته امید از بهر آن قوی ساخته که این گم
 را نهایت ضعیف یافت یعنی خلق الان ضعیفا و جان
 ضعیفا در رشته امید که قوی تر است او نیز آن دانسته است
 هر چند که با دگر و شکر و عیسان می جناند با گنبدت جویند
 امید محکم و استوار است ای جانمن فرشتگان آن قدسیت و بان
 طاعت و عبادت در نامه ما عبادت حق عبادت و این
 بچندین آلودگی چه سمان خدمت و عبادت حضرت باک او باشد
 همین که مودعه امید بدست داند و خبر غم قابل نیست دیگر نداند
 امید که ناامید نگردد این اگر چه همه امیدوارانند و آن کیست که
 امیدوارند اما عاصیان امیدوار مطلق اند چونکه صالحی مودعه
 صلحیت دارند عابدان مودعه حفظ دارند و حاجیان مودعه
 حج و غار یا مودعه غزا و سحر یا بخت اما عاصیان هیچ ندارند
 جز مودعه امید ازین اهل نوید رحمت این آمدند که ان الله

امیدوار است

طاعت و عبادت مودعه
 و حافظان مودعه حفظ
 مودعه سخاوت

بغیر از نوب جمیعاً روز محشر چون صفها خلایق جدا است
 شوند صالحان بر صوف صلاحیت صادقان بر صوف صدق همین
 طو صفها شوند اما عاصیان را بر صوف مغفوت استاده گردانید
 ازین معنی است که بزرگ میفرماید رحمتش را نشانه دیدم
 برگناه بدامن عصیان گرفتم زین کسب در آن روز شفاعت
 و دستگیری عاصیان کند سر امت پیش افکنند استاده خواهند
 ماند لطف حق شفاعت ایشان کند فضل و کرم او دستگیر ایشان
 گردد چونکه حکم امت مذنب و انار ب غفور در باب ایشانست
 بی منت غیری رحمت حق ایشان را بمقتضی رساند از صدقه
 صدق لا اله الا الله محمد رسول الله الهی بنیائی دنده مرا
 جز خاک تعلین حبیبی کجلی دیگر مباد و کجرت آن سره علم
 چشمه چشم جان بکشت و چنان روشن کن که نهان و عیان
 جز جبار جانان دیگر هیچ نه بینم بعظمت بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله

و نور و علی

بر شربت

چون یکی از گروه و لطف

در راه ام

پسند است تراد بر دو جهان الله که رحمن و رحیم است بر ذاتی که آغاز
 وی رحمن و انجام وی رحیم است ازین معنی از لطف قدیم و امن
 رحمانی برگناه و عیبانی جان فراز کرده است که نیک و بد همه در ذیل
 رحمانی که جابر امن امانی است هر کس زندگانی میکند شکر
 فیض تو چمن چون کند ای ابر بهار که اگر گل و گز خار همه پرورده است
 چون اولش رحمان و آخرش رحیم پس بر چه هست در میان این دو صفت
 مستقیم است یعنی ممکن هر کس در میان رحمن و رحیم آمد بیک عالم
 نقطه نون رحمن است تا هر زمان بنظر رحیمی بر آن نقطه نگاه میکند
 و قیام بر شش عالم از آن نگاه است اما سر نقطه نون رحمن و لا
 ماهیت نقطه های رحیم چیست مراد ازین فرق خاص و عام است
 یعنی هر که در ره دوست و در محبت حق فرد و مجرد گردد همچون
 نقطه نون تا در ضمیر رحمن جاسر یابد و همیشه در نظر رحمانی محبوب
 نزدانی باشد و محرم محکم خاص شود و آنکه در محبت غیر در عالم دوی

بر آن فضل و رحمت

و شکر که بماند همچو نقطه از نظر رحیمی پس پشت اندازد و محرم
 اسرار خاص آن نوا اما چون پشت داد انگاه رحیم شد اگر
 نقطهها بنگهدارند دوی و دوری است ^{تا دوری} عقبه سنیقادی
 اسم رحیمی اظهار نگشته اگر چه مومنان صادقان و عاشقان
 و عارفان و موحدان در محبت او فرد مجرد همچو نقطه نون
 در ضمیر رحمن جای دارند اما عاصیان منافقان مشرکان
 کافران که در محبت غیر و در عالم دوی همچو نقطه های بی ثبات
 از نظر رحمن دور و بعید اند اما پس پشت رحیم اند اگر چه پیش
 نظر رحمن غایت غایت است اما در پس رحیم امید به نهایت است
 شک نیست که کرم کریم بر دور آن و مجبور آن رحیم آمد یعنی
 فی لا الملتئاق الی المذبرین آری چون بنا می بر محبت است هر چه
 هست سر محبت است خواه قرب خواه بعد خواه قبول خواه رد و اگر
 ساختن است برای محبت است و اگر سوختن برای محبت است

الزواجن

ان الملتئاقین

اگر زواجن است برای محبت است و اگر انداختن است
 برای محبت است یعنی فراق و وصال هر دو صفت محبت
 است یعنی بعضی را بنور وصال می افروزد و بعضی را بنور
 فراق میونو بلکه کمالیت در سوختن است غیرت و حمت
 هر دو نتیجه محبت است غیرت بقربا و به می برد و حمت
 بفردوس علی می کشد مراد از فردوس اعیان نظر حمت محبوب
 و مراد از نایب پشت غیرت معشوق است این ناز اعراض
 به نیازی او است و این نوازش لطف جان گذاری او است
 و این هر دو صفت زینت آن دلنواز جان پرور آمد
 نکند که تیغ کرد کرد است جام می ^{سپاس} اگر تیغ تیز است
 برای محبت است و اگر جام می لبریز است برای محبت است
 بس اهل نایب از جوش ناله خندان مایمان یکدم نیاسند
 و اهل فردوس ر لذت اکل و شرب در ذوق حور و تصور

دیدار دوست فراموش فرمایند پس زین معنی است که ~~مهر~~
 عشق باز از اجزای خوشتر است سوزش از هر دو صفت عشق
 است العشق عیش و طیش بهشت عیش عشق است و دوزخ
 طیش عشق خفت جانی جلوه جمال معشوق است و دوزخ سوز
 جان عاشق بحق حسن دوست که چراغ جان و شمع ایمان است
 من غلام آن مردم که درد بدنه دارین و در شوکت کونین
 بر ذات عین بسینا است دل از بهر عملی سوز دیده دل
 بر عنایت حق برافروز تا از لطف صبر انعام میفرماید
 و از نهایت کنج نجاشی صبر صلیک کرم میبخواند یعنی
 واللّه تخفص بر حمت من یثاء و این کرم کمال محض
 بر آن است که خاک ضعیف را بویا سطره بر آورد و تاج
 و نقد کر مناسبتی آدم بر سرش نهاد و هر چه در خزانة کنت
 کنزاً تحفیاد است یکین نثار قدش ساخت و از عیادت

انجمن است

انعام

انعام همه را در حیرانی انداخت یعنی واذ قال ربك
 للملک انی جاعل فی الارض خلیفه و از نهایت رشک
 و غیرت با آنک قالوا تجعلو فیها من نعید فیها
 و سیک الدما و نحن نسبح بحمدک مرآوردند و باز این
 قهاری انی اعلم ما لا تعلمون همه را خاموش گردانید
 و بنظر خاص یعنی و علم آدم الالسماء و کلها سینه اش روشن
 ساخت آری کارخانه فیعل الله ما یشاء و در میزان
 قیاس تکمیل است نیاید همین که الالبال عما یفعل پس
 ای عزیز بی تو و بیکار تو ساخت پلیم چه پست از آن جنب
 است هر چه از آن جانب است همه خوب است خالی از محصلت
 نخواهد بود و هر چه جدا گشت تنگوار است ای چمن
 اگر چه از سر تا قدم بدم اما میریدی نظر تو کی افتد ز مرا که
 نظر منک خبر بر منکی ناظران دید بکس بر نشسته که پیش آن نظر آید

و نقدش کند

و حکیم ما میرید

فعل الله فهو خیر

نار و نظایر
و حکیم ما میرید

خوب تر گردد و بدان چیست که در نظر تو نیست نیست در عالم
و آنکه در نظر تو هست نیست چگونه گردد و بد چگونه باشد که در آن
عالم جز عکس جمال تو ظاهر نیست بیت آنجا که فعل دلکش شیرین
دهد فروغ نیا قوت و فعل در نظر کوه کن یک است و این همه کم
بنیای ماست که شیک و بد در نظری آید اما از پیش چشم کسیکه
برده صفت بکشد و عروس و حدت بر تخت و احدیت بعد هزار
ساز در جلوه گری آید و به یک کرشمه ترا از دایره فرق برآید
انگار دیده است سیاه و سفید مکن نماید بیت در نور و سیاهی
جانیت پنهان از بر کفر ایمانست پنهان بیت پنهان چون آفتاب
تو حید بر آسمان معرفت بتابد پس همه را در روئینی آن عین
صواب یابد و شاه عشق در میدان احدیت بچوگان وحدت
گوئی کیس فی الدارین الالهو سبازد انگاه از مغنی
من غزنفه من عرف رفقه کل لانه و قوف یابد و از مسجد و گنشت

و بر تر باد

روی بر تابد و رخ بر قبه حقیقی آرد یعنی انی وجهت
وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا و ما انا
من المشرکین و به نماز آن صلواتی و نسکی و تحیای و
مما فی الله رب العالمین لا شریک له مشغول گردد و بیت
بیت از انگاه که شاه عشق سمند وحدت را در میدان
کثرت بتاخت و کسوت های گوناگون در بر انداخت
ازین سبب در وادی بی نهایتی خود را بتاخت
بیت دیدن روی ترا دیده جان بین باید وین کجا
مرتبه چشم جهان بین نیست ای جامع نظر سر قضا
و قدر دارد و همه را در عین رضا انگارد از مقالات
سیه پوده زبان را در دیده دل بر این اشک بگمارد
یعنی لا تتحرک شی الا باذن الله ان ترا سسته
حال است بدایت و توسط و نهایت پس بر آن دانه که در

نگاه ده ان و گرد آید

بدایت ازل در کثرت نصیب تو گاشتند در تو سطر دنیا
 بهار آمد و به نهایت عقی ایما بد روی و در محل جزا
 خرم من مقصود تو از آن باشد اگر فردا مارا پسند
 او که گویم آنچه دلم بوی بیت عشقی که نه عشق جاودا
 باز چه شهوت جوانیت عشق جاودانی عشق معنوی است
 نه عشق صوری بلکه عشق صوری از حق دوری و مهوری
 است آری محنون که عاشق لیلی است فردا لیلی را خواهد
 یافت نه که خدا را چنین می آرند که چون شمع چهار لیلی را باد
 اجل فرو نشاند پروانه جان محنون در تار یکی فراق خجل ماند
 و گفت که این همه ماجر و غرامت بر ما است که چرا کسی دوست
 دارم که او ببرد پس با آن به که همیشه در کنار باشد بیت
عشق مطلق است و عشق صوری کنایت از عشق مقید پس
 به عشق مطلق نرسد عاشق حقیقی نتوان گفت و عشق مطلق

چون بگویم ازین هیچ خواه

اینکه در رویداد بندگی
 دل بر بندد او را
 ای جانم عشق معنوی کنایت

و عشق مطلق دانی است
 و عشق مقید ضلالت است

آرزو

و در در حال دوری

آنست که از دایره فراق بیرون می آید چنانکه در نظرش
 سیاه و سفید خوب ز کثرت یکسان نیاید یعنی در دیده اش
 بهر یار هیچ نه در بیت محقق همان بنید اندر امل
 که در خوب رویا چنین و چهل و حسن معنوی از پیش دیده
 عاشق طرفه العین جدا نیست و محبوب حقیقی مردم جلوه
 دیگر می نماید هر زمان که تو دیگر بپوشد و حسنه دیگر نماید
بیت اگر در ساعت صد بار رخ و رخ بعد دیده بهی بنی مشو
 مانع که رخ را در دایره گاهی از روئین باز به تمام می نیازی
 نقاب معنوی بر روی میکشد گاه بمحض لطف بستی تمام
 و بمشتمی کمال ان المشتا الی المدبرین بخوب میکشد بگشتم
 خاص بر قه صفات از میان بر میدارد ازین معنی است که
 مشاهد الا بر این التجلی والاستسار اما عاشق را بهر حال
 در هر دو حال ذوق است زیرا که پیدا از دو غایت رود در تجلیت

شرابشاده محبوب است و در سرب کتم عدمیت نابود است
 یعنی در ظهور حیران و در شعور غایب یعنی چون محبوب می شود
 نابود میگردد و چونکه قیام هستی آواز محبوب است پس بجای که
 هست عین ذوق است و استوار ذوق بر د عاشق را در
 هر دو حال ذوق است و وصل و انکه میگویند فراق فراق کجا و
 چه چیز است عشق را فراق نیست و مراد از فراق بی سیرای عاشق
 است یعنی در بحر بی نهایت حیران است یعنی هر چند که می نوسند
 می جویند سیرای ممکن ندانند دل آرام در بر دل آرام جویند
 لب از تشنگی خشک هر طرف جویند و بهو معکم اینها کنیم اگر چه چاک
 جانان در جانست زیرا که زنده آنانند که مردم در کنار جانانند
 ای جانمن چون دیده از دیدن خود بر بندید انگاه به بهار
 حق خود به بدن که عین خداوندی علم الیقین مقام طالبان است
 و عین الیقین مقام متوسطان است و حق الیقین مقام واصلانست

گلشن

کلیه و محبت دانی

کل نفس ذالقة الموت یعنی هر نفسی را شربت موت چشیدنی است
 اما نفسهایی که از صفت بشری بیرون آمده موصوفه صفت
 روح شد و در ذات مطلق محو گشته ببقای حق باقی و پابنده
 خواهند ماند مع هرگز نغیرد انکه دلش زنده شد عشق آری
 هر که زندگی بحق یافت و از مقید بسوی مطلق پرداخت و به
 تیغ لیس فی الدارین الا بهو همه تعبدات را قتل سخت
 و همیشه در بحر شاده محبوب و در فقر وصل معشوق مست
 و مد پویش هست و خواهد بود ای جانمن موت عام دیگر
 و موت خاص دیگر موت عام فصل است و موت خاص وصل
 پس مردن خاص عین زندگی است و مردن عام دوری و
 مجبوری است چونکه موت او را است که از حق دور افتاد
 نه او را که بحق نزدیک تر گشت الموت حبس وصل الحیب
 ای الحیب ازین معنی بلکه از غلبه محبت چون بوطه عشق

نقد ذات خود را

میرسد و در بحر حسن معشوق که پانی انداخته غوطه میخورند که در
 قعر به پانی خندان غائب میشوند بجای که تا ابد نام و نشان
 شان هیچ جا بر نمی آید پس موت عاشق کمال استغراق است
 نه که فوت ازین معنی است بایاد عاشقانه که جهان جا میزند
 کاجا ملک الموت نگذرد هرگز بلکه عاشق بیچاره مردم می
 میرد و بهر موتی جای دیگر می باید اینجا کجا موت و کجا حیات
 کاری دیگر خیالی دیگر حالی دیگر موتی دیگر حیات دیگر بموت
 داند که با و میگذرند جان خواهم از خدا نیکی بلکه صد هزار
 تا صد هزار بار بمیرم برابر بار و آنکه فرموده است راست ربی فی
احسن صورت مراد از حسن صورت اشارت به نیکو سیرت است
 و نیکو سیرت ظهور نیست مگر در آئینه حضرت صلی الله علیه و آله و سلم
 پس آنچه دید خود را دید و آنچه یافت خود را یافت زیرا که
 حسن صورت و نیکو سیرت جز در آئینه حضرت ظاهر نیست و تجلیات

اورا پیر

اورا نهایت نیست اما تجلی خاص ظهور ازین است و ظهور
 خاص و جوه حضرت است صلی الله علیه و آله و سلم ازین معنی
 فرموده قل انکم تمحبون الله فالتمتعونی بحبکم الله
 پس محبت حق دکتند مگر به پیروی حبیب و پیروی
 حبیب پیروی مگر در فرمان پیروی جانمن است عشق
 را چهار تخت است و بر هر تختی سلطنت دیگر و امری دیگر
 یکی لا هویت دوم جبروت سوم ملکوت چهارم ناسوت مراد
 از لا هویت سر است و مراد از جبروت روح است و مراد از
ملکوت دل است و مراد از ناسوت تن است پس تن در
 خدمت دل و دل در محبت روح و روح در قربت سر و سر
 در وصلت در هر مقامی ذوقی دیگر از ناسوت در لا هویت
 باشد و از لا هویت کار ناسوت کند غیب بغیب باشد پس بعد
 چنانکه نه غیب را خبر از شامند شام را خبر از غیب سیرت

این سیرت در آئینه حضرت
 صلی الله علیه و آله و سلم
 تجلی می نماید

نشان بی نشان در محض فنا بگره زن اینست آنکه در
 خدای خدا بگویند عین دین است والا نه با خودی خود
 خدا گفتن کو یا الیقین است بیت گر همه عالم صواب تو بود
 تا تو باشی آن عذاب تو بود بقای ایمان چیست یعنی
 بقای محبت در فنائی غیر است یعنی دنیا لکم والعقبه لکم
 والمولی مراد از دنیا تن است و مراد از عقبه جان یعنی این
 بر دور در محبت محبوب فنا سازد انگاه بحد آرسد بس بقای
 محبت در فنائی غیر است و فنا غیر چیست یعنی فنا خود فنا
 خود در دیدن تعالی حق است و بقا حق در لقاء بار است و لقاء
 یار در فنائی اغیار است و فنا اغیار میسر نشود مگر نظر در
 بر ذات و آن چیست یعنی چون عین توئی غیر توئی غیر از تو
 کن نیست و همیشه در حقیق این در بای میستغرق باشد تا بجای
 درین فهم فانی مطلق گردد و آنکه به بقای حق باقی ماند تا

بی نشان

بی سمیع و بی سیه
 نتوان بر خوار
 قالب را هم میتوان گو
 نقاب فراق را هم گوسپن
 نتواند زیرا که تا شوق غالب باشد بی سید پس بواسطه شوق
 نقاب شد چون به بنید فنا شود دیگر حسن معشوق به نهایت است
 چون نهایت معشوق به بنید نقاب است و دیگر حجاب که هست
 غلبه عشق است و هر وقت که خواهد بجانب معشوق نظاره کند
 و محبوب از بی نیازی خود روی بگرداند تا محبوب روی نگرداند
 عاشق هرگز نتواند دیدن دیگر از غلبه شوق اگر معشوق ظاهر
 حضور است فاما چشم عاشق که از غایت شوق سوخته است همان
 شوق عاشق را حجاب شد چنانچه مگویند روزی بدر همچون
 پیش بدر لیلی رفت و گفت که ای برادر در میان ما و شما

بن

ناب

بگر

بی دید

با وجه خویشی چرا لیلی را به فرزندم ندی بدر لیلی گفت ما مجنون
را محض دوست میداریم اما بواسطه غلبه شوق او را نمی دهم
اگر باورنداری امتحان آن کن بدر لیلی لیلی را گفت بیا و در
خود را به بین چون لیلی خواست که بدر آید هنوز از خانه به در
نیامده بود که باد دامن لیلی را برد همین که دامن لیلی در نظر
مجنون آمد مجنون با سپهرش شد بدر لیلی گفت من لم یصبر علی
ذکر لیل لیل حکیم تصبر علی رؤیتها طاقه دیدن روی
تو کراست من مکین کم شده حیرانم پس روئین نغز دیدن
نتوان یعنی ذات را در سرده صفات نظاره توان کرد و آن
چیزت یعنی الان کسری و صفت المومن مرات المومن یعنی
عاشق آئینه معشوق است و معشوق آئینه عاشق اینجا و قنیه
ادق است که بجز درک جان بکنه این نتوان رسید یعنی عشق
عبارت اول است از خود بخود نگر است آئینه معشوق موجب گشت

لی مون

پس معشوق در خود دید عاشق یافت یعنی چون خویش
معاینه کرد عاشق خود گشت پس توجه عاشق به معشوق
مشتاقی معشوق است بر عاشق یعنی بر خود پس عاشق
آئینه معشوق است و معشوق وجه عاشق پس هر چه که
از عاشق است فعل معشوق است و فعل معشوق عین
عشق و عاشق از دیده معشوق در بجز مشاهده محبوب
چنان غوطه خورد است که از خود یاد نمی آرد تا بحدیکه
سر و صورت عشق از عشق در عشق عین عشق گشتند باز هم
قرار نیست زیرا که اگر عشق را قرار بود به عاشق و معشوق
بیدارندی بلکه بذات عشق عین درد است همیشه از اول
تا آخر دریایی ذوق در جوش بود و خواهد بود عاشق
و معشوق کسوت قامت عشق اند چندان درید و چندان
در می کند و چندان از بر می کشد و چندان حابه در خانه قدر

تجمل کمال

موجود اند از آمدن و رفتن هیچ احتیاجی ندادند **بیت**
 گر بگردم مرکب من من غیرم هیچگاه مرکب دیگر نیایم تا بد
 کردم سوار از ای غنچه گلستان محبت و ای گل گلزار وحدت
 و ای نوباد و بوسه وصلت از آن گاه که گل جمالت در
 صحن گلشن جهان شکفته است چشم عاشق بلبل بهوای
 تمام آن یکدم خفته است و غنچه لب مشتاقش خیال
 بر جلالش خجسته است که تا ابد بر بوی آن نگران و مست
 است از آن گاه که از خانه تاریک این روشنی پدید آمد
 آنچه نازیده بود در دیده آمد **بیت** ره پدید آمد چو آدم
 شد پدید زو کلید هر دو عالم شد پدید ای جان من عبودیت
 و ربوبیت این هر دو صفت ذاتی اند و بدین صفتهادر
 ظهور آمد و این هر دو تعبیه در وجود ان لا موجود است
 و مثل این دو حرف چنانچه و او و میم از یک جا برآمده اند

اما

اما اگر در نظر میم آری و او محو می شود و اگر در نظر و او
 داری میم از میان می رود پس حضور ی و او در غایبی میم
 و غایبی و او در ظهور ی میم است پس حضور ی و غایب
 و غایبی او است و در غایبی مظهر او است و مراد از میم
 منبع ماست و مراد از و او و ی است پس این دو صفت
 بر هر چه نظر داری تو بهمانی پس باید که بهر حال نظر بر و او
 باید داشت تا میم فانی صفت باشد اگر عین بنی عین
 است و اگر عین بنی عین است بلکه در عین عین است جمال
 هویت نیست مآخا است تا عروک حسش را بنی حاصل گشت
 پس عبودیت و ربوبیت این هر دو صفت ذاتی اند هر وقتی
 که بر حضرت رسالت بنای صلوات الله علیه و آله کلم تعبیه ربوبیت
 غالب آمدی صفت عبودیت در محو گشت در آن ساعت
 هر چه فرمود آن کلام الله شد و چون بصفت عبودیت باز

چنان در آن کلمه
 است که در آن کلمه
 است که در آن کلمه

در کتب تاریخی و جغرافیایی
از مقام در آنجا آمده است

آمدی در آن وقت هر چه از زبان مبارک صادر میشدی آن احادیث
گشت و مراد از جبرئیل آنست یعنی در میان این دو تعبیه خوابی
که در تعبیه عبودیت آگاهی دهند از حال ربوبیت است و در
غلبه مغفرت ربوبیت گنجایی اولویت نریا که چون در آید و
حال را حاله کم شو گفت و گوی دلاله بلکه در دایره وحده
لا شکر که دلاله چه کار آیدیت در عشق پیام در گنجی خوف
بگو که خوف پیغمبری کرد و بهشت بهشت از آنگاه که در آید وحدت
از عشق خود در جوش آمد و موجهازدن گرفت و از به بهشت
خوبه سکون و به آرام گشت ناگاه غواص از بی در عمیق
به پایان غوطه زد و به تجسس تمام از قعر به زنگ گویی
بیرون آید و بصفا فی لطافت آن هر چه بود روشن
گشت چه فتنه بود که من طه قضا بر انگیزت که گزینش
سیر ناز از این چه شور بود که من طه محبت بر حکم قضا

گوشت
را بر باد

شوری پیدا کرد که سرگسست او را به سرمه ناز سیاه کرد و
مراد از سرگسست عدولیت عشق است و مراد از سرمه ناز
خلیقت عشق است یعنی شاد عشق که از به نهایتی خود
بخود بود چنانکه از غایت میت خبر از هستی خود ندانست
ناگاه من طه قضا از خلوت خانه گشت کثر اخفیا سرگرد
و نغمه فاجیت بگوشتش فرو خواند و به ندای آن اعرف
در بونش آید و سرمه حقیقت محمدی در دیده اش کشید
و عروسی گشت به صد هزار ساز در آینه الان سحر
و صفی جلوه داد و به چشم محبت نگاه کرد عاشق حیران شد
روئی خو گشت و چون از به نهایت جمال بیقرار و به سکون
و به حال گشت نریا در د بتمام اضطراب به بالک به صورت
در عین حضوری در نالش آمد که یا کفایت رب محمد الم خلیف محمد

یعنی چه بودی اگر نبودی استنای یعنی به بودی که در عالم به
دم بودی تا بچندین درد و غم مبتلا نشدی و چه بودی که نگرست
مست ویران سر نه ناز سیه نگردانیدی که تا عالم چنین تنباه
نگشته یعنی هر چند که حسن معشوق در نظر عاشق خوبتر میاید
خراب تر میگرد و این ناله از آری نه بود بلکه از غلبه عشق
بود دیگر مراد از نگرست ذات است و مراد از سر مر صفات
یعنی ذات را در حجاب صفات پنهان ساخت پس این حیای
حجاب نتوان گفت بلکه سر نه ناز است دیگر مراد از نگرست
بیخودی است و مراد از سر نه ناز خودی است زیرا که بیخودی
از خودی زیبا است اگر فراق نبودی قدر وصال ندانستی
و دیگر مراد از نگرست غلبه عشق است و مراد از سر نه ناز
اعراض معشوق است و دیگر مراد از نگرست به نیای محبوب
است و مراد از سر نه ناز ناز عاشق است یعنی ناز معشوق

ناله

بغیر ناز عاشق زیر بند او دیگر مراد از سر نه ناز عشق است
و مراد از ناز مشاطه قضا ارادت حق است و مراد از نگرست
جمع و مراد از سر نه ناز تفرقه است یعنی در ناز و عشق از
شیرینی خود در شور آمد و در علم قدیم مشاطه قضا ندیم
بود بر حکم رضای این شور را در شورش اول و ناز و ایره
جمع متفوق گردانید و از بستر وصال به خاکستر فراق انداخت
از بهر آنکه تا شاه عشق بصفت عاشقی و معشوقی با حسن
خود عشق بازی باز و در دهرمان در میان انداخت
تا سخنهای عجیب و نکتههای غریب حاصل آید پس اگر عشق
نه بودی و غم عشق نه بودی چندان سخن نغز که گفته که
شیدان المثنای الی المده برین ای جانب من
چون چنین پس چندان حیرت آری چندی برابر در دمنده
راست و در دمنده برابر مستمنده راست و مستمنده

برای خداوندی راست و خداوندی بر ایندگی راست
و بندگی بر دانندگی راست و دانندگی بر ایندگی راست
یعنی تا ثناء عشق همیشه بکسوت عاشقی و معشوقی عشق باز
با خود باز پس خدائی و بندگی دویی و جدائی بر آرد و ان تن
و بر رفتن و نشودن راست و الا نه خود بخود نموداری عروس
حسن در پرده معشوقی در جلوه گری آمد و به تجلیات گوناگون
متجلی شد یعنی خود را به شکل جمده جهان بخود نمود و این را
فرقه های تجلی اول است و تجلیات را نهایت نیست هر عاشقی
از و عبارت دیگر گوید و هر عارف از و نشانی دیگر دهد
ای جان من اول فانی بود بی بقائی داشت بی فنا حال
معنائیست با بقائی و فنا نیست بی بقاک فانی است
بی صفای یعنی از بی صفیته در صفت آمده اما اگر صفت بی صفیته
در صفت حاصل کند و اصل باشد و اگر در صفت به صفت ماند

از قول

و از معید به سوی مطلق نه پردارد و مفصلی روح نما خدای که
تا ابد وصال بدست نیاید ای جان من طالب مثل کوه کن
باید تا از نو کاری بر آید یعنی حجاب عزت که مثل کوه است
بر دل طالب پس این حجاب کوپی را هر دم تنی شوق از رخ
مطلوب و نشتر نیست بر دل هستی خود میزند و در بحر فنا غوطه
میخورد و از قریه نشان گوهر بقا بدست آرد ای جان من
چون که خیزد و دست میدارد از غلبه دوستی آن چیز یعنی
در درون جان جایی میکند و همیشه میا جان بی حجاب و جو
میباشد پس چنانکه از جان نزدیک تر است چنانکه ناله و زاری
فراق بی قراری چرا باشد آری عاشق مثل مستقی است
هر چند که منوشد میجوید سیر بی ممکن نداند و از نهایت
تشنگی محبت در بار به قطره نمی شمارد و در عین وصل فراق
پیدا بود و عاشق از معشوق طرفه العین جدا نیست اما از

بی نهایت حسنش بقیامت و ناله یالیت رب محمد الخلق
محمد از دوری نبوی بلکه از محض قربت بوزیرالمهرجانی
نزدیکتر حیران تر دیگر آنکه چون در رشته وحدت گره محمدی
که وحدت است یک یک بیفتاد هر که قصد کرد هیچ نوع نکشاد
ولاچار به هزار ناله و آه زبان عجز نکند که یالیت رب محمد
لم یخلق محمد او مراد ازین گره دل است و مراد از دل آنکه ذات
است که حق سبحانه تعالی چون در آن آئینه نظر میکنند خود را می بیند
چنانچه هست و خود را می بیند چنانچه بود و این گریه است که کس
نکشود و کس نکشد و نخواهد که در هرگز گره نکرده و مگر وقتی
گشاده شود که قیامت قایم گردد و شرح این سخن طول است
فهم من فهم و این گریه است که در گره این گره هیچ
ادراکی مدرک نشد و در غور این هیچ فهمی در نیاید که گشته
تا که این گره و آن گره است هر شوق که هست و هر ذوق که باشد برین

و بیاوردن

و عبارت فراق و وصال هم ازین است و قیاس این گره گشاده
گرد و شوری که هست در کینج عدم افتاده باشد هم برین معنی
است بیت در دور خویش یکد و قدح در کش و برود یعنی
طبع مدار و وصال دوام را عالم آئینه ذات که جمیع صفات
آن ذات درین مراتب حسن بی نهایت او در تجلیات
آمد تا که آئینه عالم قایم است عکس ذات دایم است و قیاس
از پیش نظر ناظر محو شود عکس او در معکوس و درین زمان
قیامت قایم بود بر نقش خود است فتنه نقاشی کس نیست
درین میان تو خوش باش هر چه هست ظهور عشق است آتش
سو عشق است باد اضطراب عشق است آب فناء عشق است
قزار عشق است موت هستی عشق است حیات هوای عشق است
شب خواب عشق است روز بیداری عشق است مسلم حال
عشق است کافر حلال عشق است دنیا کس از عشق است

آخرت گلزار عشق است دوزخ شوق عشق است بیت مادره
توحید خدا هیچ ندانیم جز عشق ندانیم کبر عشق نخواهیم بیت
بیتها در عین نیستی نشانه هستی ساخته اند و بجل خطاب
و قمار به ایستاده اند و هدف تیر بلد ساخته اند ان الله ستر
و نخب التستر عجیب آنکه چون درون و برون همچون بستر
در حریت و مستور از کیست **بیت** حجاب دئی تو هم رویت در
همه حالی نهانی از همه عالم ز پس که پیدائی و مراد از ستر
کنایت از واحدانیت و فردانیت اوست چون بی صفت
و بی انباز است پس عین ظهور مستور است و مراد از خجالت
کنایت از گم شده گانست یعنی دور میدانی آن نرا آنانکه
در ذات پوشیده شده اند و هستی این در خدا غایب گشته
یعنی خدای را بندگانش که بد و بجنند و بد و روند و بد و بینند
و بد و شوند و بد و خورند و بد و گیرند و بد و باشند از غیر درستر اند

و از عالم جان

و از عالم جهان بی خبر اند و در نظرشان جز حق نیست **بیتها**
بیتها ای جانم آنچه شد از برابر من شد و آنچه کرد در برابر من
کرد آنچه لذت من بودم و آنچه هست من هستم و آنچه آید من
باشم و آنچه هست من هستم من نخواستم که ویرانم و می خواست
که ما را بسند پس و عاشق من است و من معشوق ویم بی من
او کجا و بی وی من چه ام یعنی بی این او را شهو نه و بی
وی این را وجه نه از غیب هویت معشوق من در رویت
آمد این همه راز در مکت و این همه سازه بر مکت چون
در پرده من خورادید و از خود خورادید و پند غائب هم
در من و حاضر هم از من بهمه حال ما را در میان میار و مبین
چون اوست همه واردان چون بشک اوست لاشک بکاش و
هر چه از من می آید بی من از من است **بیتها** **بیتها** از آنکه
ربا بجهو را به تارک محبت در ساز او گو گاهی س ز وصال

می نوازد و گاهی در بی ساری فراق می انداخته ازین جهت
هر دم ناله را می شنیدم ای قبول کننده روای خردیاری
هنران وای بدم پروردان ای آنکه از عدم بدم اولوی
و از دم به عدم بری هر دمی که در عدم تو دم میزند بیدم کردی
آنکه بدم وی باشد ای جانمن هر چه از ماکت بر ماست
نه از ما و ما هم دیده بان احوال خویشم ازین جهت همیشه دل
ریشم ای چون تویی من چیستم پس همه تو باشی من کیستم آه
ازین بیچارگی و بیکس آه از مفلسی و بی نوای آه از غریبی و
تنهایی ما ای جانمن از همه سریده بتو پیوستم چون تو چنینی
کنی من کجا هستم و اگر تو بپایند که گیر دستم من بنده توام
پر عیب و معذور گر نزد یکم و گردور به این بد عهد خفا کار
گر نری پای بی وفا هر سیاست که فرمائی سراوارم اما از آنجا
که حد کرم است اگر ازین نوع هزاران صادر شود هیچ است

از باورم

از ما جرم و از تو کرم و جرمم از حد گذشت اما کرم تو
نیکو تره کم نشد آری هر که را غایت تو رهبر است اگر چه
بی ره میرود در راه است ای جانمن در پس هر صافی
فراقی است و از پس هر فراقی و صافی چونکه از فراق جدید
وصال نو حاصل میشود و اگر سبکی حال باشد سیراب گردد
و عاشق را سیرابی ممکن نه ازین جهت هر مقامی را حالی
و هر حالی را مقامی اما قوی اند که در حاصلات مقام نشینند
و قوی اند که در حاصلات مقام بی نشانند آنانکه اهل نشینند
همیشه در شوق اشتیاق و ذوق و درد و سوز زاری و بیقراری
به این احوالها مبتلا اند زیرا که مثل هدیه الابرار بن الهادی
والاستار و آنانکه در حاصلات مقام بی نشانند به این
احوالها هیچ تعلق ندارند فراق و وصال یکسان می پندارند
زیرا که در بحر جمعیت لیس فی الدارین الله هو خود را در میان

نمی آرند و این آن اهل محبت اند و این اهل توحید **بیت**
جانم فدای آن جانیه که در هر دو مکانی ندانم دلا تو خورا
به هم حال در میان میار و مبتد بسجای که تو نباشی حق باشد
و حق بلند است از حق جز حق نخواهد بود و هر چه هست از حق است
و هر چه از حق است بر حق است آری طلب از طلب جداست
اما چون مردم فدایند بجز خدا هیچ نشناسد **بیت**
این بیچاره چه کند هیچ چاره ندانم جز بیچارگی در میدان
ارادت مثل گوی داشته اند و بچوگان قضا قدر بر طرفی
که میخواهد می برد نمیدانم تا کی بحال مقصود رساند با همین
طور سرگردن خواهند داشت ان الله جلیل و کبیر **بیت**
از جلیل پاک است و مراد از پاک بی انباز است یعنی حق
سجانه یعنی پاک بی انباز است و دوست میداند پاکان
بی انباز آنرا و مراد از پاکان عاشقانند که در عشق با

اکثر

او صفت بی انبازی دارند یعنی همیشه در وحدت لا شریک
غرقند و صفت تخلیق با خلق الله در فراق اند یعنی عیب
درد و حاضر از دردی دلشان از غبار غبار ممتلا شده و از
گدازات بشریت بکلی رسته و مراد از پاک پاکان است
که از اندیشه غیر پاک اند همیشه بروی نگاه کنون مشتاق اند
نه پاک طبیعت و با جمال صوری و با حسن ظاهری و حسن صوری
جمال نتوان گفت بلکه اهل جمال آنانند که حیران بروی جانند
ان الله جلیل و کبیر **بیت**
ماکت بس مراد از جمال محبت است رجب میگه محبت است
جمال است آری هر چیز را جمالی است و هیچ چیز نیست که
جمال ندانم زیرا که از آن حس بر سر بقا نیست نصیب
دانم و اما جمال کمال که مقصود ذاتی است اهل آن جمال
گروهی دیگر اند لولا کما اظهر الله بعبیت در شان این

از عالمیان غرض همین است نندک بالسه که باقی حیرانند
ای جانمن هزار جان فدای نام پاک تو باد و بیرنج دل فرا
تو حیاتم مباد و هر دل که در غم تو نبوغشاد همیشه در غم باو
عاشق بیچاره همیشه در فراق است تا که صفت عاشقی و معشوقه
باقیت شاه عشق در میان ساقیت تا که هر سه صفت یک
گردد و مشتاقی با نیست چون مدتی در عین حضور به تماشا
گاشن رویت از خود بی شعور بوم ناگاه باد بجزان بوزید
یکایک بدلم چنین رسید که به تیغ فراق خوراد و پر کاله کردنت
و علا حده ماندن از جانان خود را بیجان کردنت و این
محال که جانان با جان باشد بلکه جان با جانانست و جانان
در جانیست شربت درد تو هر خسته که نوشد و می التفاتی
بمسحا و دم او نکند ای قیده مقصود من و ای آئینه معبود
من آری تا که شربت درد نخشد و محنت تلخی فراق نکشد محبت

باز نماند

شیرین یک رسد چون برسد خسرو عالم گردد آری محبت اگر سهیل
بگوید لوت تنالو البرحتی تنفعو نفعو می اگر ازین خاصه
در باب محبالت چون حوصله بهمت ایشان بلند دید این کشف
بگوید که با نهار رسید دیگرانرا چون قابل آن مقام ندید و غرم
عظیم در ایشان نیافت جریب قابلیت این فرمود یعنی لا تقو
باید بیکم الی التملکته آه این چه آتش است که در خرمن جان
بیجا پرگان افروخته و این چه نمکی است که بر کباب جگر سوزان
ریخته و این چه ناوکی است که بر بدن سیدلان دوشته آه نه
دستی دارم که بدامنش درآورم و نه پای دارم که از گویش
بگیرم بیت لبالبست بخون جگر سپاله ملادمی نخست چنین
شد مگر حوائج ملادمی جانمن صفت عاشقی و معشوقی قدیمست
و همیشه در میدان محبت نربان نیاز صفت عاشقی رب آری
گویند و مدام بر تخت بی نیازی نربان نیاز صفت معشوقی

لن ترانی میفرمود و هر چند ذوق ناز بسبع عاشق جان بازمیرسد
شوق نیاز بیشتر میشد و هر چند که شوق عاشق میدید ذوق
ناز میگرفت تا بحدیکه عجز عاشق رفته رفته بمقام خاک رسید
یعنی چون در کوثر آمد ساز آتش گشت و چون در اضطراب افتاد
با و پیدا شد چون در گذار آمد آب شد و چون در قرار آمد خاک
گشت حد عجز عاشق تا اینجا بود و عبارت از خاک و جو عاشق
است پس خاک که هست هیچ مقام و درجه نخست از جزو برآید
نخست از این جهت مکن در ته قدش فیت و همیشه بصفت
خاک در ته کف پای محبوب میجو چون نیازش بحد رسید ناگاه
از ناز در نواز آمد و خواست تا از ته پاکر شد و از این خاک
کویه در بر کنند و همه را در حکم فرما او نکند اما خاک در ته
قدم محبوب آسایش داشت نمیخواست که مار را بالا کشد
و در شمار آرد و بقوارسانو چون برای غالب مقرر آدم علیه السلام

اعمال

۱۵۲
را حکم شد که کمیت گل بیارید زمین بگویند برآمد از خوخاک
نخید و سر این بود که کار عاشق تا بجایی رسید که معشوق گشت
و معشوق عاشق صفت خواهد داشت و می شد اینجا عاشق در ناز آمد
و معشوق در نیاز و آن ندادن خاک ناز بود نه اعراض پس از غلبه
محبت تن ناز که خود را میرساند از خاک سخت و از نهایت عشق
چنان در بر کشید و سخن اقرب الیه من جبل الوریده هیبت هیبت
از ناگاه که از قریب زن احدیت آفتاب وحدت بر آسمان افتاد
طلوع شده و ظلمات کفر بر پیشانی ظهورش محبوب مطلق گشته و
سیرش تا حد غروب و طیشش تا بمقام نهایت و هر چند که میرود
و بجز خود هیچ نمی یابد باز بر تخت حیرت طلوع میکند و هر دم
بجو قند حقیقی رجوع می یابد اما از نهایت رشک تپانست
یعنی شعاع خورشید که در آئینه های ظلمت برگشته و بر حسب آئینه ظهور می
نمکند در نمودار آمده از این جهت در علی وصال ناله فراق کشید

بایست ب محمد لم یخلق محمدنا گاه از مقام سیواسطند ای ظهور
 برآمده یعنی لا اله الا هو و هو الرحمن الرحیم یعنی نیست چیزی
 غیر من جز من و نسیم من جز تو و نیستی تو مگر همه من و مراد از
 رحمن ظهور حضرت است صلوات الله علیه سلم و مراد از رحیم کنایت
 بنور است که بصحرائی ظهور با انواع ظهور را ظاهر است یعنی اصل
 تویی و مرست فرع است پس بر غیرت که در میان آمده بعد
 باد لطف از میان در رسیده و جمعیت کامل روی غفور راقبان
 حقیقی را آمدند نیست همچنان برقرارند است اما مراد از فنا
 و بقا اثر طلوع و غروب است نه روز نتیجه صحو و سکر است و آنکه
 میگویند العالم متغیر مراد ازین کسوت شاه عشق است
 یعنی کهنه می اندازد و نومی پوشد کل یوم موفی شان بپرس
 شاهد است ای جان من صحو و سکر این هر دو صفت ذاتی اند
 از لایزال بودند ابد ابد خواهند ماند یعنی شاه عشق گاه در

گوی آید

صحو می آید و گاه در سکر میرود و ظهور شمره صحو است و بطون
 نتیجه سکر یعنی چون بکمرود و خفجند چنانچه بعد از نهایت مستی ناپس
 میباشند و چون بصحو می آید بافتاب ظهور عالم را بر نور میکرداند و
 نشان بنی نیک در کسوت این اسرار نهان پیدای آرد و مراد از
 قیامت سکر است و مراد از پیدایش عالم صحو است که است موت
 و حیات هم نتیجه این دو صفت است موت نتیجه سکر است و حیات ثمره
 صحو پس سکر صفت حق است و صحو صفت محمد صلوات الله علیه سلم هر
 بار محمد که خود را خواست خدایا یافت و هر بار که خدا را خواست
 محمد را یافت ای جان من بعضی محو در ذات اند بعضی محو بذات
 بعضی تا یم صفات محبوبانند و آنکه محو باشند در حق مستورند
 و آنکه محبوبانند از حق رسولانند و آنکه محبوبانند از مغز مغنی
 دور اند بیت لبیک تا همه سکر برنده زاب فانت رطب
 تر خورند ای قبه مقصود شتای و ای آفتاب شام عشق

هر که نظر بر لعل یا قوت تو داند جز خون جگر دیگر چه قوت داند
اما چه قوتیست که بجای آن سموت مرساند هر که قدر آن لعل سیر آ
نداند مردم از دیده اشک خون مابد و در طلب آن جانرا مید
احقر شعله **بیت** لعل سیر بجون تشنه لب یا منست در پی دید
آن دادن جان کار منست به تمنای آن تشنه گان چون جان
باید اما از سر سودای آن خیال بدر نرفت و لا این خیال
محال از سر بر کن که باین مراد هیچکس نرسید اگر چه همه درین
آرزو طبعیده اند و همیشه ناله های جان در کشیده اند اما به نهایت
آن نرسیده اند چنانکه سرور انبیا فرماید ما عرفناک حق
معرفت دیگر آنرا چه مجال آن دعوی باشد فرمود کس را نصیب
نیت ز لعلش اگر چه خلق کثرت از میکنند چه راست چون ملکش
هر چند که ترسم اما دکت ازین طلب چون در کشم و درین حال کم
از آن زان نیاید که بر خریدگی بوی خوش خیال کرده بود باند که مایه

آن لعل

آن لعل به بهادریست کی آید ولیکن در زمره خریداران نش
در شعله **بیت** و در چو طوطی شکر سوز خورشید جان شیرین
فدای پرورش **بیت** از نگاه که از روی کمان تا
گوش کشیده و ناوک نگاه را در کشش آلود به آرزوی آن
نزول بیدلان هدف وار گردید و توفیقار مانده است بخدا تم
که بر کدام نش نه خدنگ جان بخش جانانه دل دوزستانه بر آمد
و تا آید میان سینه نیم گذاران نماید تیر خوردگان در روز شمار
علاحد به نمایند و از آن نشانی در آن حیرانی از هم برین
سلامت برآیند یعنی نه غم مل نه هول حشر نه هیت نار نه بجز آن
و حساب هیچ کار ندارند مبین که فارغ از اندیشه اغیار جوان
بار بردار از آن چون چکان برآیند صفت تیر خوردگان نگار بر در خاص
باشد فرمان آید که اینها کشته گان ناوک اندوه من اند حالا هم اینها
من باشم ایشان را بفرود آس علی بر بند نه به او به اسفل کشند چونکه این

از ناز و نور از حور و تصور مستغنی اند جز آن حضور هیچ
 شعور ندارند حق سبحانه تعالی قدرت از سینهای ایشان
 تیر فراق بکشد و به جراحت محرومان زلال مرهم وصال بنهد
 یعنی مومنان را حجت و کافران را سقر و عاشقان را ذات
 جانان ما را و فغان ما جانان را حشر بر کس بقدر قابلیت او
 بود یعنی الناس علی نیا اثم فمنه امروز چون جمال توبی پرده
 ظاهر است در حریم که وعدا فردا بر حسیست آری اگر نور
 شهود محبوب پیش چشم عاشق اینچنین موحود نباشد مرغ
 جان عاشق قفس اجسام را بکشد و پرواز بسوی گلزار
 امکان کند اما در دام وجود وانه شهود حسن نور خود مخوف
 است که در پیچیده آن دانه ساعت مشغول است که الدنیا ساعه
 برین معنی است والا نه معرف من از کجا قفس از کجا مال کرا
 در دیده ام و عاشق را قرب و بعد کعبه و دیر یک نیست زیرا که

در کمال

در پرده صفات مشتاق ذات حبیب است این چنین
 عاشق در عالم نادیده نیست به خدا چه صورت ابروی
 دلکش است و لب کج و گامی اندر که شمعهای توست مرغ
 در صحرای لامکان پرواز بسوی دل داشت چنانکه به هیچ قید
 مقید نمیشد و بدان که کونین التفات نه بخود ازین جهت از دام
 نام و اجسام مطلق آزاد بود و از دانه احتیاج محض بی نیاز
 و لیکن عروس حسنش میل بر نیاید داشت خواست که محتاج
 و مشتاق جمال خود سنان و در پرده من و تو شیوه عشق
 بازی پردان و ناگاه صیاد قضا دانه خلق آدم علی صورت
 در صحن محبت انداخت و دام معشوقی بران فراز کرد
 خد و خال چشم و ابرو هر همه یکجا شدند از برابرش تن معهود
 محضر میشوند چون نظرش برین دانه و دام افتاد بجهت
 عدم در خام نهاد اگر چه از قید ام بوشیا رها اما اگر شمع یا به طایقت

و بتواریسخت یکایک آن آزاد درین قیدشاد و درآمد و حلقه
بندگی در گوشش کرده گفت من هر بنده که آزاد شود شاد شود
من شاد و از آنم که شوم بنده تو بهیبت میباش در مصحف کونین
قصه صفات ذات عین عیالت و کینه اسرار خاص یکیک نیالت
و خواننده را بهر حرفی شرفی دیگر حاصل است و قدر این بلدوت
آن دانند که واصل است و این چنین قاری را اهل القرآن و اهل الله
توان گفت شک نیست که افضل العبادت تلاوت القرآن و آن
حسب یعنی بهیبت گفت یارب همه جا رویت و در جلوه گرفت
مصحف رویت را از همه رو میخوانم ای جان من عجب نیست که گدا
بشاه میل نماید و این عجب که شاه بسوی گدا آید آن شاه
کونین صدر نشین قاپ قوسین از محض کرم چه لطف میفرماید
اللهم احسینی مکیناً و احسرنی فی زمره المسکین الی
آن کدام مکینانند که حسب بهیبت تمنا می کنند

از میان

از مکینان بهیبتیان حق اند که درجه فقری بدرجه عیب رسیدند
چون بدرجه غنیت رسیدند منیت نماند چون منیت بر خیزد انگاه
در زمره مکینان آمیزداری مکین بمثل زمین باید تا
ابهیت اذا اتم الفقر فهو الله بروت ید مکینان امت
آنانند که در خلوت خانه و حلقه کاشتریک که غایب
رحانند مقام مکنت خاک داشت ازین جهت بهیبتی محبت
نور پاک یافت بوجوه عرش و کرسی لوح و قلم و آسمان چرا
خاک ضعیف را نبواند و خلیفه حضرت خوسانو و فرماید
مذاسر عظیم آنچنان بوجوه صالحان و صدیقان علمایان
و عابدان چرا حضرت آرزوی محبت مکینان کند و نخواهد که
اللهم احسینی مکیناً و نگفت که اللهم صالحاً و یا اللهم احسینی
صدیقاً و یا اللهم احسینی عابداً زیرا که اینجا دعوی سست
جائید دعوی است حجابست مقام مکنت لا دعوت است

چنانچه خاک در مسکنت بوجو هیچ دعوی نداشت تا که بصفت
نگردد مسکنین نتوان گفت و خاک از رنج و راحت از رتو
قبول از عزت و خواری مستغنی است و در مسکن مسکنی
ارام دارد که آنجا هیچ توفیق و اقمه نیست در مقام جمیع الجمع
بعینت ذات مستغنی است که هیچ احتیاج در میان نمانده
آری احتیاج صفت موصوف است و آنکه در بحر نیستی غائب
گشت احتیاج از میان برفت پس طایفه مسکنان ندارند
و این ترا جرح حق کس نوریابد اگر چه الولی عرف الولی است
اما ایشان در مقام مسکنت اند مسکنین را نشانه مگر مسکنین
و حضرت راجع تعالی بحال مسکنان آگاه داده بوجو و مسکنت
رسانیده ازین جهت اکثر اوقات حضرت بحضرت معبود
خویش چنین التماس میداشت که اللهم احیني مسکینا و امتنی
مسکینا و احشرنی فی زمرة المسکین و حقیقت حضرت هم مسکن

بجو ازین

بجو ازین جهت مسکنان امت خو را میخواست ^{بسیار} بهشت
دیده ام فدای آن دیده که دید بان دلیر اند عجب آن دیدهای
که خرد بیدار دلدار خواری دیگر ندارند بیت رشکم آید که
کسی سرنگه در تو کند باز گویم که کسی سر نخو اهد بون عجب یاری
که یار تو داری که بیک کر شمه صد هزاران اغیار را در حلقه
باری در آری و بیک غمزه غم از دل غمزدگان بیرون آری
ای آنکه ناخواسته میدی از تو خواستن چه حاجت ای آنکه
در گنج بخشش نظری نداری چندین اجمال چیست ای آنکه
از یاد درآمدگانند و سیکری و از دست رفتگانند بپای فردی فریاد
رس ای آنکه دلهای مشتاقان بهوای تیر تو آماج اندنا کو
در دهر جان شان برسان و از خدنگ دل دوز محروم
مگرد و آنکه قدای محبان از کشتش تو طمان کشته بزه لطف
در حلقه عنایت در آرد ای آنکه تشنگان باو به فراق را به آب عطا

بقای نجش وای آنکه هر ناامیدی را نویدی وصال مرست
بیت ای آنکه در پرده من همه سازد داری وای
آنکه از سازه و توجیه سوزهای مایه راز تراست ای آنکه
بی غم از غمهای قافله غم بر منزل جانم فرمود آرتاشاد
رویم و کوه اندوه بر سرم نه تا بر باد نشویم وای آنکه تیر
محبت بر بند فلجم چنان زن که تا ابد میان سینه نیم گذار باشد
وای از جعبه پر تاب تو به تا بهم وای آنکه از لعل سیراب
تو به آیم وای از خرابی خرابان تو خرابیم وای آنکه در
آتش شوق تو هر دم کبابیم ای خیال من چه خیالهاست که
تو داری و هر خیال که از خیال تو خانی است و هیچ خیال تو
خالی از خیال نیست بلکه در هر خیال خیالی داری و این
عالم خیال خیالی است از خیالها و تو ای عجب غوغا که بخیالی این
خراب حالی را حای نجش و از راحت خودی های دمی خودی

فقه

خوف خفوشی و در خوف سنجید گردانی آنکه از خودی خود با
خواری تا از خوف خو را باشی بمنه و کمال کرمه ای کل کل از
وحدت وای غنچه گلستان مودت وای عند لب شوق و صلت
وای کلید در بسته وای در صدف کونین در یتیم ناسفته وای
سرو باغ دل رسته ای عتق ای قاف بی نشان وای برنده
دل وای دهنده جان از آن گاه که ما بر محبت تو بر دلم نش
زده است هوش از جان برده است و زهر آن هر عضو را چنان
در جوشش اوله که موجهای قاتل متواتر میرسد و در بهم بریم میزند
و چنان میکند که ما را از مای بردای صاحب افسون افروخته
در کارم فرماست خورش حافظ و از جور یار نامه ممکن
ترا که گفت که در روی یار حیران باش حیرانی بر روی یار
جمعیت جاودانی است و بحر نقش و نگار هر چه بینی محض
پریشانی است و بحر دوست هر چه دانی عین نادانی است

دمی که بید دوست برآید نه از پشیمانیست آری آنانکه اسیر زلف
دلدارند فارغ از تفرقه اغیارند و هر چه بر جان شان آرند
از جانان انگارند و در آن محض مصلحت خویندارند اگر باران
بلد بر سرشان بارند هرگز پاپس نیارند بلکه بآنک همل من
فرید برآرند و لاغایب بارش تا حاضر بینی مگس بران اگر
طالب انگبینی و محبت شربت ازین کاسه انگبینی که زهر فاکت است
و حق و فاد از و میخواهد که باطل است منه بر و از خانه گردون بدر
و نان مطلب کین سیه کاسه ناخبر بشد مهمان را از جمعیت
یا رتفرقه این مکاره زال چه پردارم چون دیده دل قضا
و قدر دارم کسب این کاسه و مکر این زال در میان چه آرام زیر آرم
چشم بر لعل شکر بار آورم ای جانمن این خاک ضعیف
را چه زهره آن دم محبت تو زند که بنه را لودگی آلوده اما
چون لطف تو این را گستاخ کرده و ترس تکلیف از دل این

ملی کرده

کلی برده آری از نگاه که طوق شوق بچشم و کجونه در
گردنش اخذاقتند و بکند اشتیاق ان المثلثا الی المدهرین
نخو کشیده از پیاله انت عبیدی عاشقان عاشق نک
پوشش برده لاچار پروانه شمع جمال خور افدای سازد
و این از وی نیست بلکه کل شینه بر جمع الی اهله باری آید
ای جانمن هر که با تش محبت تو سوخته است بکته از ل است
و هر که باب محبت تو سیریت نشسته ابد است و هر که بار زو
کف پائی تو افتاده در خاکست قدمش بر سر رفت افلاک است
ای در دریای بیکیان ای زنی بی زنی و ای معلوم علم
قدیم و ای بادشاه مطلق را ندیم و ای غواص بحر کریم و ای
از نور حسن تو گشت نعیم و ای شرار شوق تو شد جیم و ای
روشنی اسلام از نور تو و ای آنکه همه جوانی روئی تو بهیات
همیشه چون ملل حقیقت محمدی با سنا مغرب آدم شهوت و در

مغواران ملائکة هم سر جوی بردند و آنکه در ظهور آن نور فرو
نگرد و داغ آن علیک یعنی الی یوم الدین بر دوشم چون هلال
حقیقت محمدی که نهالش در باغ سپردند نقطه نبوت سر برود
بر چیز نوری دیگر زیر میکرد و فضلنا بعضهم علی بعض کنایت
از حقها و حضرت صاحب الله علیه و آله و سلم پس روز بروز اهل شد
گرفت آمد آمد تا با آسمان مشرق عبد الله بر آمد بی نقصانی
زوال بدر کمال ظلم شده و قمر سمایی بر آن زیبایی خود را نشان
کرد دوستان چون دیدند بخدا رسیدند و دشمنان در چنین
بارعام بکام دل نرسیدند زیرا که اهل ختم الله علی قلوبهم و
عما سمعهم و علی البصائر بودند چون بنیائی شان قابل آن نور
نبو لا چار در نار فراق افتادند پس اینجا طلوع عروج آن نور
که از هلال تا بدر کمال خود را تمام نمود بعد ازین حال در غروب
نزول است یعنی روز بروز آن حق خود تر خود تر شده می آید

علیکم السلام

۱۷۱
کل یوم بهتر ازین معنی است چون رفته رفته به پائین غروب
رسد کدی که مطلق هیچ در میان نماند و دو قمر محمدی تمام شود
قیامت قائم گردد و گوینده الله بر زمین باشد قیامت نخواهد
آمد پس گوینده الله محمد الرسول الله صلی الله علیه و سلم و محمد بن
دیکر نه بند و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین سبحان الله
چه رحمت است که عین رحیم آمد و چه رحمت است که بر همه کریم آمد و چه
رحمت است که از حلقه کند گرم او هیچ کس بیرون نماند چونکه ظهور
حضرت به نزول رحمت مطلق اوست بر جا نیک رحمت مطلق رب
جلیل است به اهل نعیم می باید بیست و بیست از آنگاه که این
رحمت رحیم بر عالم سقیم نزول شده است از طفیل این رحمت رحمت
معاصی عاصیان کلی برخاست و مطیعان را مقبول درگاه خود
سخت و گمراهان را بر راه راست آگاه داد و ظلمت حجاب کفر
و شرک روی لبوی عدم نهاد آری چون شمع جمال محمدی افروخته

شد پروانه ماسوی الله در کوچه شد شعر بلغ العلم لکماله
 کشف الدجاء بحاله حست جمع خصانه صلوة علیه وآله و شمع جمال
 مصطفوی درین جهان پیر زمان بعینه موجود است که آن را محمد
 الزمان گویند و بر روشنی آن همه بر راه راست میروند و عالم بنور
 اسلام منور می باشد و آن شهبود درین حد و دیکسوبح حسن
 عین موجود است با الله براه تکلف نمی بوییم چشم جانی بنیم الفاء
 میگویم در هر عصر و هر زمان نشانه آن یک کس قایم مقام بعینه
 خواهد بود و قیقه که آن شمع ازین جمع برداشته شود کار قیامت
 که هست ساخته شود آری چون نوشته در میان نباشد برایتان
 چه کار آیند بی تو اصل وجود آمدی در نخست تا ذکر بر چه موجود شد
 فرع است آری اصل وجود وجود حضرت صلا الله علیه و سلم دیگر
 هر چه هست فرع او است پس هیچ فرعی از اصل خود جدا نماند بلکه
 بسوی که اصل کشیده شود فرع هم همراه باید انبیا مکمل منبیا بد

بسم الله

که چرامؤمنان در حست و کافران در سعیر در آیند ای جانمن
 شایع عشق بد و صفت موصوف است حلال و جمال بد و دو تقیه
 و بچهار ترکیب در ملک و جود سلطنت میکند و مراد از جمال
 و حلال شوق و ذوق است فرح و حزن عبارت هم از است
 العشق عیش و طیش نتیجه حلال و جمال است مسلمان ظهور
 جمال اند و کافران ظهور حلال مراد از مسلم روح است و مراد
 از کافر نفس پس جبلت نفس مذموم است و جبلت روح محمود
 و هر کس ملتفت بصفت خویش است کشف بکشف لطیف بلطیف
 بعینه جلای را جلای خوشتر و جمالی را جمالی بهتر مراد از بهشت
 صفت حمیده که ممکن روح است و مراد از دوزخ صفت ذمیه
 که وطن نفس مذموم است پس هر یک بوطن خویش قرار می دارند
 و دل که هست در میان این دو عاشق یک خوانده و یکی رانده
 مغشوق صفت است هیچ یک را محروم نمیکند چونکه هر دو مشتاق

روی معشوق دل هستند و در کشتن اند ازین حیثیت دل گاه
بصفت حمیده می آید و گاه بصفت ذمیه می رود و در حمیده عیب است
و در ذمیه طیش و آن قرب است و این بعد و درین سری عظیم است
ازین معنی است که ماضع الله فهو خیر اما چون دل معشوق
در سیر عشق می آید محض وصال است و آنجا عیش و طیش قرب
بعد از آنجایی نیست آنجا خود بخود با عاشق خود خوشتر میباشد
فرد در صومعه را هد و در خلوت حافظ از گوشه ابرو تو محراب
و عاقبت به بیات بهشت از انگاه که سرگویی خود چو کمان زلف
توسه بدم خود را از اختیار خود برون بدم حالا این سرگردانی
من تودانی که چه پرینه است ای جانمن تودانی که چه پرینه
است ای جانمن بسیار انداختی حالا با نیام ساز یعنی از محض
غباریت چو کمان زلف بر میدانی روی خود کس و گوی کرم را تالاب
حال رسان بمنه و کمال کرمه ای جانمن بقا در صفا است و فناء

گذر تنهایی

گذر تنهایی با خداست رفیق ما خضر بقا و صفا حیثیت یعنی جایی
که صفاست آنجا نه دین و نه دنیا نه کفر و نه اسلام نه خیر و نه شر
نه نفس نه شیطان نه بهشت نه دوزخ نه رجا نه خوف نه غم نه امل
نه موت جز ذوق ذات آنجا هیچ نیست یعنی لا اله الا هو و هو
رب العرش العظیم مراد از عرش عظیم دست مراد از دل علم قدیم
است مراد از علم قدیم حقیقت خفرت صلی الله علیه و سلم فناء در
گذر حیثیت یعنی جایی که گذراست همه است آنجا حیثیت یعنی کل
شئی و لک تنهایی با خداست یعنی جزا هیچ نه بنید و جزا و
هیچ نخواهد یعنی خود را در خدا فرو موکش کردن است معراج
سر عارفان جز خدا هیچ نیست تا سر سلامت فی الوحدة در مفهوم
آید و الا نه در تفرقه الافات بین الاثنین حیران ماند رفیق
ما خضر حیثیت یعنی با هر که نشیند عین بنید یعنی طنوبا المومنین خیرا
مکالمه باید که در هر پرده ظهور نظر بر مقصود خود دارد و این و آن را

در میان نیاید تا مقبول حق باشد مرد باید تا باشد
شناس اگر چه بیند شاه را در حد لباس دیگر آنکه مراد از رفیق
محبت است بی رفیقی محبت قدم در راه عشق نتوان نهاد این
معنی است که الرفیق ثم الطریق پس باید که همه حال تسلیم
رفیق محبت باشد تا التواء بینی و بینک در میان نیاید
اگر ناری خوشتن دم من بکشد شکست ببار و با خوشتن
اگر حیات در تقایست اما واقف را و اگر چه در ناز تو
راز نه است اما عاشق راست بیست بیست ای تاریک
جان پرور من و ای در ظلمت جهانی انجیوان تویی شاه
سرور من شک نیست هر که رویت بیند با خضر نشیند ای
جانبین روشنی دیدنی از شعاع آن رخ روشن روشنست
والا نه ازین سیاه بران رخ که گلزار مشتاقانست نگاه
توان کرد اما طرفه روشنی که در سایه ای جا کرده است و کیست

که درین تاریکی

که درین تاریکی به آن روشنی شناسا گردد ای جانبین
اگر چه در چشم چشمه انجیوان است اما خضر باید که انجیر
و از آن چشمه قطره بخشد تا علم حیات تا ابد بر کشد آنرا که
در شراب این شربت اندر ساعت کاش محبت مالا مال در
میکنند نصیب خود از همه می برند بلکه ساقی شراب هدیه
در یک خانه درند **فرد** در خوف غلظم که من چه نام معشوقم
و عاشقم کدام شاه خلوت خانه غیب بیست سالها در
وصل غرق بود ناگاه از برابر ذوق گفتگو و فراق آمد تمام
شوق در میدان محبت نعره زنان برق وارید ارشد و از
محض نابودگی که بیو آمد برابر مقصود معرفت والای ازین
وجوه موجود شدن هیچ سعه نبوی بعینه و ما خلقت الحین
والانس الالیعبد والای آمدنم از عدم بر چه بود و آنچه
در کشت کن در آمده است فانی نیست چگونه فانی گردد و چو بقا از

باقی داند و آنکه حکم است کل شیئی لاک الا وجهه مراد ازین
نفی فهم ماسوی است که نیست چیزی غیر حق جز حق بیت چون
جمالش صد هزاران روی داشت کرد در هر ذره دیداری دیگر و ما
من غایت فی السماء والارض الا فی کتاب مبین نیست
بسیج خیز در آسمان و زمین مگر آنکه نبشته شده است در لوح محفوظ
و مراد از لوح محفوظ دل است و دل جای حق است یعنی قلب المؤمن
بیت الله تعالی و مراد از آسمان و زمین ظاهر و باطن است یعنی
اولی و ظهور است و هو الله فی السموات و فی الارض پس
مراد از دن علم قدیم است و مراد از علم قدیم معلوم است و مراد
معلوم عالم است یعنی در علم عالم معلوم نبوه جز عالم هو الاول
هو الآخر هو الباطن یعنی در علم قدیم خود خود را داشت
و آنکه مگویند العلم نقطه مراد از نقطه حقیقت محمد است و مراد
از حقیقت محمد وحدت است مراد از وحدت دلست و بر دل رسیده

مشکلی ازیم

مشکلی اگر چه پرس در خود و خود میرسد اما بنهایتش هیچکس و توقف
نیست زیرا که دل که هست نسخه علم الهی است و هر دو کون حرفیت
ازین نسخه و دل که هست در دریای بی انت و هر ماهیتی
که بعد دل داد و هر مشکلی که هست دل کش دو بر سری که داشت
در دل نهاد دل دریای است محیط که پایان نداند و هر خواهی بقدر
قوت خویش درین بحر غوطه زده است و بمقدار ادراک خواهی
نغمه است اما بجز گوهری ما عرفناک به کسش نرسیده است
آری چون عمیقش پایان نداند رسیدنش یا نداند ازین
جهت حضرت اکثر اوقات بحضرت معصوم خویش التماس می داشت
که رب زدنی علما و قاب توسین او ادنی کنایت از دل است
یعنی ذات میان صفات مقصود همین دلست و هم از شیئی است
که فادخلی فی عبادی و ادخلی حبشی یعنی در آید در دلهای
پیندگان من تا در آید در بهشت هم ازین معنی است که میفرماید

بیت مدار خوار دی را اگر چه چوار بود که بس غریز نیست دل در آ
خواری ای آفتاب معنی در برج اوج تو ظهور وای از روشن
رخت عالم بر نور وای از یاد تو شهر دل معمور وای از سبزه
گشت معبود و آنکه بود بی سبزه از عشقت آمد بوجوه وای
و جود تو مقصود هر موجد وای یاد تو دل و جادای صفا وای
رویتو بسیاری عشق را اما مدتها و ما و را همیشه است بقا و لقا
هر که سر داد در محبت مصطفی صلی الله علیه و سلم وای آنکه از سخن
تو همه رخ و شر وای از برای تو همه در جوش وای از جام
تو همه مد هوش وای از بیت تو همه خاموش بیت ما روی
ترا قید جان ساخته ایم بر نطف غمش هر دو جهان خسته ایم ای
جان من مایه جانم که باب محبت تو خورده است بیرون مکش
و این حیف بروی روان مدار و عند لیب رحم که بر گل رخسار تو
واله و شید است حجاب در میان که طاق آن ندانم و مرغ دلم

که بگوئی

که بر سواي تو پروبال میزند بنا و کنایه امیدی او را مدور
چون حیاتش بقربت وای با تش فرقت مسوزای در خوبی
بی همتا بر خراب شده خویش نظری انداز وای مایه دازیب
زکوة حسن بکیش و بخت حق دیده ای مراد به که بهتر ازین مستحق
غریب در عالم کم یابی ای دستگیر از دست رفقه را دست گیر از پا
در آمده را از خاکش برگزین بیت بر لب نشسته مابین و مدار آب
دریغ هرگز نشسته خور و از خاکش برگزین بیت همیشه از نگاه که
از وطن گشت کنتر از مخفیا بیرون شده و کسوت خلق آدم علی صورت
در بر فکنده و از منزل گاه ازل الازل قدم بر راه ظهور نهاده
و در خرام حسن بعد هزار ساز کامیاب و ناز بر داکشته تا بمقصد
ابد ابد ابرامان اما بر گامی جلوه دیگر و بهر قدمی حسنی و نوحه
ازین خرام فرار و آرام از دل بدیلان رسیده و عالم که در فنا و
بقا است نتیجه خرام او است بیت قدر فنا تو ام صبر قرار از دل برد

الله الله بقدست این چه خرامست ترا مراد از قد دالت
کلی من علیها فان و یقی وجه ربک ذو الجلال والاکرام
و مراد از خرام صفات یعنی کل یوم هو فی شان یعنی
در ظهور قیام قامت او همه قامتهاست و در نظارگی
ز قمار حسن او همه است یعنی در هر زمانی شایسته دیگران
فنا و بقایم و هم است یعنی چه فنا میشود قیام قامت او
همچنان قایم ظهور حسن او همچنان دایم یعنی یوزنی که بود
بهمن وزن نموده چنانچه خود در سر زمانه همچنان موجود است
اگر نفعی که چه میگویم معذور دارای جان من هر که خود در قلم است
از خط و صواب بی فهم است او همیشه در دایره امن حیم
است اگر چه همه خود در قلم اند اما بی وقوف این معنی دایم
درالم اند یعنی از تفرقه خود بینی همیشه در مقام اندای جان
صاف از بی همه را بخیرانی ارادت وزن کرده فرستاده است

که از آن

که از آن یک نه کم و بیش نکرد و چنانچه بودست و چنانچه هست
خواهد بود هیچ تفرقه واقع نیست اگر فردا از ما پرسد چه اوله
گویم آنچه داده بودی یعنی چون من هیچم از من هیچ نخواه
هیات بهت ازین چه فهمیدی که قل الروح من امر ربی یعنی
او است در هر چه هست امر او است چون حکم شد که شونده مانده
ام اگر چه نیستیم و نبودیم ما قلمیم در دست کاتب لایزال ازین
جهت بر ما هیچ و بال نیست ما حرفیم بر ورق تقدیر ازین
جهت تدبیر نداریم ما شاگرد استاد قضا نیستیم زبان از خود
نمی کشیم بیت در لب نشسته طوطی صفتم دانسته اند با هر چه استاد
از ل گفت بگو میگویم اگر ساز ما داری بسوزند اگر سوزنا
خواهی با خود ساز و اگر حال ما خواهی بکنند اقبال و اگر
قرب ما میخواهی در آتش در آسروانه وار و اگر نه همچو مگس
است افکونی از دور بحال یا قادر بر همه کاره مگس هستیم را

باز کن و صغیر عقلم را در جنگ آروا بمن محبت بر سنگ دلم زن
 تا آتش عشق سرزند و هر چه غیرت است بسوزد و خاکستر کند
 و جوهر عین علم سر بر کشد و بر حرف غیر قلم در کشد سبت
 منتظر انرا بلب آمد نفس ای ز تو فریاد که فریاد رس
میست **میست** اگر چه به هیچ صورت ترا نتوان یافت و لکن
 بهر صورت جز با تو نتوان سخت و به هیچ صورت به حضور
 ظهورت ممکن ندانم و هر که در هر صورت با معنی تو جان
 داد به هیچ صورت که در میان نمیبیند و هر چند که بصورت
 دور بمعنا نزدیک چون بمعنا نزدیک بصورت تا هم دور نتوان
 گفت چونکه صورت بی معنی نام ندانم و معنی بی صورت قیام
 ندانم **بیت** جها صورت است و معنی دو است و بمعنی نظر
 کنی همه او است ای جان من شروع کلام الله اول کلمه الم است
 و آخر کلمه احد و حرف اول الف است و حرف آخر دال مراد

از الف

از الف احد است یعنی بصفت احدیت دائمی است قائمیت
 مراد از مسلم است دیگر مراد از الف ازل است و مراد از دال ابد
 و مراد از ابد احد است یعنی ابد را پایان نیست مگر وقتی که
 احد گردد پس جدا به احد است یعنی چنانچه از وحدت بکثرت آمد
 چون باز از کثرت بوحدهت رود احد گردد ابدانیت از روی
 معنی ازل و ابد یکی است یعنی مراد حق تعالی که کائنات
 آخر همان یافت همین که از یک هزاران برداشت پس کلمه
 اول قرآن سه حرف است یعنی الم و آخر هم سه حرف است
 یعنی شروع از عشق و ختم بر عشق هو لا اول هو الا آخر سلم
 انیت یعنی الله محمد و این سنی سیپاره شرح عشق است
 ده ده سیپاره بیک حرف تعلق دارد و سنی سنی هزار سخن
 بده ده سیپاره تعلق دالو پس سنی هزار سخن تعلق بزبان
 دالو و سنی هزار سخن تعلق بر دالو و آنکه تعلق بدل دالو

در انجمنیت

طریقت است و آنکه تعالی بر او حقیقت است و وجه آدمی هم
منقسم به سه قسم است تن و دل و جان تن در خدمت شرعیست
است و دل در محبت که طریقت است و جان در وصلت که حقیقت
است پس بی خدمت محبت ممکن فی و بی محبت وصلت محال
پس اصل همین شرعیست است ازین معنی است بیت که گوید در
شرعیست راسخ آید حقیقت راه بروی غمگشاید و ^و ^{الوجه}
هم به صفت موصوف است یعنی حلال و جمال و ذات ازین
معنی است که الایمان بین الخوف والرجاء مراد از خوف
حلال است و مراد از رجاء جمال است و مراد از ایمان محبت
دات است پس اول کلمه کلام الله که سه حرف است و آخر هم سه
درین هم سری عظیم است بقلم رست کی آید مگر بمو فهمد که
عرف من ذات پس مراد از الف ازل است و مراد از دال ابد
است و ازل ابد جاها اند در میدان محنت و درین میدان

نویس

شاه عشق بصفه عاشقی و معشوقی چو گمان محبت گوی
معرفت می باز دود در محرائی ظهور از الف الف گشت برای
ذوق چو گمان بازی چون آن شهوار گوی معرفت را بهشت
حال رساند ازل به ابد رسد عدد بر طرف شوق الله احد گردد
قیامت قایم گردد و حضرت که یک انگشت بر آوله بود پس این بود
ای جانمن شاه عشق را ازل سر است و ابد با چون خواست که
خود را بیدار خواب مستی بیدار شد از سر تا پا خود را دید
بیسرو پاشت و از نهایت خوبی خرابی در جانش افتاد و این
صفت چرخ که در چرخ است این هم اثر خویش شاه عشق است
ظهور که هست بیداری عشق است بطون خواب و بی موت و
حیات هم نتیجه این دو صفت است و قیامت زن خواب است
و ظهورات عالم اثر بیداری است مراد از خواب و بیداری
کنایت از صحو و سکر است یعنی شاه عشق گاه در سکر می رود و گاه

در صحنی آید بقائش آن صحت و فنا نتیجه سکر ازین معنی است
بیت گر گویم شرح حال خویش را که همچو سبزه باران رومده ام
ولا از توفه کثرت متوق مباش و این کثرت را عین وحدت
انکار زیرا که چون از انبار احدیت دانه وحدت بر تو کشید
و در کشت واحدیت بکارید از یک هزاران دیدنیست
عجیبی بوی که چندین بوئیهای بوی آن بی بوست عجیبی رنگی
که چندین رنگهای رنگ آن بی رنگ است عجیبی نشانی که
چندین نشانیهای نشانی آن بی نشانیست عجیبی نهانی که چندین
عیانهای عیانست عجیبی زبانی که چندین بیانیهای آن
بی بیانست عجیبی زبانی که بمعنی دیگر است یا نه
عجیب معنی که بهر صورت نشانی دیگری نماید اما از توفه صورت
بجمیع معنی رسید محال و چون بمعنی رسد جانی باید چگونه
جانی که در هر صورت صورت نشانی دهد و آن چیست یعنی اول

الکثره

گم شدند در ذات پس یافتن است و جو خود در هر
موجودات و اینجا بچشمه حیات رسد که هرگز فنا پذیرد
و این دقیقه نیست که بکنه این نتوان رسید مگر بقاییت
خاص بیت راست بین را نظر راست بمقصود رسید
احول از چشم دو بین در طمع خام افتاد ای جامن
روح و قالب چنان در محبت یک لخت گشته اند که هرگز
جدا نخواهند شد هر چند که ظاهراً از ظهور فنا می پذیرد
فنا نمی شود بلکه ابد ابد ابر صفتی که هست بهیچ صفت
خواهد ماند و این هر چهار صفت در صفت خود خواهد رفت
و خلاصه در خلاصه هر چه بطن اصلی خود قرار خواهند
گرفت اما صفت آشنائی که سالها در میان خود محبت و
صحبت داشته اند هرگز نخواهد رفت صفت خودی باقی
خواهد بود اما در میان خودی فرقی است که خودی بخداداد

و کی خضوعی بخود داند پس در هر محبتی که میرند و در هر فتنی که
 میباشد بهمون جا میروند و بهمون خیزد و بهمون باشد کما
 تعیشون عمرتون و کما تبعثون و کما تخرجون بلکه از روی معنی
 این را موت نیست زیرا که از مقید مطلق میرود هر صفت که در
 مقید حاصل کرده است در مطلق بهیچ حال نخواهد بود پس محبت
 فانی صفت اند بخیر و بی هیچ غمید اند لاچارانجام بخیر و بی
 هیچ غمید اینجا از و انجاد و روحش ایشان در دایره حال
 خواهد شد و حشر دیگران در صحرائی فراق خواهد بود یعنی
 کافران را دوزخ و مومنان را بهشت عاشقان را ذات معراج
 جانان ما را و جان ما جانان را ای پیغمبر از غمها از آن گاه
 که غم تو همدم منست همچون فارغ از غمهای در عالم کم است
 دلی که در غم تو شاد نیست شاد مباد بلکه پیغمبر تو شادی
 هر دو جهان بر باد است ای آنکه قیام جانم بر باد نام تو هست

وای آنکه

منزیه

وای آنکه رواق و هجوم نشان بام تو هست ای ساقی این
 خرابی باده فی باقی مخور جام تو هست هیبتا هیبتا عجب دلی
 که با تو همراز است عجب بافی که بوی تو و از است عجب جانی که
 جایی جانانست آنکه جان بی جانان باشد بیت عاشقم گریه
 تو آواز دهمی جان مرا دوست از سینه آواز بر آید که منم آن
 الله لا تغفر ان ریکر ما دون ذالک لمن ین یعنی همه گناهان
 تو عفو کنم اگر بگوشت چشم خاطر بدگیری میل کنی هرگز نه بخشم
 ازین معلوم میشود که کمال محبت میخواهد آری دندان حبیب
 شکستن و بر خلیل مگر عفو و آره بر سر ذکر یا کشید این همه
 اثر غیرت اوست اگر غیرت حق در کار نبودی هیچ یک بر راه
 نماندی پس غیرت معشوق بجدلیست که عاشق او با غیرت
 آمیزد و غیرت عاشق بجدلیست که خود از میان بر خیزد آری که
 جایی مشاهده یار است دیده و دل اغیار است غیرت از

چشم برم رویتو دیدن ندیم گوش را نیز کلام تو شنید ندیم
ای جان من محبت از غیرت دالسته میشود از غیرت حمل بغیرت نمی
توان کرد زیرا که غیرت لوازم محبت است بلکه غیرت که هست محض
محبت است ازین معنی حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله وسلم
فرمود که انا غیور والله غیر منی پس غیرت ثمره ایمانست آری
اگر سوز غیرت نبودی کوههای حجاب سوخته نشدی از خان و مانا
بدر شدن از دنیا و دین حد رکودن از تن و حال سفر کردن
این همه نتیجه غیرتست و ناله بالیت رب محمد لم یخلق محمدا
از غیرت بود و وجود که حق در حقش فرمود لولیک لما اظهره
الربوبیت اما چون بگوش دلش ناله رب انی از بر گوشه
رسید و صد هزار مستاقان رخ زیبا و او را دید ازین جهت تعلم
سوز غیرت از سینه اش سر کشید همین که فغانی خود طلبید و الا نه
از آن سوز همه را خاکستر کرد اندی اما چون حقیقتش رحمت الله علی

لو از

مبعوز از هیچکس نخواست همین که خور از میان برداشتن خواست
ناله بگوش جانش فرو خوندندی که ای حبیب دل مانند گی مکن
که اگر چه همه عاشقانند اما من عاشق تو ام و هر عاشقی که از
تو برتر جوید همیشه در بادیه اسفل الالفین پوید چنانچه
ابوسینا از درج حضرت برتر خواست ناله طباخچه مصطفوی
بر خاکست یافت آنچه یافت پس حق هر حقی می باید داشت تا دور
محبت ساز و بار بر خوردار باشد ای جان من محبت که هر چه با
دالو ازین جهت غیرت باری آرد و هر محبی بدرج خود قرار می
دالو و محبت که هست امانت حق است چون در حق حقیقتش
حق دیگر را مستحق آن حق گرداند خیانت باشد و لکن همیشه
در محبت باید است معشوقست و الا نه غیرت عاشق بیچاره
میپوده است و انهای عاشقان در روز قیامت چنان می شود
که هیچ یک دیگری خبر نباشد و الا نه با تش غیرت سوخته شوند

بس معنوق که هست حق هر حقها می شناسد معنوق را در خرقه طاعت
او بره متجلی میکند اما مقامی است که آنجا غیرت کار ندارد
و آن مقام را منقطع العبائر گویند جبرئیل را آنجا گنجی نه
محمد را آنجا آشنای نه زیرا که آن مقامی است که آنجا دو تائی
نه و این کمال کمال حضرت است صلی الله علیه و سلم کی مع الله
وقت آنجا بود و باین عروج هیچ کس نرسیده مگر وای
جانمن حیرت و غیرت در دایره محبت است که شاه عشق در
لباس عاشقی و معشوقی باین احوالها مبتلاست هر روز
و هر ساری و هر عبارتی که هست اینجا است زیرا که این مقام
ذوق شوق است عشق عیش و طیش ازین معنی است
و هو ارحم الراحمین تو چنین و من مفلس بنوا بر دشمن
و مردم بر آستانه می مالم چنین ای شاه شاهان بلطف
سوی گدایه بینی و هیچ در میان میار چنان چنین بیچاره

الفرقة از دل

رفت از دل و دین و در باب غریبان حکم است چنین که ادعوی
فاستجب لکم ای خوانان من نمی بینی که و هو معکم انما کنتم وای غریب
گلزار فاذکرونی عیدانی که با تو اذکر کم ای عاشق زار من وای
جوانا بار من وای مشتاق دیدار من ملک واقف از ریش تو و کس
موافق در کیش تو ازین جهت فتم وجه الله در پیش تو نمیدانم که
دل فلک و محرونی و در شوق لقاء محبونی اما هر چند که محبونی
تا خوراکم نکشی رخ دل فرای چون بینی بیت نقاب پرده ندارد
نگار دل کش ماه تو خود حجاب بخوی حافظ از میان برخیز ای امشب
عالم تاب یکایک بر او ظلمت کوشام مرا نهان گردان تا که رخ آفتاب
تو طلوع شود ظلمت شب خودی من هرگز از میان نرود بایقا در
بر همه کاره ای آنکه شب را روز کنند و روز را شب آورنده و آنکه
آسمان را بی ستون دارند و زمین را بر آب گستراننده و از آب
صورت سازنده و در صورت معنی نماینده و در معنی جانیه بخشاینده

ای راست آرنده کارهای بی من و بی کار من ساز و مهم چنان
آخر کن که ما هم ندانم که چون کردی و مهم همین است که چون
تویی هم تو باشی **بیت** مشتاق آفتاب جمال محمدیم ما بنده
محمد و آل محمدیم از آفتاب که کلید گنج مخفی لا اله الا الله
محمد رسول الله بدست خاص داد و گوهر ایمان که توحید صرف
است در نظر عالم کن و حبیب الله بنی الله رسول الله الله
و محمد یعنی و جوهر حضرت ظهور خاص است و عالم ظهور حضرت
است پس بر روی زمین است همه را دوست می باید داشت چونکه
خرج از اصل جانش بدست و خور و در حجاب شرک نباید انداخت
ازین معنی عارفان بهر چه کلام از او محبوبان بخار دل از اراده اماره و
از کلام نگارند محبوبان کفر و اسلام می بیند عاشقان جمال دوست
اسلام چیست روش خوشتر کفر چیست زلفش ابتر شیطان چیست
خالش سیاه تر جلالتش چیست چشمان خنجر جمالش چیست

بهمانی

لبه اش شکر گری چیست ابروان کثر تر راستی چیست قدش
صنوبر یعنی بر چه است ظهور مبین و مسیره است **بیت** یعنی
از سر تا خنجرش خوشتر سر تا ناخن پایت سر از سر تا زنی بیغم
بیت چون شمع جمال محمدی پیدا شد پروانه عالم
برخش شیدا شد همه در ظلمت کفر حیران بودند ناگاه از گرم
اله خورشید ذرات آن شاه در ظلمات صفات طلوع شده
هم از افات ممات حجاب نجات یافتند و از نور شناخت
جمیات ابدی رسیدند اما هر که با شیمال سکان او نگشت
استخوانی از آن خوان نصیب می نیامد و آنکه در رنگ او نماند
است او را ثانی نتوان گفت **بیت** بودند احمد و علی یک
در چشم احوالان دو آمد مراد از علی ولی اند که قدم بر قدم
و یک کلی نهاده اند العلماء و امتی کاتبان بنی اسرائیل
ایش ننداری دادند نبوت که در گشت عالم کاشتن دارند

ایک دانه انبار ساختند نه که دانه را از عالم برداشتن بلکه
از نور نبوت هزاران شمع شمع افروختند الشیخ فی قوت
کما انبی فی اعمته برین معنی است بیت هر که بر جمال
آفتاب تو مشتاق نیست همیشه در ظلمت گرفتار یک باد هر که
حلقه بندگی در گوش نداده مدام در بادیه جهالت مدیون
باد هر که کوه اندوه تو بر سر ندارد بنای شادی او بر باد
و هر که در ره تو خاک نگشت در دیده های عالم همچو خار است پس
خار در نار باید و از خاک گلزار بر آید بیت شجره محبتش
که بر دی بر آید بختش تا تحت اثری و شاحش تا عرش استواری
استواری نماید و پیچیده از باد و ماسوی جنبشش نیاید
کشوره طبعیه اصلها ثابته و فرعها فی السماء کنایت از آن
درخت است که برگش لا اله و کملش الا الله میوه اش محمد
رسول الله از چشیدن این میوه شیوه عشق بازی خیزد

والله

و انواع درد و طلب انگیزد و از غلبه طلب عاشق با مبعوث
آمیزد و این میسر نشود تا نظر رحمت تو سایه بر سر نریزد بیت
یک نظر رحمت تو بنده نواز بهتر است از هزار حاله نماز دک
ای جانمن دلکه هست خاوت عشقت و دیده جلوه عشق است
و اکثر بخت دیده به تفرج ظهور خود با برهام داده چشم کده
نگران میباشد و در هر یک زدن عالم فنا میشود و یکشاد و ن
در بقای آید و فنا و بقا اثر یک زدن او است و قاعده یک
زدن زدن شاه عشق است و دیگر مراد از تجلی استار هم هست
یعنی عاشقان مشتاق روی او درین حالت اند یعنی موت
و حیات ایشان در یک زدن او است زیرا که قیام حیاتشان
در بقای او است و او است بمقدار یک زدن حجاب حاصل میشود
و طاعت حجاب این قدر هم نمیدارند و دیده در دیدار هر چند
که دلیر اند اما سیر نمیشوند و بمقدار یک زدن دیر نمیخواهند

و معشوق از برای از دیار محبت و ملاحت حسن خود بدین صفت
بعاشق نمایان میباید یعنی پیدا و نا پیدا تا بیچاره دل داده
هر دم برویش نشید **بیت** نه دوری ز لیلی صوری بود
که بسیار دوری ضروری بود و این محال که عاشق را در دوری
صوری بود اما چه کند که در محضوری قلم است آری صوری در
دوری نشان میجوئی است اما دوری عاشق عین حضور
است زیرا که جای جانان در جانت هر وقت که جان را میجوید
جان را برای **بیت** که میگوید که از ما دور هستی و در چشم
خواستی در دل نشستی **بیت** **بیت** عاشق بیچاره هر چند
که دور است و هر چند صوری است که مستور است و هر چند که مستور است
به پناه خود دل محضور است یعنی هر دم جام غم در میگذارد اما
به جانی کانی حاصل است **بیت** چون دزه دزه کرد مرا محبت
نگار در دزه دزه روی تو دیدیم آشکار ای جانمن دل که

خواندن یار

خواندن یا کرت و یار یکسو است اغیار در دیده دلدار جلوه میدهد
ازین نمایش زار زاری قرار هر دم در دیده اش خا خلیده است
و تمام اضطراب سوزان همچو مار چشمش میغ و اربابان خونبار
می بارد و بعد از این اضطراب جوین بار بر سر دار قرار داده
باشد که نگار از سر تا زگاه گاهی بر حال تباهی بیچاره دل افکار
نگاهی فرماید تا خارا غیار از دیده اش خون بار بر برون آید
بیت **بیت** از آن گاه که این عالم و هم را در فهم اولو
بواسطه فهم سیم بر جانها پیدا شده بواسطه سیم نظر رحم
بر دل انداخت و بواسطه رحم سیم بر خاست فهم بر و هم
حده اولو و هم چون بنهایت اقتضا کرد هیچ در میان
نیافت همین که در فضائی لامکان سدا می بود و بر خاست
ای جانمن صراف از لی این عالم و همی را چنان بجزان
مصلحت وزن کرده است که بمقدار یک موکم و پیش نیست

هیچ تویی م هیچ فعلی بیرون از نور نیست همه در نور وزن
اند و هر چه در خیالش گنجید در پله کن سنجید و هر چه در پله کن
سنجید در صحرای فیکون رسیده و این عالم خیال خیالیست
از خیالهای وی و این نوع هزاران خیال در خیال وی است
و هیچ خیال خیالی مانند ندارد شعر سبج من تخریفی داده
سواد فهم و خرد بکنه کمالش نبرد راه او تیغ غیرت بر سلسله
غیرت چنان رانده است که هیچ در میان نمانده است و بار
رحمت بر کل و خار چنان فشانده است که غبار نیست و دست دشمن
نمیخواهد است بیت این همه عکس می و نفس مخالف که نموده یک
فروغ رخ ساقیت که در جام افتاد آری چندین ظهور رای
گوناگون مخالف که در نظر است این همه یک فروغ رخ دوست
است که در آینه کون عکس چون پیدا شده ازین جهت بروجهای
خویش شنید می باشند و هر کس بوجهی توجیهی دارد و مقصود

ادب

در دنیا و آخرت همه را نیست که متوجه بر آنست بیت بر نقش
خوشت فتنه نقاش کن نیست در میان تو خوش باش و
در میان وجهای وجه خاص حضرت صلی الله علیه و آله و سلم
بشخص خاص بخاص بر آید و عام بعام میل نماید کل شئی بر جمع
الی اصله ازین معنی است و سلسله پیری میریدی طالبی
مطلوبی بوجه حضرت صلی الله علیه و سلم و البته شده
و محبت این وجه عاشقان مشتاقان روی او بسوی همه
وجهای متوجه اند یعنی در ذات مقیم و در صفات مسافر
چنانچه زنبور عاشق گل مالیتی است بر روی آن همه گلها را خوشبو
میداند و در هر که میرسد پیاله از شوق او میچشد باز فرقه دوست
در هر که میدر آید می وصال یار نامه جان سوز کنانی می بر آید
و هر چند که سیر بسیار دالها اما قرار بر سر خار نگار دارد جز
بر گلخار یار جان عزیز خود را نشان تواند کرد پس بر عبارت

که هست از وجه است زیرا که این مقام عاشقی و معشوقی است
و در کل از بی نهایتی حسن خود نگار است فاینجا تو لوفتم
وجه الله عبارت از وجهایی اوست کلی من علیها مان
و یسعی وجه ربی ذوالجلال والا کرام اشارت بذات
اوست پس هر سوزی که هست و هر سازی که هست و هر عبارت
که هست در ظهور وجه است نه در حجت ذات تفکرو فی الایه
لا تفکرو فی ذاته ازین معنی است یعنی جاییکه ذات آنجا
نه تو نه فکر تو در ذات هر چند که فکری دقیق داری کافر
حقیقی باشی اما ما که در راه عاشقی و معشوقی می یونی هرگز
که داری و هر عبارتی که آری و هر ذکر یا که گوی و هر صفتی
جویی رو است رباعی وصل تو بهر صفت که جویند خوش است
راه تو بهر قدم که جویند خوش است و یوتو بهر نظر که بیند گو
ذکر تو بهر زبان که گویند خوش است ای جانمن بعد از خدایا

الحم حکیم

کریم حکیم می باید بگویم تا هیچکس را بوی وقوف نباشد یعنی
کریم بر همه صور از همه حکیم در همه ای شیخ بزم عشاقان
ای آفتاب شام مشتاقان ای کلید رویت پر شمع وای تار
زلزلت بهر دلی دایم از آن گاه که قامت تیر تو بر مدهم دم رسیده است
از شادی آن خندنگ غم برد و عالم از جانم رمیده است ای
جانمن بجان تو که جانم در هر جانها از برای تو جانی کرده است
تا همه جانهای جان خواه تو باشم و دیده ای عالم که لبوت
و از است یقین دان که در هر دید دل غم دیده ما برویت
باز است پس هر خواهی و هر که روی آری بخیر ما هیچکس را
در میان نه پنداری معلوم باشد ازین نکته حال اشتیاقم
که از قاف تا قاف بر رخ دل فرای تو مشتاقم بواسطه چندین
شوق نمیدانم که در وصال و یاد و فراقم ای اهل عطای
بجو خط لقای با صفا که شغای بسیار است شایان اهل

و نمانست جنائی بر سیمارگان رواد استن ای جانمن
بر تعصبات من مبین بر کرم خویش نگران باش یعین
دان عمری بی حضور تو میگذرد نه در شمار بقا است بلکه
در نفعی بی تو چه جفا می کشم ای جانمن از محض ضعف
در راه وفا و امانده ام حقا که از لطف تو استقبال
نرمای عجب است که سیپاره ازین بادیه با جان در آید
اما هر که غم بآن آستانه دالو هر چند که نشانه تیر بکشد
بسج نخواهد شد بلکه پروانه وار دیوانه آن رخ صفای
ای جانمن هر دمی که در عهدی تو دم زد دست هر چند که
رد است قبول ابد است و هر قبولی که سرو تو را ضعیف
نست مردود از دست است بتقصیر فاعیم مکن کز آب
چشم هنوز اندر پیش تو خامی و دید از گلها الدنیا
ساعت طاعت این طایفه در مهم خدا بون است و در

در ای

در ای مقصود غایب ماندن و معصیت این قوم غافل
شدن از آن فهم و اذکر و الله قیاما و قعوا کنایت
بآن فهم است و بعد از استقامت این فهم همه ملامتها
از میان بخرید یعنی عبارت نفس شیطان خلق و دنیا خیر و
شر این همه که در آدرین صفاء صافی پذیرد یعنی بنده
جز آن هیچ نه بنده بیت در میگرد مشتاد دیدیم برکات
نه گوید و سپیدانی بوی مسکین و بآن فهم تعظیم شدن ممکن
تا که کرم کریم عنایت محض نغماید و سعی و تعلیم هرگز
دست نیاید اما هر گز اعنایت او هدایت میکند معلوم نیست
که بکدام کنایت بآن نهایت میرساند و هر که در حجب این
فهم درآمد تا ابد خلاصی ممکن ندالو و هر که درین فهم دلیرانه
رو به بوی صفت شیر آمده بوی نابود است بمثل زمین عجب
عجب خاکی که عرش بر آید مرغان این گلزار بر پا از لامعا

دارند متنا این شراب با یک سیمانی برآرند نهنگان این
قلزم از روزه و نماز یکبار آری ندیمان شاه را با فردوسی
چهار بیت اهل دل را ذوق فهم دیگر است کان ز فهم بر دو
عالم برتر است اما مصلیان محراب بروی آن روی و نماز
همیگی اند یکدیگر در آن حضور شعور از خویش تن ندارند
المصلي غائب عن الصلواته ای شانه چون فرمان شد
الست وبریکم ارواحهای مجانی همه قلوبی گویان قیام
نموند پس از قیام ای است آخرت سجده ای است
بجز نماز فعلی دیگر ندارند بجز صفات قرآنی دیگر نخواهند
بجز تواضع صفات رکوع دیگر نیارند بجز استغراق سجده
دیگر نه ندارند بودگی دنیا بمقابله رکوع است ازین جهت
الدنيا ساعة فرمود زیرا که دنیا جای سکونت نیست
چنانچه رکوع در نماز اماروزه داران روز مشایق تبار

الم الدنيا

یوم الدین بخردیدار و دل را فطاریه برآرند از هیچ ازل تا شام
از هیچ طعام و انعام التغات ننمایند ای جانین ما هم فراموش
و بر ما فریاد وطن است تا که بوطن اصلی خود نرسد قرار ممکن
ندالو وطن عام دیگر است وطن خاص دیگر وطن عاشقان
و دیگر است وطن عارفان دیگر وطن موحدان دیگر اما مطلقان
دایره هویت اند و کین نشین خانقاه عدم و نهنگان دریای
محیط اما عارف کامل و موجد حقیقی ذات حضرت رسالت نبی
سبحه صلی الله علیه و سلم ازین جهت حق سیمانه نبی و در حالش
رحمة للعالمین فرمود که هیچ حجابی محبوب نشد و هیچ حالی
مغضوب نگشت زیرا که ظاهر و باطن در نظرش بجز محبوب
نبود ازین جهت همه کس از زبان جز بدعا نمی گوید ای جانین
محبت که هست دوره دارد یکی ظاهر یکی باطن در نمونه ظاهر
عبر است و در نمونه باطن حیرت اما چون نظر عاشق بکمال میرسد

انگاه در نمونه ظاهر مشتاق و در نمونه باطن محو میابد و مرا
دارای این نعمت بقدر طاققت و قسمت از بی از صدقه
پیروی حبیبی باین ورثه نصیب و میثوند العلماء و شری
الانبياء ایشانند اما مقام محو مشتاق مطلق مسایم ختم بر
حضرت شد حی الله علیه و سلم دیگر آن همه در مقام حریت غیبت
اند مگر بعضی از پیروان وی که یک قطره از آن جام مصفا بکام
جان شان رسیده باشد پس ای جانمن هر که بپوش بر زمره کمان
وی دایو این حدیث را در عمل آید و عین کن فی الدنيا
کانک غریبا و کعابری سبیل عد نفسك من اصحاب العتور
والا نه هرگز نبوی آن کوی بدعا عشق نرسد هر چند که رنجها کند
جیت یکدم که بایر دست بختست در کنار بیدار باش تا نرود
عمر بر فوسش بیدار نیست مگر عاشق که بهمت در یاد است و یاد
که بهمت عین دیدار است و عاشق مشتاق را گویند و مشتاق بهوت

را میگویند

۸۱
را میگویند یعنی چون میخسپد زیر بالین چشم و دل بند و چون بر
خیزد پیش چشم دایو دیده و دل عاشق طرفه العین از مشاهد
محبوب نمیکرد و بعدی که اگر خود را جوید او را باید و هر ساعت
بمثل عکس لبوی معکوس متوجه میبشد نقش و از بر رخ نقاش
بر نقش حیران میماند نه بلکه نقاش بر نقش خود حیرانست و
حیرانی نقاش مشتاقی نقاش است بر نقش و عاشق او را
گویند که در نظرش چیزی دیگر نیست جز معشوق و چیزی دیگر
نداند بجز محبوب **قصه** تسبیح عاشق است خم زلف آن نگار
در بر خمی نبشته شده یا ریا ریا از مراد زلف صفاست و مراد
از خم تجلیات گوناگون اوست مسلم و کافر عاشق و فائق
مطیع و عاصی و عالم و جاهل و خوب و زشت عاقل و مجنون
این همه خمهای زلف نگار است و بهر خمی تیری دیگر نه است
بهت تا که بر ده من و تو در میانست رخ مسکین نه است

و قتی که ابر کثرت مشتی شود و آفتاب اسلام بر آسمان و حیات
بتابد تا یکی کفر در روشنی آن محو مطلق گردد و حقیقت
پدید آید ای غفائی قاف بی نشان و ای سبای همت لازم
و ای شهباز بلند پرواز و ای غنچه لب گلشن راز و ای که
کش غریب نواز و ای در خوبی بی همتا بر خراب شده خورشید
نظری انداز و ای از شراب شوق شوق تو بر دم مدح
و ای در یاد تو جهانم که از همه فراموش بیت نه آنچنان به
مستولم ای بهشتی روی که ما خویش تم در ضمیری آید آری
ضمیری که بدای منیر است یاد دیگران از وی تعصیر است بلکه
آن سینه است که سر بر سلطان بی نظیر است دیار در یار
همچو مکه در شیر است اینجا فضل توان گفت و نه وصل زیرا
که فضل وصل پرد و موجودند از روی اسما فضل است و از روی
صفنا در دو ورق مصورند آری دوی و جدای از محبت

بلا

پیداشد و الا نه در محض کمیت منی یکتا بودن گاه و لوله
فاصبت در جوش آمد و دوی و جدای در هوش آمد پس محبت
خیر است که فضل از روشد و وصل هم از و حاصل میشود آری
اول بادیه فراق پرد و نتیجه محبت است زیرا که محبت در دو
حال همراه است پس قرب محض بعد است و بعد عین قرب
بلکه در کمال محبت بعد ممکن نیست و کمال محبت در نفعی محبت
است آری المحبت حجاب بین العاشق و الممشوق در میان
عاشق و معشوق هیچ چیز نگذرد مگر محبت و شاه عشق چنان
غیور است که این نکته محبت را هم دیدن نمیتواند آری چون
نهایتش یکتا است بار و توانی نمیتواند کشید بی نهایت
از آن گاه که از خلوت خانه غیب هویت نقاب معشوقی بر وی
کشیده و ستمند باز را بعد از نیاز در میدان ظهور جولان
تری بخونم و نیزه ناز بدست بی نیازی گردان کرده و نشان

شوق در سینه سوختگان خلا نیده از میان آزاد در ر بوده میدان اضطراب گویی و از سرگردان ساقی چونکه زلف برنج
 و چو گمان خیال سحر محبان گوی و از حال کمال رسانیده افروزی حسن هم هست و حجاب هم پس در هر دو حال
 و تنهایی مشتاقا به سیم با پنهان ساخته و بکنند زلف طوق بر جان عاشق خرابی است دیگر مراد از زلف خجسته عاشق
 در گردن بیدلان انداخته کشاکش کنان از جهان و از اهل جهان است یعنی از دیدن خود خود خجسته را خراب می ساقی و نموده
 بیرون کشیده و در زلف محبت مجوس ساخته تا از آن که مادر میان باشم اما او نمیخواهد که این از میان بر خیزد زیرا
 دوران دور باشند و دوران از ایشان همچو غنچه الا که در آن رخ بی زلف زیبند او پس برنج مصفا معشوق زلف
 تحت قبا بی لا یفرهم غیری بیست بیست معشوق باناز همین عاشق است گاه پریشان میانه گاه بجمیعیت می آید
 بعاشق جان باز از پیر نیاز چندین پرده های ساز کرده در پریشانی حرانی و در جمیعیت غایب پس زین سنجوق می میخواهد
 تا هر دم در کوز باشد زیرا که از شوق سوز عاشق شمع وی این را در خجسته میداد و ازین معنی فرمان شد ای محمد تو از ما
 حسن معشوق را افروز است بیت ای که برمه کشی از غنچه قرار میجوی من از تو بیقراری مطلوب دارم و بیقراری ممکن
 ساقی چونکه مضطرب حال مگردان من سرگردان را برنج نیست مگر در خجسته آری چون عاشق نباشد حسن معشوق
 جهان آری پرده زلف غنچه ساقی افزای است می کشد خیال را انصاف که دهد معراج چون من نباشم حسن تو با که ناز کند
 آن داند که عاشق بی پاره بی سرو پا را از پا در آورده و در

آری هر طالبی را بمطلوب رسانید است اما طالب کامل با
 شک نیست که من طلب شیء جدید آری هر حق که از حق
 حقا خواهی مستحق آن نباشی هر که از و چیزی خواهد البت
 او را از آن چیزی محروم نگرداند ای داننده نهان و آشکارا
 هر که قوت بقوتی دارد او را به آن قوت رسان زیرا که تو
 بهترین را ز قانی بس قوت عام محبت دنیا است و قوت خاص
 محبت دین و قوت خاص الخواص محبت حق است پس هر چه
 بر چه میلی داند و قوت او بموت جنانچه میلی قوت مجنون
 پس بر محبتی قیام بمحبوب خود داند و از روی غلبه محبت
 محبتی از محبوب خود جدا نیست الموعود مع من احب برین
 شاهد است ای جان من موت که هست گویند عاشقان
 در بزم باده پیما ی بکار و آشنای بسمل ساخته و بسج شوق
 و به آتش عشق بریان کرده و بکار برده تا ابد بغیم و فارغ برود

نگار ناظر

نگار ناظر بحق حاضر خواهند بموت همه را میخورد و ایشان
 موت را خوردند تا که موت را خوردند در زمره مردان حق شوند
 شمر زیرا که مرد غالب را میگویند و آنکه مغلوب یاد و نیست
 او ز بولت زبون را مرد چون گویند تا که بر همه غالب نیاید مرد
 نباید گفت و بر همه غالب آمدن محال تا که طالب محض ذات
 نباشد اجل که هست بر ملک جان و دستان و دخل ندارد چونکه
 جان ثانی در شغل مشاغل و دوست نقل میکنند ازین معنی است
 که خواهد حافظ قدس الله روحه میفرماید بیت این جان رعایت
 که بکافط سپرده دوست روزی رخسار به بنیدوی کند
 اما در کمال نیستی خود هم نیست اگر چه در محل هستی همه کس
 هستی نمایش است و نیستی خلوت آسایش در نمایش تنویر
 و در آسایش آرام و این برد و صفت عشق است اما عاشقان
 بعضی در محل هستی اند و بعضی در مقام نیستی آنانکه هستند

حاضر اند و آنکه نیستند غائب و آنکه میگویند ماضی و
مستقبل و حال در ماضی چه بود و در مستقبل چه آید چون
در همه حال همین حال پس عبارت ماضی و مستقبل خیال است
چون تویی تویی تویی پس من هر چه خواهم آن کنم ای جاعن
هر چه هست ظهور عشق است آتش سوز عشق است باد اضطراب
عشق است آبر فتنه عشق است خاک عشق است دنیا گشت باز
عشق است آخرت گذار عشق است دوزخ شوق عشق است
بیج لله مافی السموات و مافی الارض چون آسمان و زمین
زمینان همه در گردانند از روی معنی همه یک فکر اند پس
عاصی کیست و مطیع کدام ~~فرد~~ بذر گشت بر چه سبزی در خرمن
است دمی باید درین معنی که کوشش است ای آنکه در نظر
تو جز تو نیست و جز نظر تو نظری ناظر نیست پس حاضر و ناظر
تو باشی و بر همه کارها جز تو دگری قادر نیست ~~پس است~~

ای کج

۱۸۸
ای کج نشین گنج مطلق این عالم مرکب است بر یک
ابلق ای جاعن هر چند که عجائب چیزی داری اما نخواهم
که پیش ما آری بجز آنکه برده از میان بردار و ما را در خود
غائبه ارسیت بزین یک خنجر و از از دست جان کنده خلاص
ده چرا دشوار باید کرد بر من کار آسان را اما در بودگی
مانمودگی او است یعنی هر چند که روشنائی از روشنائی است
ولیکن بواسطه تاریکی معلوم است و الا نه در محض رویت
روشنائی معدوم است لی طلب ان عصیه عصیت الله یعنی
مرادی است اگر بی فرمانی کنم آن دل را بی فرمانی کرده باشم
حق را آری و لکن هست مقام تجلیات شاه عشق است ازین
جهت گاهی بصفت ماثو فی گاهی بصفت محبوی گاهی بصفت
مادری گاهی بصفت عاجزی گاهی بصفت عارفی گاهی
بصفت معرونی گاهی مشرکی گاهی بصفت مسلم گاهی بصفت

کافی گاهی بصفت هستی گاهی نیستی گاهی بصفت صادق
گاهی بصفت کاذبی گاهی قرب گاهی بعد گاهی غائب گاهی
حضور گاهی جمع گاهی متفوق گاهی مخزون گاهی شاد این حکما
شاه عشق است که مردم بتجلی دیگر متجلی میشوند پس بر حال که آید
میرد آن حال باید بود و هر چه بر دل فرماید در پی آن شاید
رخت خطا و صواب بگوید نباید نهاد بهم حال خود را در میان
نباید اولو او داند و کار او از خود بینی دیده را بستن است
خدا بین باید بودن است بیت نقاب پرده ندانند و گفتند که
تو خود حجاب خودی حافظ از میان بر خیز و آنکه میگویند الایمان
اقرار باللسان و تصدیق بالقلوب آن چیست یعنی اقرار
لا اله الا الله تصدیق الا الله بدل رست گفتن روشنائی
ایمان است یعنی چون اقرار و تصدیق لا اله الا الله رست
باشد ظلمت حجاب در میان نماند اما میان دروغ گو یا نیم

لا اله الا الله

که لا اله الا الله میگوینم و غیر را در میان می آریم ازین
جهت ایمان تا ریکه آریم دروغ گفتن تاریکی ایمان
ازین منتهی است یا رب بجزمت این که در شان شان
فرمود ان الله مع الصادقین من کذاب استی
ما را در کار صادقان حضرت خود کن اما هر چند که کذابیم بی
از کذابی خراب عالم و ازین تپاک تپان بی تا بم از صراحی
عشق به پیاله محبت بنشان می تا بم تا از مستی آن هستی
خود را بیا زرم و غلغله لبس فی الدارین الا هو در صحرای
لامعنا اندازم بیت رویتو کس ندید و هزارت قریب است
در غنچه هنوز صدمت غنچه لبیب است آری رویتو جز تو کس ندید
عرفت ربی بر بی مراد از رقیب دنیا و دین گفت و اسلام
امرونی طاعت و معاصی و احکام لا و شرع و هزاران تکلفات
عقل که در پیش است این همه رقیب آن روی اند اما اینها رقیب

هم و عندليب هم زیرا که ظهور هم نیست و حجاب هم نیست و همین
حجاب ظهور است و همین ظهور حجاب شد پس چون حجاب بر خیزد
پس چندین ذوق شوق بآید الگیزد دیگر مراد از غنچه پرده است
یعنی در چندین هزار پرده صفت نهفت چگونه روی کسی
بیند یعنی چندان که ظهور شده است مستور گشته است و هنوز
بوی آن گل ظاهر نشده و در آن روی آن روی صدف را علق
بقرار اند دیگر مراد از غنچه دل است و طالب عندلیب را گردد
بگرد آن کعبه طوافها دارد چون باد عنایت بوزد آن غنچه
و آن بسته یکایک بشکند و از بوی آن عاشق عندلیب را
مست و سحر گردد و در ظهور حبیب رقیب فانی شود عبارت
رقیب عندلیب تا آن زمان است که او در پرده است چون از
پرده بیرون تا بد کسی در میان نیاید آنگاه در ذوق چنان
دیوانه باشد که هیچ لگانه و بیگانه را مدخل درین میانه ماند

در بار

سیات بیت اگر بگویش جان بشنوی سر دم بانگ انا الحق
از هر شیئی خیر است و جز این بانگ بانگی دیگر در عالم نیست
اما این زمان حال در منصور بقال آمد تا چندین زال
حاصل گشت چون حضرت خواجہ حسین منصور حلاج رحمه الله
علیه را پاره پاره کردند و بختند و خاکسترش سپاد دادند
اما این بانگ را نمیتوانستند فرو نهند پس معلوم است
که آن بانگ از منصور نبود الی انا الله از در خجسته بر آید
و درخت در میان نه **من** من غمگوم انا الحق یا میگوید بگو
چون نگوم چون مراد لدا میگوید بگو ای حاجن طالبان
حق را و نظر پیدا میشود به هدایت حق هر کرا عنایت میکنند
یک اول و یک آخر بنظر اول از لوح دل حرف غیر را شنیدن
است و نظر آخر نقش الله را بر آن تخته منقش کردن است
یعنی اول خود را در خدای می بیند و این نظر فانی میماند

و آخر خدا را در خود مییابد و این نظر باقی میگرداند یعنی قائم
الابادون الله تا از معنی و فی انفسکم افلا تبصرون آگاه
بهفت حق میشود و ازین جهت بقا و ایم و احوال اولیا باشی بعد از حصول این نظر هر چه از تو صادر شود عین صحت
و الله لا يموت هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق اول شناسی آری آنانکه در بحر وحده لا شریک غرقند فارغ
محو میشوند و آخر در صحنی آید و آن موت بود و این حیات اما از تفرقه فرقتند ای جان من نفس که هست پرده معشوقست
عجایب صحنی که عین محسوس است ازین معنی حتی سبحانه تعالی تا هر ساعت از پس این پرده نریان ناز به عاشق جان باز راز
اول موت زاید کرد و آخر حیات را یعنی خلق الموت گوید و از برابر ذوق گفت گوی این پرده را باز نمیکند و در دم
و الحیوة آری اول نغمی آخر اثبات تا که نمیرد زنده کی شود ندانم بد که این پرده را بدید و بیا یعنی بمبارسی الا
و ازین موت و ازین حیات هیچکس را وقوف نیست مگر طالبه بشق الا نفس اما مقدور دریدن این پرده بدست این
حق را که این را موتی دیگر و حیاتی دیگر است بوالعجب ندانم تا که خود ندرد دریده نگردد و وقتی که دریده شود
که پیش از مردن خود مرده اند و لا یبکد رازین بهوده مقال دم در کشیده باشد یعنی طالب که بود مطلوب کجاست بیت
چون میسر شود از تو دغ نفع و تعالی آری هر چند که حسنه آری و لن ترانی ناز و نیاز باشد این هر دو پیش عاشق
امام را ازین انیت که تو خود را بهمه حال در میان مبار راز و نیاز باشد **هیبتا هیبتا** عاشق بیچاره بیدار بر امید
بجمع حرکات و سکناات نظر بر ذوالجلال دار یعنی لا شکر آن دانه که خواهد درید و هر که هست بر این غلبه استیاق است

هر چند دیرتر مشتاق تر هر چند که مشتاق تر نزدیک تر هر چند که
 نزدیکی تر سرده حقیر تر بیت چشم آن دارم که بعد از داغ عجز
 مرهمی بر دل نهاد امیدوار خویش را **بیت** عجب لداری
 که هر موی گرفتاری بازاری و هر بازاری خریداری و هر خریداری
 افکاری اسراری **بیت** تو تنها نیستی بسیار چشم شوخ آن دلباز
 که چشمش چون تو در هر گوشه بیماری در داند و لا چند درین توفیق
 متفرق باشی نفس و شیطان خلق و دنیا کفر و اسلام خیر و
 شر بهشت و دوزخ همه را در دانه محبت جمع کن و در
 آسیای معرفت بسای و بدست غلوه بند و در دریای
 احییت بر تاب کن **والسلام والکرام تمت یعنی ولا یکر**
بعباده ربه احد امت فی کلمه حضرت حقایق و معارف
اگامی علی القضاة همدانی قدس سره الغریز کاتب اصل
این کتاب شیخ جنید ساکن احمد آباد تحریر فی التاریخ دوازدهم

ماه ۱۲

ماه رجب **۱۳۲۲** **بیت** باریخ دوازدهم
 ماه جمادی **۱۳۲۸** **بیت** باریخ دوازدهم
 بتری مدرکس از دست

امیدوار عفو محمد بنو

به اتمام رسید

م م م م م
 م م م م م
 م م م م م
 م م م م م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وآله وصحبه وسلم
 اول لا دویم الہ سیم الاحبارم الله بنجم محمد ششم رسول الله
 یلا سیم مراد ظاہر اجتناب کچہ دستاھی سوکب لاهی سوچہ تن دنیا
 دنیا کوچہ فناھی فنا سوچہ ناسوت ۛ دویم الہ سے مراد باطن
 جتنا کچہ دستاھی سوکب الہ ۛ الہ سوچہ دل عقبی ۛ دل عقبی
 سوچہ بقاھی بقا سوچہ ملکوت ۛ سیم الای سے مراد ظاہر
 و فی انظوا ہر یعنی جتنا کچہ دینے میں دستاھی سوکب الای الہ
 سوچہ روح اللقا و بہشت ۛ روح اللقا و بہشت سوچہ فنا و الفنا
 ۛ فنا و الفنا سوچہ جبروت ۛ جہام اللہ سے مراد باطن و فی
 البواطن ۛ یعنی جتنا کچہ نہیں دینے میں نہیں دستا سوچہ اللہ
 ۛ اللہ سوچہ سرانا الحق ۛ سرانا الحق سوچہ بقا و البقا ۛ

بقاء البقا سوچ لاہوت ہے سچم محمد سے مراد باطناً و
فی الظواہر ظاہر و فی البواطن ہے یعنی جتنا کہ نہیں
دینے میں دستا ہے اور جتنا کہ دینے میں نہیں دستا سوچ
محمد ہے محمد سوچ ہوا باطن الظواہر و ہوا الظواہر البواطن
ہے ہوا باطن الظواہر و ہوا الظواہر البواطن سوچ فناء
البقاء و بقاء الفناء سوچ یا موت ہے ششم رسول اللہ
سے مراد ظاہر و فی الظواہر باطناً و فی البواطن ہے جتنا کہ
دینے میں دستا ہے اور جتنا کہ نہیں دینے میں دستا سوچ
رسول اللہ ہے رسول اللہ سوچ ہوا ظاہر و فی الظواہر باطناً
و فی البواطن سوچ فناء الفناء و بقاء البقاء ہے فناء الفناء
سوچ لاہوت ہے لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ ایک سر ہے
لا الہ یعنی موت تو قبل انت موتو الا اللہ یعنی لیس فی الدار
الا ہو محمد رسول اللہ یعنی ہوا ظاہر ہوا باطن ارجی خیالی

لا الہ

لا الہ یعنی سچو ہی دے مین الا اللہ کی تحمیل ایک مورد و
ہے بات نکلی مورد انما محمد رسول اللہ دو بات سو آدم و حوا اس
ایک مورد و بات سے کل قدرت غنہ ہوا بلکہ آپ اپنے کو
موجب کیا ہے سو محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ آئمہ و صحابہ وسلم ہے
اس ایک مورد کے سات سات چودا د الیان نمونہ ہے سو
سات آسمان سات زمین یہ چودا الیان کا جہاز ہے اور عرش
اللہ سو اس جہاز کا پیڑ ہے اور لامکان سو اس جہاز کے
تیران نہیں اور کل انبیاء اور کل اولیا سو اس جہاز کے پہل
پہل ہیں یہاں انو پر فرض ہے کہ پہل کو پہور کر تحمیل کو دیکھنا
ہے سولہ الا اللہ محمد رسول اللہ ہے لا الہ سو موت تو قبل انت
و تو ہے الا اللہ سو لیس فی الدارین الا طو ہے محمد رسول اللہ
سوئی مع اللہ وقت لا یسعینی فیہ ملک مقرب و لا نبی
مرسل ہے اور اس جہاز کے بت ہے سولہ الا الہ ہے لا الہ سوام الناس

یک موت و عوام الناس کو اس جہاز کے پہلے پہل پہنچا دے اور
 یہاں سے لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ کے پہلے پہل پہنچا دے
 کہ جو پہلے پہل پہنچا دے کہ پہلے پہل پہنچا دے اور
 اس جہاز میں ایک سو تین درجے صفاقی ہیں سو فانی ہیں
 اور تین ذاتی ہیں سو باقی ہیں اگر کوئی اس جہاز میں ذاتی
 تین درجے دھونڈے تو بخیر مرے گا کیا واسطے
 اس جہاز کو ایک ہزار ایک نام پانچ اور اس جہاز کو طح
 طح کے پتے کے ہیں اور قسم قسم کے دالیاں ہیں اور ہر
 دالینس رنگ رنگ کے پہلے پہل پہنچا دے اور ہر پہل پہل
 رقم رقم کے پہلے پہل پہنچا دے اور ہر پہل پہل پہنچا دے
 کالہت ہے اس کے اس جہاز کو سچوں و سچوں کے پہل پہل
 وہی ہوں کہ ہیں کوی خبر کو پہل پہل پہنچا دے اور ہر پہل پہل
 کوی دالی کو بات سمجھا کوی کہ سمجھا کوی کہ سمجھا کوی کہ
 سمجھا کوی کہ سمجھا کوی کہ سمجھا کوی کہ سمجھا کوی کہ

ہوں
 ہوں

تفسیر حسین سورہ مریم خیر عفا

و ہوا ہر صوفیان بادید از خواہد الہی کہ ہر حضرت ربن الدین علاء اللہ علیہ السلام
 مرد آمدند کہ است کہ حضرت سائتہ صلی اللہ علیہ وسلم را بہ صورت است یکا رہی
 تو تھانہ انما انما بشر مثکم دوم ملکی چنانچہ فرمود انی است کا حکم ابیت عند ربی سمیع
 صورت حق صفاقی ہاں ہی مع اللہ وقت اللہ آخرہ و ازین روشن تر من رانی فقدا رانی الحق
 و حسنہ و عفا با و در صورت سسخن بعباریتہ دیکر کہ در صورت لبرہی
 کلمات کہ چون قل هو اللہ احد و در صورت ملکی حروف مغزہ مانند کھلی عی
 و اخواتہ و در صورت حق کلام میں ہاوی الی عذہ ما اوجی و رنگنای حروف
 کھلی بیادوق زان سوی حروف و نقطہ کلمات دیکر کہ است پس حروف مقطعہ رزالت
 یا حق سبحانہ و عفا با و در صورت ملکی حروف مغزہ مانند کھلی عی
 اسماء اللہ اند و از مرتفع علی کرم اللہ وجہہ منقولت بہ در بعضی ادعیہ منخوانند یا
 کھلی عی یا جم عسوق دگفتہ اند کاف مفتاح اسم کافی و کبر و کرم است و کائنات باجم
 عادی و چون معراج صبح یک از اسماء الہی حروف واقع شدہ گویند امامت با ائمہ
 علیہم السلام و حق ایدیم و در باب اولیہ باین تجزیر و لا یجاری علیہ و عین از اسم عزیز و عظیم و عجل
 و عداد صادق و عیسیٰ کہ نام سورۃ باشد و ما بعد از ہر تہ و عین ای صورت ذکر نمودہ
 رنگت یاد کردنی خداوند است ہمیشہ

بہان تو کچھ کا کچھ ہے لا الہ کا بولنا سو کچھ اور ہے الا اللہ کا

سر جاننا سو کچھ اور ہے محمد رسول اللہ کا دیکھنا سو کچھ

اربی خیالی ظل اندیش محمد حسین خیالی

بسم اللہ الرحمن الرحیم درجہ ہائے

الہی حضرت سید المرسلین شیخ الورا حجت العالمین محمد کاو خاتم الانبیاء نبیہ امم مظهر الاولیاء

امام زمان فخر روضہ زمین امین خدا افضل الافضالین کا زویہ امام صدق و صفا ابابکر صدیق اہل و عیال

امام دیگر بہت حضرت عمر کہ فاروق عادل تھے راہبر امام سوم حامی شروع دین خلیفہ تھے استخفا علیہ السلام

امام چہارم تھے اولیا علی ولی حیدر تھے دگر آل و اصحاب حضرت رسول نمائندہ راہ اہل قبول

نہوانم بر ارواح تھے فائز بہدق کہ اخلاصی تھے فائز برا عند اللہ ابن ہدیہ نیاز حضرت محمد رسول اللہ

صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و نیاز حضرت پنجتن پاک شہیدان دشت کربلا و بہ ارواح جمیع مومنان حضور

نواب ظلم غوث خاک بیدار و عنایت انسا بیگم محل عالیہ علیہم اجمعین انفا تھ

